

EINFÜHRUNG ZUR AUSGABE

Der Codex Chalk. S. Trin. 64 (57)

ca. 1313–1330¹, orientalisches Papier (außer ff. 73–74, 14. Jh., 3. Viertel, westliches Papier), 240/245 × 155/160 mm, meist 22–24 Z.

INHALT:

Hagiographische und hymnographische Werke auf Athanasios I. von Konstantinopel.

1^f–3^v: verloren².

4^f–37^f: Akoluthia auf Athanasios. Inc. mut.: <γα>λήνης οὐσα πηγή (Beginn mitten im Sticheron Σκέπη τοὺς προστρέχοντας τῇ σῆ). Unediert. Auf 29^v–32^f Synaxarverse (inc.: Θανών, Ἀθανάσιε, φωστήρ ποιμένων) und Synaxarnotiz (inc.: Οὗτος ἦν ἐξ Ἀδριανουπόλεως. Τοῦ Θεοκτίστου in marg.) Beide ed. PAPADOPOULOS-KERAMEUS, Vita IV–VI.

37^v: Besitzervermerk des Patriarchen Metrophanes III. († 1580): + Ἡ βίβλος αὕτη πέφυκεν τῆς παντουργοῦ Τριάδος | τῆς ἐν τῇ νήσῳ Χάλκῃ τε μονῆς τε τοῦ Ἐσόπτρου | καὶ εἴτις βουλευθῆ ποτὲ ταύτην ἀποστερήσαι | κευχωρισμένος ἔσεται Τριάδος τῆς Ἀγίας | ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ γε καὶ τῷ ἐλευσομένῳ. Οἱ πατέρες μέμνησθε τοῦ Μητροφάνους.³

¹ Die Schrift ähnelt den in DE GREGORIO – PRATO, *Scrittura arcaizzante*, zitierten Codices und ist ins 1. Viertel des 14. Jh. zu datieren. Terminus post quem für die überlieferten Texte ist das Jahr 1313, gleichzeitig Terminus post quem für die Reliquientranslation des Athanasios.

² Die erste erhaltene Seite wurde vom IRHT zweimal photographiert und gezählt, daher die falsche Annahme bei TALBOT, *Miracles*, dass zwei Folien verloren gegangen sind.

³ Siehe Abbildungen, Tafel 1. Ähnliche Notizen sind in zahlreichen Codices in oder aus der Sammlung des ehemaligen Klosters zur hl. Dreifaltigkeit (*Esoptru*) zu finden, die Metrophanes für die Klosterbibliothek gekauft hatte. Siehe É. LEGRAND, *Notice biographique sur Jean et Théodose Zygomalas*, in: *Publ. de l'école des langues vivantes III*, 6. Recueil de textes et de traductions publié par les professeurs II. Paris 1889, 67–264, insb. 201–217. Im dort publizierten Verzeichnis der Klosterbibliothek in Chalke fehlt der Codex Chalk. S. Trin. 64. Siehe auch Msgr. C. de CLERCQ, *Le patriarche de Cons-*

- 38^f–106^f: Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Inc.: Ἐμοὶ δὲ λίαν ἐτιμήθησαν. Ed. PΑΡΑΔΟΠΟΥΛΟΣ-KΕΡΑΜΕΥΣ, Vita, S. 1–51.
- 106^v: Leer. Von einer späteren Hand der Anfang des Sticheron zum Gedenktag des hl. Stefanos (27. Dezember, MR II 694): Τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, τῇ μορφῇ ὡς ἄγγελος ὠφθης, Στέφανε.
- 107^f–133^f: Ἐγκώμιον εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Ἀθανάσιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως τὸν νέον. Τοῦ Θεοκτίστου in marg. Inc.: Ἐμοὶ μὲν ὁ λόγος ἀποδειλιᾷ. Ed. R. FUSCO, Enkomion, S. 112–127.
- 133^v: Leer, Zeichnungen und Notiz von späterer Hand: ,αυθ' μινοὶ Ἰουνίω (1439).
- 134^f–151^v: Akoluthia auf die Reliquientranslation. Über der Zierleiste: Μη-νὶ Αὐγούστῳ κγ'. Πόνημα Ἰγνατίου ἱερομονάχου. Ἀκολουθία εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τῶν λειψάνων τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ νέου. Unediert. Auf 146^v–147^v Synaxarverse (inc.: Ἄλλη κιβωτὸς ἦδε καὶ πάλιν νέα) und Synaxarnotiz auf die Reliquientranslation (inc.: Τούτου τὸν ἀγγελικὸν βίον). Unediert. Die Synaxarverse sind auf S. 44 dieser Publikation transkribiert.
- 152^f–155^f: Τριῶδιον προσόμοιον τοῖς τῆς μεγάλης ἐβδομάδος ψαλλόμενον εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν Ἀθανάσιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. Inc.: Τὴν τῶν θλίψεων διαπεράσας θάλασσαν. Unediert.
- 155^v–156^f: Ἀντίφωνα ψαλλόμενα εἰς ἱεράρχας καὶ ὁσίους καὶ εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου. Unediert.
- 156^v: Primitive Zeichnungen von späterer Hand.
- 157^f–199^f: Λόγος εἰς τὴν ἀνακομιδὴν τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Θεοκτίστου μοναχοῦ τοῦ Στουδίτου in marg. Inc.: Εἰ καὶ μὴ κατ' ἄξιαν ἔσταλταί μοι ὁ λόγος. Ed. A.-M. TALBOT, Miracles, S. 44–122.
- 199^v: Leer.
- 200^f–241^v: Elf Kanones auf Athanasios. Ed. E. AFENTOULIDOU-LEITGEB, infra.
- 200^f–204^f: Κανὼν εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν καὶ μέγαν Ἀθανάσιον τὸν νέον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. Ἦχος α'. Θεοκτίστου in marg.

tantinople, Métrophane III († 1580), et ses sympathies unionistes, in: Mélanges offerts à Jean DAUVILLIER. Toulouse 1979, 193–206, insb. 201–202.

- 204^r–208^r: Κανὼν ἱαμβόκροτος ἢ χορίαμβος εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως. ᾠχος β'. Monogramm Θεοκτίστου in marg.
- 208^r–211^v: Ἔτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· θεῖον Ἀθανάσιον ὑμνῶ προφρόνως, ἐν δὲ τῇ θ' ᾠδῇ Ἀμήν. ᾠχος γ'. Θεοκτίστου in marg.
- 212^r–216^r: Ἔτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον τὸν νέον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως· καὶ οὗτος ἱαμβόκροτος ἢ χορίαμβος, διαφόροις μέτροις ἑνασμενίζων. ᾠχος δ'. Θεοκτίστου in marg.
- 216^r–219^v: Ἔτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. ᾠχος δ'. Θεοκτίστου in marg.
- 220^r–224^r: Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε: ταῦτα λιγαίνει σε δμῶϊς σὴ γλωττ' Ἀθανάσιε. ᾠχος δ'. Θεοκτίστου in marg.
- 224^v–227^v: Ἔτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. ᾠχος πλ. α'. Θεοκτίστου in marg.
- 227^v–231^v: Ἔτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. ᾠχος πλ. α'. Θεοκτίστου in marg.
- 231^v–235^r: Ἔτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. ᾠχος πλ. β'. Θεοκτίστου in marg.
- 235^v–239^r: Ἔτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον, πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. ᾠχος βαρῦς. Θεοκτίστου in marg.
- 239^r–241^v: Ἔτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. ᾠχος πλ. δ'. Θεοκτίστου in marg. Des. mut.: δεσπότην σὺ μιμούμενος [...] δι' ἡμᾶς.

Lagen: Im heutigen Zustand der Handschrift ist von den originalen Lagen wenig erkennbar. Die ff. 10–12 wurden verstellt: die richtige Reihenfolge ist 11^{r-v}, 10^{r-v}, 12^{v-r}. Vor und nach diesen Blättern fehlt jeweils ein Blatt mit Textverlust. Die hinzugefügten ff. 73–74 bilden ein Bifolio.

Kopisten: Es sind vier zeitgenössische Haupthände zu erkennen: a) Kopist A (ff. 4^r–133^r und 220^r–224^r): Archaisierende Minuskel, die in Konstantinopel im 1. Viertel des 14. Jh. im Gebrauch war⁴. b) Kopist B (ff. 134^r–156^r). c) Kopist C (ff. 157^r–199^r) d) Kopist D (ff. 200^r–241^v außer 220^r–224^r). Die Schrift des Kopisten D ist ähnlich der des Kopisten A.

⁴ DE GREGORIO – PRATO, *Scrittura arcaizzante*.

Alle Schreiber haben zusammen gearbeitet, wie die folgende Analyse beweist: a) Auf ff. 137^v und 138^r (Schreiber B) gibt es am Rand ein Troparion von der Hand des Schreibers A. Die Tinte ist anders als die der Folien 4^r–133^r. b) Der 6. Kanon auf ff. 220^r–224^r, also in jenem Teil der Handschrift, der hauptsächlich vom Kopisten D geschrieben wurde, stammt von der Hand des Schreibers A. Der Kanon beginnt auf einem neuen Blatt, obwohl es genug Platz am vorigen Blatt (219^v) gegeben hätte. Aber der nächste Kanon (7.) wurde wieder vom Kopisten D geschrieben, und zwar auf demselben Blatt (224^v), auf dem der 6. Kanon aufhört.

Von derselben Hand, die den jeweiligen Text geschrieben hat, stammen Verzierungen in roter Tinte, Überschriften und Randnotizen mit dem Autornamen, Informationen über die Aufführung liturgischer Texte usw.

Weitere Hände: Die ff. 73 und 74 wurden später in den Text der Vita hinzugefügt. Der Text wurde ad hoc für diese Handschrift verfasst und ist unediert; eine Transkription und einen Kommentar gebe ich in Kapitel 2.5, S. 68–70. Der Text dürfte, nach paläographischen und kodikologischen Hinweisen zu schließen, im 3. Viertel des 14. Jh. oder kurz danach geschrieben worden sein.

Folierung: Auf manchen Folien gibt es rechts oben eine Seitenzählung mit arabischen Ziffern von späterer Hand. Sie wurde gemacht, bevor die ersten Seiten verloren gingen und nachdem die ff. 73 und 74 hinzugefügt worden waren. Zwischen f. 37 und f. 40 wurde ein Blatt mehr gezählt. Eine zweite Hand zählt ein Blatt weniger. Ich folge der ersten Seitenzählung (ein Blatt mehr)⁵.

Auf f. 107^r, mit dem das Enkomion beginnt, steht κθ´ (29); auf f. 157^r, mit dem die Rede auf die Reliquientranslation anfängt, steht φύλλ(α) μβ´ (42). Zweiundvierzig ist die Zahl der Blätter, auf denen die Rede auf die Reliquientranslation geschrieben ist. Das Enkomion ist auf siebenundzwanzig Blättern geschrieben und nicht auf neunundzwanzig. Da der Text vollständig ist, handelt es sich wahrscheinlich um einen Fehler bei der Zählung oder um einen Verlust von zwei unbeschriebenen Blättern.

Wasserzeichen: auf f. 74 Armbrust, ähnlich Piccard IX 1972 und 1973 (beide Bologna 1356) oder Mošin-Traljic 244 (1360/75).

⁵ Dies ist auch die Nummerierung der Aufnahmen des IRHT.

Erhaltungszustand: Der Codex ist neu gebunden und teilweise restauriert. Auf die Ränder sind Papierstreifen geklebt, um weitere Verluste zu verhindern; dadurch ist die Lesbarkeit am Mikrofilm beeinträchtigt. Die ersten und letzten Seiten sind von Würmern stark beschädigt.

Provenienz: Konstantinopel (Kloster des Athanasios?). Der Codex wurde vom Patriarchen Metrophanes III. (1565–1572 und 1579–1580) in die Bibliothek des Klosters *Hagias Triados (Esoptru)* auf der Insel Chalke (Heybeli Ada) gebracht (Notiz auf f. 37^v)⁶. Im Jahr 1936 wurde er in die Patriarchatsbibliothek gebracht, in der er unter der Signaturnummer 57 aufbewahrt wird.

Bibliographie: DELEHAYE 6–7; TSAKOPOULOS 46–48; TALBOT, Miracles 39–42; FUSCO, Enkomion 109.

Der Text der Kanones

Vor jedem Kanon gibt es eine kurze Überschrift in roter Tinte sowie die Angabe des Echos, in dem der Kanon gesungen wird. Am Rand steht, wie üblich in den byzantinischen liturgischen Handschriften, der Name des Autors (Θεοκτίστου oder Θεοκτίστου Στουδίτου). Im 2. Kanon ist es ein Monogramm. Vor jeder Ode steht in roter Tinte Ὡδὴ α' u.s.w., dann der Anfang des Heirmos. Diese Angabe sowie die Kolatrennung sind die einzigen Hinweise auf die musikalische Darbietung der Kanones. Am Rand neben dem letzten Troparion jeder Ode steht ein θ (θεοτοκίον).

Die letzten Wörter der Troparia werden oft ausgelassen, wenn es sich um bekannte Ephymnia handelt (z.B. ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται in der ersten Ode oder τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας in der achten). Diese Praxis ist in der Kanonesüberlieferung sehr geläufig. In der vorliegenden Ausgabe setze ich die Ergänzungen in <spitze Klammer>.

Die einzelnen Kanones schließen direkt aneinander an – mit Ausnahme des 6. Kanons. Die anderen Texte des Codex beginnen immer auf einem neuen Blatt. Das zeigt, dass die elf Kanones als eine geschlossene Einheit betrachtet wurden.

⁶ Zum Patriarchen Metrophanes s. de CLERCQ, wie Anm. 3.

Interpunktion bzw. Kolatrennung bei den Kanones

Das Ende jedes Kolons wird durch einen Punkt aus derselben braunen Tinte bezeichnet. Die Punkte haben nicht die Funktion einer Interpunktion⁷. In den „jambischen“ Kanones enden die Seiten fast immer mit einem Kolonende bzw. Versende. Bei den anderen Kanones endet die Seite oft mitten im Kolon. Das ist eine indirekte Aussage über die Metrik der Kanones im Verständnis des Schreibers: Ein Versende war stärker als ein Kolonende in der nicht versifizierten Hymnographie. Oft endet die Seite bei den jambischen Kanones mit dem Ende des Troparions. Bei den anderen Kanones besteht auch die Tendenz, die Seite mit dem Ende des Troparions enden zu lassen; das gelingt aber nicht immer.

Zur vorliegenden Ausgabe

Die Überlieferung der elf Kanones des Theoktistos Studites auf Athanasios bereitet wenige Probleme. Die gelegentlichen Rechtschreibfehler korrigierte ich stillschweigend, wenn sie nicht grammatisch relevant sind. Auch die Akzentuierung korrigierte ich, wenn die Aussprache dieselbe bleibt – d.h., bei falschem Spiritus oder bei Verwechslung von Akut und Zirkumflex. Doppeltes *rho* wird in der Ausgabe wie in der Handschrift ohne Spiritus geschrieben. Das Wort ἀκροθήνιον, das auch in sonstigen byzantinischen Handschriften mit dieser Schreibweise belegt ist (s. LAMPE), wird nicht zu ἀκροθίνιον korrigiert.

Bei den Enklitika habe ich die Intonation der Handschrift beibehalten und im Apparat auch vermerkt, wenn sie von der klassischen abweicht. Das hat eine gewisse Inkonsequenz im kritischen Text, die die Inkonsequenz in der Handschrift widerspiegelt, zur Folge; denn die Verstöße gegen die klassischen Intonationsregeln sind eher gelegentliche unabsichtliche Konzessionen des Schreibers an die gesprochene Praxis. In folgenden Stellen werden δέ und γάρ inkliniert: 2.28 ἐπισκοτεῖς δε; 2.69 πολυρρήμων δε; 2.103 φέρει δε; 8.1.3 καρποῖς δε; 9.4.2 ὁ μονογενῆς γαρ; 9.5.2 γυμοῖς ποσὶ δε. Die 2. Person Singular des Verbs εἶμι verliert zwar nicht den Zirkumflex, das vorige Wort wird aber akzentuiert statt graviert: 4.115 εὐλογητός εἶ; 9.7.4 εὐλογητός εἶ. Wörter, die auf der Paenultima einen Zirkumflex haben, werden als Paroxytone behandelt: 5.6.3 τοῖς ὑμνοῦσι σε; 6.6.4 τοὺς ἀνυμνοῦντας σε; 6.7.4 τοὺς ὑμνοῦντας σου; 10.9.1 ἀνυμνοῦντας σε. Aus

⁷ Siehe Kapitel 6.2.2, S. 118–119.

metrischen Gründen werden manchmal Enklitika orthotoniert: 8.3.3 προνοίας τῆ; 8.9.2 Νέος τίς παράδεισος. In einem einzigen Fall korrigiere ich den Akzent: in 4.26 zeigt sich der Schreiber zu konservativ und inkliniert ἔστιν in der Phrase Ἐληπτός ἐστιν, was dem Akzentschema widerspricht. Eustathios von Thessaloniki in seinem Kommentar zum Vorbild des Kanons, dem Pfingstkanon des (Pseudo) Johannes Damaskenos, schreibt: Τὸ δὲ ἐστὶν διὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ εἰρμοῦ ὀξύνεται, ἵνα τὸ ἄληπτος ἐστὶ, [sic] συνᾶδοι τῷ ἔρρηξε γαστρὸς κατὰ τὴν ὀξυτόνησιν⁸. Was das unbestimmte Pronomen betrifft, wird die überlieferte orthotonierte Form τίς beibehalten mit dem Vermerk im kritischen Apparat *indefinitum intelligendum*⁹. Das ist der Fall in 4.20 (ὕμνεῖν σε τίς ἀξίως οὐ σθένει) und 8.9.2 (Νέος τίς παράδεισος).

Das indirekte Zeugnis des Vorbildes habe ich im Kontaktion des 7. und des 10. Kanons mitberücksichtigt. Dies ist ein Prosomoion des bekannten Kontaktions Τῆ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ (TRYPANIS, Cantica 29–30). Im Codex steht: Ὡς τῶν ἀύλων οὐσιῶν θεωρὸν ἄριστον καὶ πρακτικῶν ὑφηγητὴν παναληθέστατον ἀνακράζει σου ἢ ποίμνη σου, θεωρῆμον. Im klassischen Griechischen würde ἀνακράζω ein indirektes Objekt im Dativ brauchen. Im byzantinischen Griechischen wurde der Dativ immer häufiger durch den Akkusativ oder den Genitiv ersetzt¹⁰. Es wäre eine Lösung, den überlieferten Genitiv zu behalten. Es wäre auch nicht unbegründet, σου zu σε zu korrigieren; denn die Akkusative θεωρὸν und ὑφηγητὴν beziehen sich auf dieses Pronomen. Ich habe jedoch ἀνακράζει σου zu ἀνακράζει σοι korrigiert. Ich halte den Dativ im Vorbild für einen Hinweis, dass Theoktistos für das Prosomoion den Dativ wollte. Der Genitiv dürfte ein Schreiberfehler unter Einfluss des Genitivs in ἢ ποίμνη σου sein. Die Akkusative θεωρὸν ἄριστον und ὑφηγητὴν παναληθέστατον habe ich wegen der Metrik nicht korrigiert, sondern für ein weiteres Anakoluth gehalten¹¹.

Was die Verstöße gegen die Isosyllabie betrifft, habe ich kaum eingegriffen. Denn die Verstöße haben meistens einen regelmäßigen Charakter

⁸ MAI, Commentarius 81, S. 245. Der thessalonische Humanist fügt gelassen hinzu: ὁ δὲ ὀκνῶν ἀκούειν τοῦτο παρακουέτω θλίβων ἡμᾶς οὐδέν.

⁹ Siehe NORET, Indéfinis; ebenfalls P. VAN DEUN (ed.), Eustratii Presbyteri Constantino-politani, De statu animarum post mortem (CPG 7522) (CCSG 60). Turnhout – Leuven 2006, 12.249; 14.302 passim.

¹⁰ Siehe HORROCKS 216.

¹¹ Siehe Kapitel 6.3.4, S. 145–146.

oder zumindest eine plausible Erklärung¹² und sind daher auf Theoktistos zurückzuführen.

Kursiv geschrieben sind Phrasen oder einzelne Wörter, die den Vorbildern entnommen wurden. Diese sind Wörter oder Phrasen, die sich an derselben Stelle sowohl in den Prosomoia als auch bei ihren Vorbildern finden. Sie können auch leicht variieren, z.B. in der grammatikalischen Form¹³.

Der Text wird durchgehend geschrieben, mit Ausnahme der „jambischen“ Kanones. Das hat zwei Gründe: erstens, um Kolon von Vers zu unterscheiden; zweitens, weil die Kolatrennung der Troparia innerhalb einer Ode nicht immer konsequent ist.

Die Interpunktion ist ausschließlich mein Zusatz und dient dem Verständnis. In 9.4.4 habe ich nach dem Vokativ *σεμνή* keinen Beistrich gesetzt, weil das nächste Wort *σε* inkliniert wird – in den byzantinischen Handschriften wird der Vokativ nicht durch Beistrich getrennt und bei Enklisis entsprechend behandelt. Für die Wiedergabe der überlieferten Kolatrennung habe ich mich für die Sternchen* anstelle der Punkte der Handschrift entschieden. In dieser Hinsicht schließt sich die vorliegende Ausgabe der Tradition vieler Ausgaben liturgischer Texte an – die kürzlich erschienene Ausgabe des Horologions von Sinai durch AJJOUR sei hier erwähnt¹⁴. Dieses System hat den Vorteil, dass die Kolatrennung der Handschrift treu wiedergegeben wird und gleichzeitig von der modernen Interpunktion klar unterscheidbar ist.

Am Anfang jedes Kolons wird die Nummerierung hochgestellt. Sie erleichtert einerseits die Verweise im Apparat und andererseits die metrische Untersuchung. Oft ist die Kolatrennung in den Troparia einer Ode nicht einheitlich, sondern in manchen Troparia kann ein Kolon detaillierter gegliedert werden, so dass anstelle eines Kolons zwei oder drei entstehen. In diesem Fall nummeriere ich die entstandenen Kola 1, 1a, 1b, usw., damit alle Troparien doch einheitlich durchnummeriert bleiben, z.B.:

⁴καὶ καταύγασον τὸν νοῦν μου, θεοφόρε,* ⁵παθῶν τὴν σκοτόμαιναν [...]

⁴καὶ χαρίσματα* ^{4a}ἐδέξω ἰαμάτων* ⁵καὶ πάεις νοσήματα [...]

Das hat ausschließlich praktische Gründe und soll nicht unbedingt heißen, dass das erste Kolonende weniger stark ist.

¹² Siehe Kapitel 6.2.3, S. 120–128.

¹³ Zu den Entlehnungen der Prosomoia aus ihren Vorbildern s. Kapitel 6.3.1, S. 138–139.

¹⁴ AJJOUR, Horologium.

Der Codex Chalc. S. Trin. 64 wird mit dem von TALBOT eingeführten Siglum C bezeichnet.

Sigla

C	cod. Chalkensis S. Trinitatis 64
⟨⟩	Textus suppressus, ab editore completus
<i>Textus</i>	Textus ex automelis sumptus
*	Finis coli
[...]	Litterae quae non leguntur

Vetus Testamentum

Gen	Genesis
Ex	Exodus
Lev	Leviticus
Jud	Judices
1–4 Reg	1–4 Regum
1 Par	1–2 Paralipomenon
1–3 Macc	1–3 Maccabaeorum
Ps	Psalmi
Pr	Proverbia
Ca	Canticum Canticorum
Nah	Nahum
Is	Isaias
Ez	Ezechiel
Dan	Daniel

Novum Testamentum

Mt	Evangelium Matthaei
Mc	Evangelium Marci
Lc	Evangelium Lucae
Jh	Evangelium Johannis
Ac	Acta Apostolorum
Rm	Epistula ad Romanos
1, 2 Co	Epistulae ad Corinthios 1, 2
Ga	Epistula ad Galatas
Col	Epistula ad Colossenses
Eph	Epistula ad Ephesios
1, 2 Tm	Epistulae ad Timotheum 1, 2
Heb	Epistula ad Hebraeos
1, 2 Pt	Epistulae Petri 1, 2
Ap	Apocalypsis Johannis

Libri liturgici

HR	Ὁρολόγιον τὸ μέγα. Rom 1876.
MR I–VI	Μηναία τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ I–VI. Rom 1888–1901.
PR	Παρακλητικὴ ἤτοι Ὁκτώηχος ἡ μεγάλη. Rom 1885.
PeR	Πεντηκοστάριον χαρμόσυνον. Rom 1883.
TR	Τριψίδιον κατασκευτικόν. Rom 1879.

Varia

Acath.	Acathistus (Hymnus), in: CPC 140–147.
Ar. CHier	Pseudo-Dionysius Areopagita, De coelesti hierarchia, ed. G. HEIL, in: Corpus Dionysiacum II. Berlin–New York 1991, 5–59.
Ar. Ep.	Pseudo-Dionysius Areopagita, Epistulae, ed. A.M. RITTER, in: Corpus Dionysiacum II. Berlin–New York 1991, 151–210.
Bas. RBr	Basilius Magnus, “Ὅροι κατ’ ἐπιτομήν, in: PG 31, 1051–1306.
CAP	Constitutiones Apostolorum, ed. M. METZGER, Bde. I.II.III (SC 320.329.336). Paris 1985.1986.1987.
Eph. Syr. Th.	Ephraem Syrus, Προσευχές στήν Θεοτόκο, ed. K.G. FRANTZOLAS, in: Ὁσίου Ἐφραίμ τοῦ Σύρου ἔργα 6. Thessaloniki 1995, 354–413.
Eust. Com. Pent.	Eustathii Thessalonicensis Commentarius in Hymnum Pentacostalem S. Iohannis Damasceni, in: MAI, Commentarius.
Gr. Ant. Ep.	Gregorius Antiochus, Grabrede auf seinen Vater IV (?), in: 25 ανέκδοτοι βυζαντινοί επιτάφιοι/ 25 unedierte byzantinische Grabreden, ed. A. SIDERAS. Thessaloniki 1990, 167–184.
Gr. Naz. Anth.	Gregorius Nazianzenus, Epigrammata, in: Anthologiae Graecae liber VIII (t. II), ed. H. BECKBY. München ² 1965, 448–569.
Gr. Naz. CD	Gregorius Nazianzenus, Carmina Dogmatica, in: PG 37, 397–522.
Gr. Naz. Jul I:	Gregorius Nazianzenus, Oratio IV – Contra Julianum I, ed. J. BERNARDI, Grégoire de Nazianze. Discours 4–5. Contre Julien (SC 309). Paris 1983, 84–293.
Gr. Naz. Pasch.	Gregorius Nazianzenus, Oratio I – In sanctum Pascha et in tarditatem, in: PG 35, 393–402.
Gr. Nys. Ephr.	Gregorius Nyssenus, In sanctum Ephraem, in: PG 46, 819–850.
J. Dam. Can. Pasch.	Joannes Damascenus, Canon Paschalis, in: CPC 218–221.
Max. C. Qu.	Maximi Confessoris Quaestiones ad Thalassium, ed. C. LAGA et C. STEEL, Bde. I (Qu. 1–55). II (Qu. 56–65) (CCSG 7.22). Turnout 1980.1990.
Pl. Lun.	Plutarchus, De facie in orbe lunae, ed. C. HUBERT – M. POHLENZ – H. DREXLER, in: Plutarchi Moralia, Bd. 5.3, 31–89. Leipzig 1960.
Sy. NTh Eth.	Symeon Novus Theologus, Βίβλος τῶν ἠθικῶν, ed. J. DARROUZES, Syméon le Nouveau Théologien, Traités théologiques et éthiques. Bde I.II (SC 122.129). Paris 1966.1967.
Th. Stud. PC	Theodorus Studita, Parva Catechesis, ed. E. AUVRAY. Paris 1891.
Th. Stud. MC	Theodorus Studita Magna Catechesis, ed. I. COZZA-LUZI. Rom 1888.
Th. Stud. MK	Theodorus Studita, Μεγάλη Κατήχησις, ed. A. PAPADOPOULOS-KERAMEUS. S. Petersburg 1904.

CANON I

ᾠδιὴ ἀ΄

1. ¹ Χριστὸν ποθῶν, ᾿Αθανάσιε,* ² Χριστὸν ὑπερφυῶς ἀσπαζόμενος,* 200[†]
³ Χριστὸν ἐπὶ γῆς, μακάριε,* ⁴ ὅλη ψυχῇ καὶ γνώμῃ* ⁵ ὡς ἀληθῶς*
⁶ ἐξακολουθήσας* ⁷ ἐν ἀσκήσει καρτερῶς* ⁸ τὸν βίον ἦνυσας.

2. ¹ Θεοῦ θεράπον θεόληπτε,* ² Θεοῦ ὡς ἀληθῶς φίλε γνήσιε,* ³ Θεοῦ
τοῦ ἀοράτου πανέντιμον* ⁴ σκευὸς ἐκλελεγμένον* ⁵ τούτου σαφῶς*
⁶ καὶ προωρισμένον* ⁷ ἀνεδείχθης ἱερόν,* ⁸ ὦ ᾿Αθανάσιε.

3. ¹ Ἐκ βρέφους ὠφθης, ἀοίδιμε,* ² ὡς ἄσαρκος ἐν γῆ πορευόμενος,*
³ χηρῶν ἀντιλήπτωρ μέγιστος* ⁴ καὶ καταπονουμένων* ⁵ ἐκδικητής,*
⁶ πάντων θλιβομένων* ⁷ ἐν κινδύνοις βοηθὸς* ⁸ σύ, ᾿Αθανάσιε.

4. ¹ Παρθένε, μόνη πανάμωμε,* ² παρθένε, τῶν ἀγγέλων τὸ καύχη-
μα,* ³ παρθένε, || πιστῶν τὸ στήριγμα,* ⁴ σῶζε τοὺς σὲ ὑμνοῦντας* 200^ν
⁵ ὡς ἀληθῶς* ⁶ πάντων ὑπερέραν* ⁷ καὶ κυρίως ὑπὲρ νοῦν* ⁸ θεογεν-
νήτριαν.

ᾠδιὴ γ΄

1. ¹ Λάμπει νῦν ἡ χάρις* ² ἐπὶ σοὶ παραδόξως, μακάριε·* ³ ἡ καθαρὰ
γὰρ πολιτεία* ^{3a} τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη* ⁴ σαφῶς σοὶ νῦν προεξένη-
σε* ⁵ καὶ καταυγάζεις ζοφώδεις ψυχὰς* ⁶ αἴγλη θεοῦ πνεύματος.

2. ¹ Σὺ καὶ μετὰ τέλος* ² ἐνεργεῖς παραδόξως τοῖς θαύμασι* ³ καὶ θε-
ραπεύεις τοὺς νοσοῦντας* ^{3a} καὶ προστρέχοντας πίστει ἐν σοὶ* ⁴ ἐμ-

ᾠδὴ ἀ΄ tr. 2.4 Act 9, 15 | tr. 2.6 προωρισμένον] Rm 8, 29–30; Eph 1, 5 et 11
tr. 3.4–5 καταπονουμένων ... ἐκδικητής] Act 7, 24 passim

tit. Κανὼν εἰς τὸν ἐν ἁγίοις πατέρα ἡμῶν καὶ μέγαν ᾿Αθανάσιον τὸν νέον πατριάρχη
Κωνσταντινουπόλεως. Θεοκτίστου in marg. ᾠδὴ ἀ΄ Ἦχος ἀ΄ πρὸς Χριστὸς γεννᾶται
in marg. | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ᾠδὴ γ΄ Τῷ πρὸ τῶν αἰῶνων in marg. | tr. 1.4
σαφῶς σοὶ] sic C

φανῶς, μακάριε,*⁵ καὶ πρὸς λιμένας τῆς ἄνω ζωῆς*⁶ ὁδηγεῖς, θεόληπτε.

3. ¹ Γέγονεν ὁ βίος*² προφανῶς σοῦ τοῖς πᾶσι κανῶν ἀρετῆς*³ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ, θεοφόρε, ὑποτύπωσις ξένη*⁴ καὶ νῦν πάντες σε γεραίρουσιν*⁵ ἀνευφημοῦντες τὴν μνήμην τὴν σὴν,*⁶ μάκαρ Ἀθανάσιε.

201^r 4. ¹ Τὸν πρὸ τῶν αἰώνων*² ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα γεννᾶς ὑπὲρ νοῦν*³ καὶ ὑπὲρ || λόγον ἐν ἀγκάλαις*^{3a} τὸν προάναρχον Λόγον,*⁴ ἀγνή,*^{4a} φέρεις σωματούμενον*⁵ ὑπὲρ αἰτίαν καὶ πάντων βροτῶν*⁶ νοῦν τε καὶ διάνοιαν.

Κάθισμα

¹ Ταχὺς εἰς ἀντίληψιν*² καὶ μετὰ τέλος φανείς*³ πηγάζεις τὰ θαύματα*⁴ καὶ θεραπεύεις σαφῶς,*⁵ ποιμὴν ἱερώτατε,*⁶ πάθη παντοῖα, μάκαρ,*⁷ τῶν ψυχῶν καὶ σωμάτων*⁸ πάντων τῶν προστρεχόντων*⁹ τῇ σορῶ σου τῇ θείᾳ*¹⁰ πρεσβείαις σου εὐπροσδέκτοις ταῖς πρὸς τὸν κύριον.

ᾠδὴ δ'

1. ¹ Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ,*² παμμάκαρ Ἀθανάσιε,*³ μὴ διαλίπης ὑπὲρ πάντων ἡμῶν*⁴ τῶν σῶν πιστῶν ἱκετῶν*⁵ τοῦ πρεσβεῦειν πάντοτε,*⁶ ἵνα τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου*⁷ ῥυσθῶμεν καὶ ἐξ ἐχθρῶν*⁸ γλώσσης πονηρᾶς καὶ κακώσεως.

2. ¹ Νοσήματα παύεις χαλεπὰ*² τῶν πίστει προστρεχόντων σοι*³ καὶ συμφορῶν λυτροῦσαι καὶ θλίψεων*⁴ διὸ τὴν λύπην ἡμῶν*⁵ εἰς χαρὰν μετάβαλε,*⁶ πάτερ Ἀθανάσιε, καὶ σῶσον*⁷ κινδύνων καὶ πειρασμῶν*⁸ καὶ αἰωνιζούσης κολάσεως.

3. ¹ Θείας εὐφροσύνης ἀληθῶς*² πληρούμενοι σαφῶς*³ γεραίρομεν τὴν θήκην τῶν λειψάνων σου*⁴ καὶ πόθῳ, πάτερ, τῷ σῶ*⁵ ἐκτενῶς

ῶδὴ γ' tr. 3.2 κανῶν ἀρετῆς] cf. Gr. Naz. Pasch. 400.32–33 passim ῶδὴ δ' tr. 2.4–5 τὴν ... μετάβαλε] Jh 16, 20

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. **Κάθισμα** ἦχος δ' Ταχὺ προ(καταλαβέτωσαν) in marg. ῶδὴ δ' Ῥάβδος ἐκ τῆς ρίζης in marg.

δεόμεθα,*⁶ ἵνα λυτρωθῶμεν || νοσημάτων*⁷ σωμάτων τε καὶ ψυχῶν* 201^v
⁸ βλάβης τε παντοίας καὶ θλίψεως.

4. ¹ Μόνη τῶν ἀγγέλων χαρμονή,*² παρθένε παναμώμητε,*³ μὴ διαλίπης προσάγειν Χριστῷ*⁴ τῷ σῶ υἱῷ καὶ Θεῷ*⁵ ἰκεσίας, πάνσεμνε,*⁶ ἵνα τοῦ πυρὸς καὶ τῆς γεέννης*⁷ ῥυσθῶμεν οἱ εὐσεβῶς*⁸ σὲ καὶ τὸν υἱόν σου δοξάζοντες.

᾽Ωιδὴ ε΄

1. ¹ Ἐκ γῆς πρὸς ἀύλους μετέστης μονάς,*² ὅπου λάμπει τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον,*³ ἀγγέλων, Ἀθανάσιε,*⁴ ἐφάμιλλος δειχθεῖς*⁵ διὸ σὺν ἱεράρχαις*⁶ καὶ μάρτυσι χορεύων*⁷ ἐκτενῶς τῷ δεσπότῃ*⁸ ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἰκέτευε.

2. ¹ Ἐφάνης πατήρ ὀρφανῶν καὶ χηρῶν*² βοηθὸς σὺ ταχύς, Ἀθανάσιε,*³ πενθούντων παραμύθιον*⁴ καὶ νόσων ἐλατήρ,*⁵ πάντων τῶν πλανωμένων*⁶ ὀδηγὸς ἀπλανῆς τε,*⁷ καὶ ἡμᾶς ἐκ κινδύνων*⁸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐκλυτρούμενος.

3. ¹ Θαυμάτων τὰ πλήθη ὀρώντες τῶν σῶν*² τὸν *μεγάλῃ* σε δόξῃ δοξάσαντα*³ δοξάζομεν, θεόπνευστε,*⁴ Θεὸν τὸν ἀγαθόν*⁵ αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει*⁶ ὡς ἔχων παρρησίαν*⁷ λυτρωθῆναι κινδύνων*⁸ καὶ νοσημάτων καὶ κολάσεως.

4. ¹ Παρθένε, ἡ μόνη τεκοῦσα Χριστὸν*² ὑπὲρ φύσιν καὶ λόγον καὶ ἔννοια,*³ ἐπάκουσον, δεόμεθα,*⁴ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν,*⁵ ἵνα τῶν αἰωνίων* || ⁶ κολάσεων καὶ σκότους*⁷ καὶ πυρὸς τοῦ ἀσβέστου*⁸ ἐκλυτρωθῶμεν ταῖς πρεσβείαις σου. 202^r

᾽Ωιδὴ ζ΄

1. ¹ Θαύματα φρικτὰ*² ἐργάζῃ, μακάριε,*³ τοῖς πίστει θερμῶς προσερχομένοις τῇ σῇ*⁴ θεῖα λάρνακι*⁵ καὶ λυτροῦσαι κινδύνων καὶ θλί-

᾽Ωιδὴ ε΄ tr. 1.1 ἀύλους ... μονάς] cf. Th. Stud. PC 13.6; locus comm. | tr. 1.3–4 ἀγγέλων ... ἐφάμιλλος] locus comm.

tr. 4.] θ(εοτοκίον) in marg. ᾽Ωιδὴ ε΄ Θεὸς ὢν εἰρήνης, πατήρ in marg. | tr. 4.] θ(εοτοκίον) in marg. ᾽Ωιδὴ ζ΄ Σπάχων (sic) Ἰωνᾶν in marg.

ψεων,*⁶ νοσημάτων χαλεπῶν καὶ ἀνιάτων παθῶν*⁷ ὄντως*⁸ βοηθὸς πανάριστος*⁹ χρηματίζεις, στερρὲ Ἀθανάσιε.

2. ¹ Ἄλλος Ἀβραάμ*² ἐδείχθης, μακάριε,*³ ὡς ξενοδοχῶν τοὺς πάντας ὅλη ψυχῇ*⁴ καὶ τοῖς πένησι*⁵ χορηγῶν τὰ πρὸς χρεῖαν ἐκάστοτε*⁶ ἐντεῦθεν ἀνεφάνης συμπαθέστατος*⁷ ὅλος*⁸ καὶ τριάδος γέγονας*⁹ οἰκητήριον θεῖον, θεόπνευστε.

3. ¹ Νέος Σαμουὴλ*² ἐφάνης, θεόληπτε,*³ προλέγων σαφῶς τὰ γενησόμενα σὺ*⁴ θείοις νεύμασι*⁵ τοῦ τὰ πάντα πανσόφως συνέχοντος*⁶ ἐντεῦθεν ὡς προφήτην σε γεραίροντες*⁷ πάντες*⁸ δυσωποῦμεν πρόσθηθι*⁹ ἐξαιρούμενος πάντας κολάσεως.

4. ¹ Χαῖρε, κραταιά*² ἀντίληψις, δέσποινα,*³ τῶν πίστει θερμῶς ἐκκαλουμένων σε*⁴ ὡς παρέχουσα*⁵ τὰς ἰάσεις, παρθένε, τοῖς χρήζουσι σὺ*⁶ καὶ παισιμάτων δωρουμένη πᾶσιν ἄφεισι,*⁷ μόνη*⁸ τῶν πιστῶν βοήθεια*⁹ καὶ ἐλπίς ἀληθῶς ἀκαταίσχυντος. ||

Κοντάκιον

¹ Ἐν ὕψει ἀρετῶν ἀναβάς, ἱεράρχα,*² τοῦ θρόνου τῆς Χριστοῦ ἐκκλησίας ἐπέβης*³ καὶ τρίβον ἀσάλευτον*⁴ καὶ οὐράνιον ὠδεύσας*⁵ ὅθεν μέμνησο*⁶ τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου*⁷ παριστάμενος*⁸ τῷ ποιητῇ τῶν ἀπάντων*⁹ Θεῷ, Ἀθανάσιε.

ᾨδιὴ ζ'

1. ¹ Ἀπάντων θλιβομένων*² καὶ νοσοῦντων ἰατρὸς πανάριστος*³ σὺ, Ἀθανάσιε, φανείς,*⁴ τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν*⁵ ἰασάμενος παράσχου μοι ὑγίαν βοᾶν*⁶ «ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐ(λογητὸς εἶ).»

2. ¹ Σοφία οὐρανίω*² πλησιάσας μυστικῶς, μακάριε*³ σὺ Ἀθανάσιε, κρουνοῦς*⁴ ἀμβροσίας πόθῳ εἴλκυσας*⁵ συνετίζων ἀσυνέτους καὶ προτρέπων βοᾶν*⁶ «ὁ τῶν πατέρων (Θεὸς εὐλογητὸς εἶ).»

ᾨδὴ ζ' tr. 2.1–9] cf. Gen 18, 1–8 | tr. 3.1–9] cf. 1 Rg 1, 1–25, 1

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. **Κοντάκιον** Ἦχος α' Χορὸς ἀγγελικῶς in marg. ᾨδὴ ζ' Οἱ παῖδες εὐσεβείας in marg.

3. ¹ Ζωῆς τῆς ἀκηράτου* ² κληρονόμος γεγονώς, ἀοίδιμε,* ³ καταφρονήσας τῶν φθαρτῶν* ⁴ καὶ προσκαίρων, παμμακάριστε,* ⁵ καὶ τὰ μέλλοντα προβλέπων πόθῳ ἔψαλλες· ⁶ «ὁ τῶν πατέρων Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».)

4. ¹ Ἀμόλυντε παρθένε,* ² τὴν ψυχὴν μου μολυνθεῖσαν πάθεισιν* ³ ἀποκαθάρασα, ἀγνή,* ⁴ φωταγώγησον, συνέτισον* ⁵ τοῦ βοᾶν ἐν εὐφροσύνῃ ψυχῆς πάντοτε* ⁶ «ὁ τῶν πατέρων (Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».)

ᾠδὴ η´

1. ¹ Ἔχει σε τῶν ἀσωμάτων ἡ χορεία* ² σὺν ἐκείνοις ὕμνουντα τὸν κτίστην,* ³ ἱεράρχα μέγιστε,* ⁴ μέσον λάμποντα τηλαυγῶς*|| ⁵ ὡς ἀστέρα, θεοφόρε Ἀθανάσιε* ⁶ μεθ' ὧν καὶ βοᾷς συνευφραϊνόμενος* ⁷ «εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν κύριον* ⁸ καὶ ὑπερυψούτω* ⁹ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».) 203^r

2. ¹ Ὅμιλος πατριαρχῶν καὶ ἀποστόλων,* ² ἱερέων, μαρτύρων ὁ δῆμος,* ³ ἀσκητῶν ὁ σύλλογος,* ⁴ πάντες ἄνθρωποι προφανῶς* ⁵ μακαρίζουσι τὴν θεῖαν πολιτείαν σου* ⁶ διὸ καὶ ἡμεῖς σὺν τούτοις ψάλλομεν* ⁷ «εὐλογεῖτω ἡ κτίσις (πᾶσα τὸν κύριον* ⁸ καὶ ὑπερυψούτω* ⁹ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».)

3. ¹ Ἄναρχε παμβασιλεῦ, ὁ παντοκράτωρ,* ² ταῖς εὐχαῖς τοῦ ὀσίου ποιμένου* ³ τὴν ζωὴν εἰρήνευσον* ⁴ πάντων, Λόγε, Χριστιανῶν* ⁵ χορηγῶν κατὰ βαρβάρων εὐσεβεῖ βασιλεῖ* ⁶ τὴν νίκην καὶ τὴν ἰσχύν, δεόμεθα,* ⁷ ἵνα πάντες ἀεὶ ὕμνωμεν τὸ κράτος σου* ⁸ καὶ ὑπερυψώμεν* ⁹ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.)

4. ¹ Ἴνα σε, θεογεννήτορ, κατὰ χρέος* ² μεγαλύνωμεν, σῶζε κινδύνων* ³ τοὺς ἐν πίστει πάντοτε* ⁴ τῇ σῆι σκέπῃ ὡς ἀληθῶς* ⁵ καταφεύγοντας, παρθένε, καὶ βοῶντας τῷ σῶ* ⁶ υἱῷ καὶ συμφώνως ἀνακράζοντας* ⁷ «εὐλογεῖτω ἡ κτίσις (πᾶσα τὸν κύριον* ⁸ καὶ ὑπερυψούτω* ⁹ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».)

tr. 3.5 ἔψαλλες] ἔψαλλας C | tr. 4.5 εὐφροσύνῃ] εὐφροσύνης C ᾠδὴ η´ Θαύματος ὑπερ(φουδς) in marg. | tr. 3.8 ὑπερυψώμεν] ὑπερυψοῦμεν C | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg.

203^v Ὡδιὴ θ' ||

1. ¹ Σκιρτήσατε* ² πνεύματι πάντες φιλέορτοι* ³ καὶ φαιδρῶς εὐφράνθητε* ⁴ πάντες οἱ γηγενεῖς καὶ πρεσβύται,* ⁵ παρθένων χορεΐαι,* ⁶ ἀσκητῶν,* ⁷ ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ παμμάκαρος σεπτῶς* ⁸ ἐν αὐτῇ καὶ τὸν σωτήρα μεγαλύνοντες.

2. ¹ Εὐφράνθητε* ² ὕμνοις ἐνθέοις τὰ πέρατα* ³ ἐγκωμίων στέμμασι* ⁴ πάντες τὴν κορυφὴν τοῦ ποιμένου* ⁵ τοῦ θεοῦ κοσμοῦντες* ⁶ σαφῶς* ⁷ τὸν σωτήρα μεγαλύνοντες Χριστόν,* ⁸ ὃς ἀντεδόξασεν αὐτὸν ποικίλοις θαύμασιν.

3. ¹ Τὴν ἄναρχον* ² τριάδα, μάκαρ, ἰκέτευσ* ³ τοῦ πυρὸς λυτρώσασθαι* ⁴ πάντας τοὺς μετὰ πόθου τελοῦντας* ⁵ τὴν μνήμην σου, πάτερ,* ⁶ ἡμᾶς* ⁷ καὶ τὴν θήκην τῶν λειψάνων σου πιστῶς* ⁸ ἀσπαζομένους τὴν πανθαύμαστον.

4. ¹ *Μυστήριον** ² ξένον, ἀγνή, καὶ παράδοξον* ³ ἐπὶ σοὶ τετέλεσται* ⁴ *θρόνος χερουβικός* γὰρ ἐγένου* ⁵ ἀγκάλαις κρατοῦσα* ⁶ Χριστόν,* ⁷ τὸν ἀχώρητον τῇ κτίσει ὡς Θεόν,* ⁸ ὃν ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.||

204^r

Ἐξαποστειλᾶριον

¹ Κατελάμπρυνε σαφῶς* ² ὁ φωτοδότης Κύριος* ³ ἱεραρχῶν σε καλλονήν* ⁴ καὶ τῶν ὁσίων καύχημα* ⁵ θέμενος, ὡς ἠὺδόκησε* ⁶ καὶ γὰρ θαυμάτων ρεῖθρα* ⁷ πηγάζεις ἐκάστοτε.

ὦδιὴ θ' Μυστήριον ξένον in marg. | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. | Ἐξαποστειλᾶριον
Πρὸς τὸ Ἐπεσκέφατο ἡμᾶς in marg.

CANON II

ᾠδὴ α΄

- Στείβει θαλάσσης** τῶν παθῶν τὴν κακίαν*
ἤπειρον ταύτην* *δεικνύων* ἐναρέτοις*
πράξεσιν ὄντως* ὁ μέγας ἱεράρχης,*
*ἅπασαν ἄρδην** βυθίζων τῶν δαιμόνων*
5 *ῥώμην ἀδρανῆ** ὡς σοφὸς ποιμενάρχης.

- Δεῦτε προθύμως,* μοναζόντων τὰ πλήθη,*
δεῦτε τὸν μέγαν* εὐφημήσωμεν ὕμνοις*
οὗτος γάρ, οὗτος* Ἄθανάσιος ὠφθη*
κῦδος καὶ φάος* σοφῶν ἀρχιερέων*
10 *ῥώμη κραταιᾶ** φυλαχθεὶς τοῦ σωτήρος.

- Ὅρθρος ἐφάνης** ἐν ζόφῳ τῷ τοῦ βίου*||
σὺ *ἐξ ἑσπέρας* πρὸς τὴν Βύζαντος πόλιν,*
ἄγγελος ἄλλος ὡς παῖς ὁ Ζαχαρίου*
τρανώς κηρύττων βοῶν «μετανοεῖτε»*
15 *ῥύπου τε παντός ἐκκαθαίρων,* ὡς θέμις.

204v

- Χαίρε, παρθένε, τὸ μοναζόντων κλέος,*
χαίρε, τὸ κῦδος* λαοῦ τοῦ χριστωνύμου*
ὦ χαίρε, δόξα* σοφῶν ἀρχιερέων,*
χαίρε χαρμονὴ τοῦ βροτησίου γένους,*
20 ἦν ἐδόξασεν ὁ μέγας ἱεράρχης.

ᾠδὴ α΄ 9 κῦδος καὶ φάος] Gr. Naz. CD 419.7 | 13–14] Mt 3, 1–2

tit.: Κανὼν ἱαμβόκροτος ἢ χοριάμβος εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπόλεως; monogramma Θεοκτίστου in marg. ᾠδὴ α΄ ἤχος β΄ πρὸς Στείβει θαλάσσης in marg. | 7 εὐφημήσωμεν] εὐφημήσομεν C | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg.

᾿Ωιδὴ γ´

- ᾿Οσοι μοναστῶν* κατελέγητε στίφει*
 βορῶν δαιμόνων* ἐκφυγόντες τὰς μύλας,*
 ἀγαλλιᾶσθε* καὶ σὺν πόθῳ κροτεῖτε*
 ὕμνοις στέφοντες σοφὸν ἀρχιερεῖα*
 25 οὗτος γὰρ ἡμῶν πρὸς Θεὸν πρέσβυς πέλει.

- Νέκρωσιν ἐν γῆ ζωηφόρον ἐκτήσω*
 θηρὸς κακούργου καταισχύνων τὸ κράτος,*
 ἐπισκοτεῖς δε τὴν ἁμαρτίαν ὄντως*
 φανείς ὡς ὄρθρος ἐξ ἡλίου φωσφόρος*
 30 καὶ θλῶν τὴν ἐχθροῦ δυσμενεστάτην κάραν.

- Ἐλκει πρὸς αὐτὸν τὴν θεόπεμπτον χάριν*
 κακίας πάσης ἐκλυτρουμένην τοῦτον*
 ὁ ἱεράρχης ἐκκαλούμενος πάντας,*
 ἔργον φέριστον ἐκτελῶν προσηκόντως*||
 35 καὶ καθοδηγῶν πρὸς ζωὴν τὴν ἀγήρω.

205^r

- ᾿Οσοι παλαιᾶς ἀπηλλάγημεν πλάνης*
 τῇ σῆ γεννήσει, παρθένε θεοτόκε,*
 ἀγαλλιῶμεν καὶ προσάγομεν ὕμνους*
 θείοις ἄσμασι γεραίροντες σὸν τόκον,*
 40 λύσιν ἐξαιτούμενοι πλημμελημάτων.

᾿Ωιδὴ δ´

- Πυρσῶ καθαρθεῖς τῆς ὑλώδους κακίας*
 τρανώς ὁ μέγας Ἄθανάσιος πᾶσι*
 ῥήγγυσι γῆρυν θεόθεν κροτουμένην,*
 ἄσκησιν διδάσκουσαν τοῖς εὐσεβέσιν,*
 45 ἦ τοῦ πονηροῦ συντρίψουσι τὰ κράτη.

᾿Ωιδὴ γ´ 26 νέκρωσιν ἐν γῆ] 2 Cor 4, 10

᾿Ωιδὴ γ´ ᾿Οσοι παλαιῶν in marg. | 22 βορῶν] βορρῶν C | 28 ἐπισκοτεῖς δε] sic C | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ᾿Ωιδὴ δ´ Πυρσῶ καθαρθεῖς in marg. | 43 κροτουμένην] κρο-
 τομένην C

Πεμφθείς ἐκ Θεοῦ πρὸς βροτῶν σωτηρίαν*
 κακῶν *δηῶσαι* τὴν πολύμορφον πλάνην*
 ἔφανατος ὄντως ὡς ὄρθρος τοῖς ἐν σκότει*
 πάντας ἐκκαλούμενος πρὸς σωτηρίαν,*
 50 *μάκαρ, φαεινήν* ἐκ σκότους καὶ κακίας.

Αὐτὸν ἐκζητῶν τὸν Θεοῦ Θεὸν *Λόγον**
 ὁ ἱεράρχης ἐκδιδάσκει τοὺς πάντας*
 «τοῦτον ζητεῖτε πάντες οἱ σωτηρίαν*
 θέλοντες καὶ στέργοντες ψυχῆς ἐξ ὄλης*
 55 *ἔχθιστον* Σατὰν ἀπωθούμενοι, λύμην».

Φρικτῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ, παρθένε,*
 πάντων ὡς οὐσα τιμιωτέρα ξένως*||
 σῶζε τοὺς πόθῳ φωνοῦντας σοι τὸ «χαίρε»,*
 τῇ ὑπὲρ λόγον τὸν Λόγον διὰ λόγου*
 60 καὶ συλλαβούση καὶ τεκούση πανάγως.

205^v

Ἵδιη ε΄
Ἐχθροῦ κακίας τῆς κατεζοφωμένης*
 ψυχὴν ὁ μέγας *ἐκκαθάρας* αἰσίως*
 πᾶσι καθυπέδειξεν *ἀπλανῆ τρίβον**
ἄγουσαν ἀθάνατον εἰς βασιλείαν,*
 65 οἶκτον ἀλιτροῖς, *ὅς Θεὸν* εὐμενίζει.

Ἀθρῶν ὁ μέγας τὴν ἄδικον μαίαν,*
 φιλαργυρίαν κατέχουσιν ἀνθρώπους*
ἴστησι τὸν ἔλεγχον ἀντεπεξάγων,*
 λόγων *πολυρρήμων* δε *δίναις* καθαίρει*
 70 *αἴσχους παλαιοῦ* τὸ ποίμνιον αἰσίως.

Μετ' εὐσεβείας προσέδραμεν ὁ θύτης*
νομαῖς ἐνθέοις δογμάτων θεσπεσίων,*
Λόγον κατοπτεύσας δε τὸν ὑπὲρ λόγον*

ῶδη δ΄ 48] Mt 4, 16

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ῶδη ε΄ Ἐχθροῦ ζοφώδη in marg. | 65 Θεὸν] Θεός C | 69 δε] sic C | 73 δε] sic C

ἄντλημα κεκέρακε πιστοῖς ἐνθέως,*
75 θαύματα πηγάζει δε καὶ μετὰ πότμον.

Ἐχθροῦ κακίας σὴ γεννήσει τῆ ξένη*
ἰός, παρθένε, πάμπαν ἐξηφανίσθη*
ἐπιτάρροθον εὐρόντες γάρ σε πάντες*
νῦν οἱ γηγενεῖς, μητερ εὐλογημένη,*
80 μα||καριοῦμεν αἰσίως, ὡς προέφης.

206^r

᾽Ωιδὴ ζ´

Ἱμερτὸν ἐξέφηγεν ἐξ ἐπιπνοίας
πνεῦμα* προῖον πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου,*
ναί, φάσκων οὕτως ὁ μέγας ἱεράρχης,*
«φῶς ἐκ τοῦ φωτός, ὡς ἐξ ἡλίου σέλας*
85 σύμμορφον νιῶ καὶ συνάναρχον πέλον».

Ἐκ ποντίου δράκοντος ὁ τρισόλβιος*
ξένως* ἀνθρώπους ὁ μέγας ῥυσάμενος,*
«ναί», πᾶσι φάσκει, «καθαρώς τῷ δεσπότη*
βίον ἐπιδείξατε καθηγνισμένον,*
90 ἵνα τοῦ πυρὸς ἐκφύγητε καὶ σκότους».

Ἄνειμένων πόλοιο παμφαῶν πυλῶν θύτης*
ἐκεῖ πρὸς Θεὸν ἀναφέρεται ξένως*
μένει δ´ ἐκείσε συγχορεύων ἀγγέλοις*
καὶ τῷ δεσπότη πρεσβεύει παρρησίᾳ*
95 νῦν ὑπὲρ ἡμῶν τῶν αὐτὸν ἀνυμνούντων.

Ἰερῶς ἐγέννησας νῦν ὑπὸ χρόνον
Λόγον,* πατῆρ ὃν γαστρὸς ἐξηρεύξατο,*
ἄφεισιν πᾶσι πρεσβείαις σου, παρθένε,*
νέμοντα καὶ λύτρωσιν ἀμπλακημάτων*
100 ὄντως ὑπὲρ νοῦν ὁ παράδοξος τόκος.

ῶδη ε´ 80] cf. Lc 1, 48

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ῶδη ζ´ Ἱμερτὸν ἐξέφηγεν in marg. | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg.

Κοντάκιον||

206^v

¹ Πρεσβεύων θερμῶς* ² μὴ παύσῃ, ἱερώτατε,* ³ σωθῆναι ἡμᾶς* ⁴ τοὺς
πίστει προστρέχοντας* ⁵ καὶ σορὸν τὴν θείαν σου περικυκλοῦντας,
πάτερ, καὶ κράζοντας* ⁶ «ἐπίβλεψον, σώσον τοὺς ὑμνοῦντας σε».

ᾠδὴ ζ´

Ἔφλεξε ῥείθροις τῶν δακρῶν ὁ μέγας
τὴν τῆς καμίνου τῶν παθῶν ἀηδῖαν,*
νέους φέρει δε καρποὺς τῆς σωφροσύνης*
ἄλλος Ἰωσήφ πεφυκῶς ὁ γεννάδας,**

105 ὅλην ἔχει δὲ τὴν χάριν τοῦ πνεύματος.

Σὲ ζωγραφήσας, τὴν ἁγίαν Τριάδα,
ἐν τῇ καρδίᾳ σοφῶς ὁ ἱεράρχης*
νοὸς καθάρσει καὶ πράξεις ἐνθέοις*
πλουτίζει πάντας θαυμάτων λαμπηδόσι**

110 τοὺς προστρέχοντας αὐτοῦ τῇ θείᾳ θήκῃ.

Ἀπορραγέντος τοῦ νοός σου, τρισμάκαρ,
παθῶν ἰλύος καὶ τύρβης τῆς ματαίας*
πᾶσιν ἐφάνης ὁδηγὸς τῶν κρειπτόνων*
ἄγων ἅπαντας πρὸς τρίβους ζωηφόρους,**

115 ποιμὴν πεφυκῶς, ὃν Παῦλος ὑπογράφει.

Ἔφλεξας μόνη τῶν δαιμόνων τὰ στίφη
ἐν τῇ γεννήσει τῇ φρικτῇ σου, παρθένε*||
νέαν κτίσιν γὰρ σὲ γηγενεῖς εὐρόντες*
τὴν καχέσπερον ἀχλὺν τῆς ἁμαρτίας**

120 νῦν ἐκπλύνομεν τῇ θείᾳ πρεσβείᾳ σου.

207^r

ᾠδὴ ζ´ 104] cf. Gen 39, 7–13 | 114–115] cf. Hebr 2, 17; Hebr 4, 14; 7, 26 | 118
νέαν κτίσιν] cf. Gal 6, 15

Κοντάκιον τὴν θείαν] τῇ θείᾳ, θείαν ex correctura habet C ᾠδὴ ζ´ Ἔφλεξε ῥείθρω
in marg. | 103 δε] sic C | tr. 4] θ(εοτοκίον) in margine | 118 σε] sic C

᾽Ωιδὴ η´

Ἐλευθέρους σὺ δεικνύεις κακώσεως,*
*υἱὸς δὲ φωτὸς τοὺς πρὶν ἐν ἁμαρτίαις**
*μόνος ἀνάγεις πρὸς ὕψος ἀπαθείας,**
 «νὺν εὐλογεῖτε», διδάσκων, «τὸν κύριον,*

125 *οἱ πρὶν πάθει χαλεποῖς ἰσχημένοι».*

*Τριττῆς ἀρχικῆς καὶ μιᾶς θεότητος**
αἰγλήντα τρανώς δεδεγμένος, θεόπτα,*
σαφῶς κατείδες ἀρρήτων μυστηρίων*
 τὰ θεῖα κάλλη καὶ τὴν ἄνω χορείαν*

130 καὶ πρὶν σώματος χωρισθῆναι πηλίνου.

Λευχειμονοῦντες πάντες δεῦτε σὺν πόθῳ*
 τὸν ἱεράρχην τιμήσωμεν ἀξίως*
 οὗτος γάρ, οὗτος ἐφάνη τοῖς ἐν κόσμῳ*
νάμασι ξένοις ἐνθέων διδαγμάτων*

135 τὰ πρὶν πταίσματα παντελῶς ἐκκαθαίρων.

Ἄπηλλάγη νὺν ἢ *κτίσις*, πανύμνητε,*
 δουλείας πικρᾶς τῷ τόκῳ σου ῥυσθεῖσα*
 καὶ σὲ φωτισμὸν *οἱ πρὶν ἔσκοτισμένοι**
 νὺν εὐρηκότες ὑμνοῦμεν σε, δέσποινα,*||

140 καὶ φῶς ἄληκτον παρὰ σοῦ ἐξαιτοῦμεν.

207^v

᾽Ωιδὴ θ´

᾽Ω *τῶν ὑπὲρ νοῦν* ἀγώνων σου, τρισμάκαρ,*
 μύστα πάντιμε, σκευὸς καθηγιτισμένον,*
δι´ οὗ τυχόντες πολλοὶ τῆς *σωτηρίας**
ἐπάξιον κροτοῦμεν ὕμνον σοι πόθῳ,*

145 δόξαν ἄληκτον προσφέροντες κυρίῳ.

᾽Ωιδὴ η´ 128–130] cf. 2 Co 12, 3–4 | 131 λευχειμονοῦντες] cf. Apc 3, 4–5 ᾽Ωιδὴ θ´
 142 σκευὸς καθηγιτισμένον] Act 9, 15; 2 Tm 2, 21

᾽Ωιδὴ η´ Ἐλευθέρα μέν in marg. | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ᾽Ωιδὴ θ´ ᾽Ω τῶν ὑπὲρ
 νοῦν in marg.

Χρίοις τελειῶν πληθὺν ἀρχιερέων*
 πάντας, ἔνδοξε, *πνεύματος κοινωνία**
 πανσόφοις λόγοις ὑποδεικνύων τούτοις*
 ὁδὸν τὴν ἀπάγουσαν πρὸς σωτηρίαν*
 150 καὶ πρὸς ἄλλον καὶ αἰείζωον *τρίβον*.

Βλέπον πρὸς ἡμᾶς ὑπόθεν ἐξ ἀντύγων*
 τῶν οὐρανίων καὶ πρόσδεξαι τὸν ὕμνον,*
 ὃν σοι μελωδῶ σὺν πόθῳ, θεοφόρε,*
 καὶ παράσχου μοι λύσιν ἀμπλακημάτων*
 155 σὺ γάρ μου λοιπὸν ἐλπίς ἀρραγεστάτη.

Ὡ τοῦ θαυμαστοῦ καὶ ξένου μυστηρίου,*
 κόρη δέσποινα, *μητέρα* δεδοξασμένη,*
 ἐξ ἧς ἐφάνη *παντελής σωτηρία**
ἐπάξιον κροτῆσαι μὴ εὐποροῦντες*
 160 ὕμνον ἄδομεν, «χαίρε» σοι ἐκβοῶντες.||

208^r

Ἐξαποστειλᾶριον

¹ Ἐν οὐρανοῖς χορεύων* ² μετὰ ἀγγέλων ἀληθῶς,* ³ μετὰ ἁγίων πάντων* ⁴ συναγαλλόμενος, σοφέ,* ⁵ ὦ Ἀθανάσιε μάκαρ,* ⁶ τοὺς ἀνυμνοῦντας σε σκέπε.

151–152 ἐξ ἀντύγων οὐρανίων] Gr. Naz. Anth. 1.3

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. | **Ἐξαποστειλᾶριον** Πρὸς τὸ ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις in marg.

CANON III

᾿Ωιδὴ α΄

1. ¹Θείας ἀθανασίας, πάτερ ὅσιε,* ²φερωνύμως ἀψευδῶς* ³προεκλήθης ὡς ὑπάρχων* ⁴κληρονόμος τῆς ἄνω* ⁵ζωῆς καὶ βασιλείας* ⁶καὶ θεαρέστως ἔμελλες* ⁷«ἄσωμεν τῷ κυρίῳ* ⁸ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

2. ¹Εἰληφας ἀπὸ βρέφους, πάτερ ὅσιε,* ²τὸν ζυγὸν τὸν ἐλαφρὸν* ³τοῦ κυρίου ἐπ’ αὐχένος* ⁴τῶν ἐντολῶν τε φύλαξ* ⁵τῶν τούτου ἀνεδείχθης* ⁶καὶ θεαρέστως ἔμελλες* ⁷«ἄσωμεν τῷ κυρίῳ* ⁸ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».)

208^v 3. ¹Ἴνα τὰ ἐπὶ γῆς νεκρώσης μέλη σου,* ²τὴν πατρίδα σου λιπῶν* ³ἐπὶ ξένης βιοτεύειν* ⁴σὺ προεἶλου πανσόφως* ⁵ἐν ὄρεσι δια||τρίβων* ⁶καὶ θεαρέστως ἔμελλες* ⁷«ἄσωμεν τῷ <κυρίῳ* ⁸ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».)

4. ¹Ὅλον ἀνανεῶν ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον* ²ἀποτίκτεται ἐκ σοῦ,* ³θεοτόκε, ὁ δεσπότης* ⁴καὶ καινίζει τὴν κτίσιν* ⁵ἡμῖν τοῖς ἀνυμνολογούσι* ⁶καὶ θεαρέστως μέλλουσιν* ⁷«ἄσωμεν τῷ κυρίῳ* ⁸ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».)

᾿Ωιδὴ γ΄

1. ¹Νῶν τὸ ἄϋλον* ²ἢ σὴ ψυχὴ κατοικίαν* ³ἀνάκτορον ἔλαχε τῆς ὑπερθέου* ⁴θείας δόξης, ἱερεὶ Ἀθανάσιε.

᾿Ωιδὴ α΄ tr. 2.1–3] Mt 11, 29–30 | tr. 3.1] Col 3, 5 | tr. 3.3 ἐπὶ ξένης βιοτεύειν] Pl. Lun. 79.7 | tr. 3.5 ἐν ὄρεσι διατρίβων] Hebr 11, 38

tit. Ἐτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε· θεῖον Ἀθανάσιον ὑμῶ προφρόνως, ἐν δὲ τῇ θ΄ ᾿Ωιδῇ Ἀμήν. Θεοκτίστου in marg. ᾿Ωιδὴ α΄ ἦχος γ΄, Χέρσον ἀβυσσοτόκον in marg. ᾿Ωιδὴ γ΄ Τὸ στερέωμα in marg.

2. ¹ Ἀναβάσει* ² τῆς πρακτικῆς θεωρίας* ³ ἐπλούτησας, ἄγιε, τὴν βασιλείαν* ⁴ τῆς Τριάδος, ἱερὲ Ἀθανάσιε.

3. ¹ Θείοις ἔργοις σου* ² καταβαλὼν πᾶσαν πλάνην* ³ αἰρέσεων, ἄγιε, κακοδοξίας,* ⁴ πρὸς τὸ φῶς τὸ νοητὸν ἐξεδήμησας.

4. ¹ Ἀδιάφορε,* ² τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιοθῶτων* ³ καταύγασον, δέσποινα, τὰς διανοίας* ⁴ καὶ ὀδήγησον πρὸς τρίβον οὐράνιον.

Κάθισμα

¹ Θείοις λόγοις σου, πατέρων κλέος,* ² θείαις πράξεσιν, ἱερομύστα,* ³ τὴν ἐκκλησίαν ἱερῶς κατεκόσμησας* ⁴ καὶ πρὸς νομὰς ζωηφόρους || 209^r ὠδήγησας* ⁵ τοὺς ἐπομένους ταῖς σαῖς εἰσηγήσεσι,* ⁶ πάτερ ὅσιε· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευσ* ⁷ δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡδιὴ δ'

1. ¹ Νοήματα* ² πάνσοφα καρδίας ὄντως τῆς σῆς,* ³ τῶν διδασκῶν σου τῶν σεπτῶν* ⁴ καὶ πολιτείας βίου τὸ ἔνθεον σαφῶς* ⁵ τοὺς ὀρθοδόξους πάντας εὐφραίνει πλουσίως,* ⁶ πάτερ ἱερώτατε,* ⁷ καὶ ἀνυμνοῦσι τὸν πάντων Θεὸν καὶ κύριον.

2. ¹ Ἀνέπτυξας* ² πάσης τῆς γραφῆς τὸ βάθος, σοφέ,* ³ καὶ θησαυρὸν τὸν ἐν αὐτῇ* ^{3a} ἀναμοχλεύσας* ⁴ πᾶσι τὴν Τριάδα καλῶς* ⁵ ὀρθοτομεῖν ἐδίδασκες μονάδα* ⁶ ἄτμητον, ἰσότημον,* ⁷ φωταγωγοῦσαν τὰ πάντα, μάκαρ, θεότητι.

3. ¹ Σεσάρκωται* ² ὁ προὼν ἐκ τῆς παρθένου Θεός,* ³ τῆς κιβωτοῦ δε προελθὼν τοῦ ἀγιασματος* ⁴ νῦν ἀγιάζει σαφῶς* ⁵ τοὺς προσκυνῶντας σήμερον* ⁶ πάντας Θεὸν τε καὶ κτίστην καὶ κύριον* ⁷ σὺν τῷ Πατρὶ τε καὶ Πνεύματι ὁμοούσιον.||

ὠδιὴ γ' tr. 2.1–2 ἀναβάσει ... θεωρίας] Ps 83 (84), 6; cf. Gr. Naz. Jul. I, 113.6–11
Κάθισμα 4 πρὸς νομὰς ζωηφόρους ὠδήγησας] Th. Stud. MC 22.62.36 et 86.42.28; cf. Jh 10, 1–27 ὠδιὴ δ' tr. 1.1–2 νοήματα ... καρδίας] Bar 2, 8 | tr. 3.3] cf. Ex 25,9 passim; Ps 131 (132), 8

Κάθισμα ἦχος γ' Θείας πίστεως in marg. ὠδιὴ δ' Ἐκάλυπεν οὐρανοῦς in marg. | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. | tr. 3.2 προὼν] πρὸ ὧν C | tr. 3.3 δε] sic C

᾿Ωιδὴ ε΄

- 209^v 1. ¹ Ἰάματα νοσοῦσιν* ² ἀναπηγάξει πᾶσιν ἢ σορός σου σαφῶς,*
³ ἐναντίαν πᾶσαν ἐλαύνεις κάκωσιν* ⁴ τῶν πόθῳ τιμώντων τὰ σά,*
^{4a} τοὺς ἀγῶνας καὶ τοῦ βίου τὸ λαμπρόν,* ⁵ φωτὸς ἀνεσπέρου γεγ-
 νῶς οἰκητήριον.
2. ¹ Ὀλβίως, θεοφάντορ,* ² μεμνημένος ἄρρητα μυστήρια σὺ* ³ τοῖς
 λαοῖς ἐλάλεις θεῖα διδάγματα* ⁴ ὡς πλάκας κατέχων ὁμοῦ* ^{4a} παλαιᾶς
 τε καὶ τῆς νέας ἱερῶς* ⁵ γραφῆς θεοπνεύστου τὰ θεόπνευστα λόγια.
3. ¹ Νοητὸν μαργαρίτην* ² ὡς ἀληθῶς ἐκτήσω ἐν καρδίᾳ τῆ σῆ,* ³ δι΄
 ὄν πάντα, μάκαρ, τὰ ὄντα δέδωκας,* ⁴ θεόφρον, λυθεις τῆς σαρκὸς
 καὶ ὡς ἄσαρκος βιώσας ἐπὶ γῆς,* ⁵ φωτὸς ἀνεσπέρου γεγινῶς οἰκη-
 τήριον.
4. ¹ Ὑπέρτιμε παρθένε,* ² καὶ μετὰ τόκον ἔγνωμεν μητέρα ἀγνήν*
³ θεοτόκον ὅθεν σε ὀνομάζομεν* ⁴ κυρίαν ὡς οὐσαν πάντων* ^{4a} ἀσω-
 μάτων Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ* ⁵ καὶ τιμιωτέραν ἀσυγκρίτως, παν-
 ἄχραντε.

᾿Ωιδὴ ζ΄

- 210^v 1. ¹ Μωσέα, πάτερ,* ² ὡς νομοθέτην Θεὸς δεικνύ||ει σε δεύτερον*
³ ὁδηγοῦντα πάντας* ⁴ εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας.
2. ¹ Νέον σε Παῦλον* ² ὡς ἀποστόλων* ^{2a} Θεὸς δεικνύει ὁμόσκηνον*
³ διδασχαις ἐνθέοις* ⁴ πρὸς Θεὸν ἡμᾶς ἀνυψοῦντα.
3. ¹ Ὡς ζῆλον ἔχων* ² ἐν τῇ ψυχῇ σου* ^{2a} τὸν Ἥλιού, ἱερώτατε,* ³ διε-
 λέγχεις πάντας* ⁴ ἀδικεῖν κακῶς αἰρουμένους.
4. ¹ Παρθένε κόρη,* ² ἀνερμηνεύτως* ^{2a} Θεὸν τεκοῦσα κεκλήρωσαι*
³ θεοτόκος μόνη* ⁴ ὀνομάζεσθαι παραδόξως.

᾿Ωιδὴ ε΄ tr. 2.2 μεμνημένος ἄρρητα μυστήρια] 2 Co 12, 4 | tr. 2.4] cf. Ex 31, 18 pas-
 sim | tr. 3.1–3] cf. Mt 13, 45–46 | tr. 3.5 φωτὸς... οἰκητήριον] locus comm. | tr.
 4.4a–5] HR 14 ᾿Ωιδὴ ζ΄ tr. 1] Ex 3, 7–12 et Ex 20, passim | tr. 3] 3 Reg 19, 10–14

᾿Ωιδὴ ε΄ Ὡς εἶδεν Ἴσραήλ in marg. | tr. 2.2 ἄρρητα] ἄριστα C ᾿Ωιδὴ ζ΄ Ἐβόησέ σοι*
 ἰδῶν in marg. | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg.

Κοντάκιον

¹ Τὸν ἐν πρεσβείαις θερμότατον ἱεράρχην* ² καὶ τῶν νοσοῦντων ἐτοιμότατον ἱατῆρα,* ³ πάντες Ἀθανάσιον εὐφημήσωμεν* ⁴ ὡς γὰρ Θεοῦ θεράπων* ⁵ καὶ ποιμὴν ἀληθέστατος* ⁶ πρεσβεύει ἀπαύστως* ⁷ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

ᾠδὴ ζ´

1. ¹ Ρεύμασι πανσόφων λόγων σου* ² ἀρδόμενος, μακάριε,* ³ ὁ λαὸς τῶν ὀρθοδόξων ἀνεβλάστησεν* ⁴ ἀρετῶν εὐκαρ||πίαν* ⁵ καὶ συμφώνως 210^v κραυγάζει* ⁶ «εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ <τῶν πατέρων ἡμῶν>».)

2. ¹ Ὅλην ἀνδρικῶς* ² ἐξέτεμες τῶν ἀδικούντων, ἄγιε,* ³ τῇ μαχαίρᾳ τῇ τῶν λόγων σου κακόνοιαν* ⁴ καὶ ἐδίδαξας τούτους* ⁵ εὐσεβῶς ἀναμέλπειν* ⁶ «εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν <πατέρων ἡμῶν>».)

3. ¹ Φέρων ἐν ἀσκήσει, ἄγιε,* ² καρτερίαν ἀσύγκριτον* ³ σιωπῶν τε καὶ φθεγγόμενος ἐδίδασκες* ⁴ καὶ ὀρώμενος πλέον* ⁵ καὶ ἐπαίδευσας ψάλλειν* ⁶ «εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν <πατέρων ἡμῶν>».)

4. ¹ Ρώμην, θεοτόκε ἄχραντε,* ² πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντας σε* ³ περιζώσασα, παρθένε, διαφύλαττε* ⁴ τοὺς βοῶντας σοι πόθω* ⁵ «ὑπερύμνητε χαίρε,* ⁶ εὐλογημένη ἀγνή θεογεννήτρια».)

ᾠδὴ η´

1. ¹ Ὀλβίου φωτὸς κληρονόμος* ² ὡς τῆς ἐκκλησίας ποιμενάρχης* ³ καὶ δογμάτων ὀρθοδόξων πρόμαχος μέγας* ⁴ γεγονώς, μακάριε, ἀνεβόας* ⁵ «πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε <τὸν κύριον* ⁶ καὶ ὑπερυψοῦτε* ⁷ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας>».)

2. ¹ Νέος σὺ φωστήρ ἀνεφάνης* ² ὡς τὴν ἐκκλησίαν καταλάμπων ἀϊδίως* ³ ταῖς ἀκτίσι σου τῶν θαυμάτων πᾶσι* ⁴ τοῖς προστρέχουσι καὶ βοῶσι* ⁵ «πάντα τὰ ἔργα <ὑμνεῖτε τὸν κύριον* ⁶ καὶ ὑπερυψοῦτε* ⁷ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας>».)||

ᾠδὴ ζ´ tr. 2.1–4] Hebr 4, 12 ᾠδὴ η´ tr. 1.1 ὀλβίου φωτὸς] locus comm.

Κοντάκιον ἦχος β´ Τὴν ἐν πρεσβείαις in marg. ᾠδὴ ζ´ tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. | tr. 4.2 ἀνυμνοῦντας σε] sic C ᾠδὴ η´ Ἀστέκτω πυρί in marg.

211^r 3. ¹ Ὡς ὄντως φαιδρός σου ὁ βίος,* ² ἀλλὰ καὶ τὰ θαύματα φαιδρότερα, θεόφρον,* ³ καθεκάστην ἄπερ ὀρώμεν* ⁴ σοῦ ἐν τῷ λειψάνῳ καὶ ἐκβοῶμεν* ⁵ «πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε <τὸν κύριον* ⁶ καὶ ὑπερυψοῦτε* ⁷ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».)

4. ¹ Σὲ πάντες πιστοί, θεοτόκε,* ² νῦν μακαριοῦμεν, ὡς προέφης, ἐπαξιῶς* ³ καθεκάστην σοι, καὶ ἐκβοῶμεν* ⁴ «χαῖρε, πάντων δέσποινα καὶ κυρία,* ⁵ χαῖρε, μόνη παντευλόγητε* ⁶ καὶ δεδοξασμένη* ⁷ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ἰδιὴ θ´

1. ¹ Αὐλῷ φωτὶ τοῦ πνεύματος* ² αὐλῶς φωτισθεὶς τὴν ψυχὴν* ³ πᾶν εἶδος τῆς κακίας* ⁴ ἀπεκρούσω, μάκαρ, νουνεχῶς* ⁵ καὶ βοηθῶν οὐκ ἐπαύσω τὴν τῶν πενήτων πληθὺν* ⁶ καὶ διὰ τοῦτο σε πάντες* ⁷ ὁμοφρόνως μακαρίζομεν.

2. ¹ Μονὰς οὐρανίους ἔφθασας,* ² ἔνθα πατριαρχῶν οἱ χοροὶ* ³ καὶ πάντων τῶν ἀγίων ἢ πληθὺς γεραίρουσα σαφῶς* ⁴ Χριστὸν πρωτότοκον Λόγον,* ⁵ Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν,* ⁶ καὶ σὺν αὐτοῖς περιχαρῶς* ⁷ νῦν χορεύεις ἀγαλλόμενος.||

211^v 3. ¹ Ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντας πόθῳ σε,* ² μάκαρ, δεχόμενος εὐμενῶς* ³ προσάγαγε κυρίῳ* ^{3a} σεσωσμένους, ἄγιε, ταῖς σαῖς* ⁴ ἱερωτάταις πρεσβείαις* ⁵ καὶ στήσον ἐκ δεξιῶν* ⁶ τοῦ ποιητοῦ τῶν ἀπάντων* ⁷ ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως.

4. ¹ Νεφέλη φωτὸς ὀλόφωτε,* ² τοῦ Λόγου φλογοφόρε λαβίς,* ³ ἢ μόνη τὴν σοφίαν τοῦ Πατρὸς* ^{3a} τεκοῦσα ἀληθῶς,* ⁴ τοῦ σοφιστοῦ τῆς κακίας* ⁵ φυγεῖν ἀξίωσον νῦν* ⁶ ἐπιβουλὰς με παντοίας,* ⁷ ἵνα πόθῳ μεγαλύνω σε.

tr. 4.2] cf. Lc 1, 48 ὦδῆ θ´ tr. 4.1 νεφέλη φωτός] cf. Ex 13, 21 passim | tr. 4.2 τοῦ Λόγου φλογοφόρε λαβίς] cf. Is 6, 6–7; Eph. Syr. Th. 366.7

ὦδῆ θ´ Ἐν νόμῳ σκιᾶ. Ἄμην in marg. | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg.

Ἐξαποστειλᾶριον

¹ Οἱ μαθηταί σου κύκλω νῦν* ² παρεστῶτες τῆς λάρνακος* ³ τῆς θείας,
 ὦ ἱεράρχα,* ⁴ ἄδουσι καὶ πόθῳ σοι ἐκβοῶσι* ⁵ «πάτερ ἡμῶν μνημό-
 νευε* ⁶ τῶν μεμνημένων σου πίστει* ⁷ καὶ σῶσον πάντας εὐχαίς σου».

Ἐξαποστειλᾶριον Πρὸς τὸ Τῶν μαθητῶν in marg.

CANON IV

212^F

ᾠδὴ α΄

*Θείῳ καλυφθεὶς Ἄθανάσιος γνώφῳ**
 ὑπηγόρευσε σωτηρίας τὴν τρίβον·*
*ἰλὸν γὰρ ἐκτινάξας πάσης κακίας**
*ὄρᾳ τὸν ὄντα καὶ Θεοῦ Θεὸν Λόγον,**
 ὃν καὶ γεραίρει ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν. 5

*Ἔφη τοῖς λαοῖς ὁ μέγας ἱεράρχης·**
 «*νοσφισμὸν οὐδεὶς ὑποστήσεται, φίλοι,**
 Θεοῦ φυλάξας ἐντολὰς ἀραρότως·*
 ταύτας τηρήσας, Ἄθανάσιε μάκαρ,*
 πᾶσαν ἐδέξω τὴν χάριν τοῦ πνεύματος».) 10

*Ὅρους βεβηκῶς τῶν ἀρετῶν ὁ μέγας**
 πανυπέρφωτον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν,*
 ποιμνὴν δὲ θεαρέστως καθοδηγήσας*
 νομὰς εἰς θείας οὐρανῶν τὰς ἐπαύλεις*
 οἰκεῖν παρέσχε τοῖς τούτῳ πειθαρχοῦσι. 15

*Ἄρρητον βροτοῖς, παρθένε, σοῦ τὸ θαῦμα·**
 φύσει γὰρ θνητῇ τὴν ἀθάνατον φύσιν*
 πᾶσαν ὑπερβέβηκας τὴν τῶν ἀγγέλων*
 ἐν ἀγιασμοῦ καθαρότητι ξένη·*
 ὅθεν ὑμνεῖν σε τίς ἀξίως οὐ σθένει.|| 20

ᾠδὴ α΄ 13–15] cf. Jh 10, 1–27

tit: Ἐτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἄθανάσιον τὸν νέον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως· καὶ οὗτος ἱαμβόκροτος ἢ χοριάμβος διαφόροις μέτροις ἐνασμενίζων. Θεοκτίστου in marg. ᾠδὴ α΄ ἦχος δ΄ Θείῳ καλυφθεὶς ὁ βραδύγλ(ωσσος) in marg. | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. | 20 τίς] sic C, indefinitum intelligendum

᾿Ωιδὴ γ´

᾿Ερρηξε ψυχῶν ἠτεκνωμένων πέδας* 212^v
 δείξας ᾿Αθανάσιος εὐτεκνουμένας,*
 ἀναχαιτίσας τὴν λύμην τῆς κακίας*
 μόνη προσευχῇ συντόνω κεχρημένους*
 25 πρὸς τὸν δυνάστην καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

᾿Αληπτος ἐστὶν ἡ πρόνοια τοῦ κτίστου*
 ὄνπερ γὰρ προώρισε πρὸ τοῦ πλασθῆναι,*
 σοφῶς τεθεικῶς ἐν θώκοις ὑπερτάτοις*
 ἐκ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξαίρει πάντας*
 30 λαοὺς ἀπείρους τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

᾿Ην ὡς ἀληθῶς ἐν τῷ ποιμένι φάος*
 τὸ πανσθενουργόφωτον τοῦτον ἰθύνον*
 τρίβον οὐρανοῦς τὴν φέρουσαν συντόνωσ*
 κάκεισε πέλων θεϊκαῖς φρυκτωρίαῖς*
 35 αὐγάζει πάντας θαυμάτων ταῖς λάμψεσιν.

᾿Ερρηξε δεσμὰ τὰ τοῦ θανάτου, κόρη,*
 ὁ σὸς υἱός, δέσποινα, σκυλεύσας τοῦτον*
 λύσον μου καὶ σὺ δεσμοὺς ἀμπλακημάτων,*
 ὑπεράγαθε μήτηρ ὑπεραγάθου,*
 40 ἴν' ἐξάδω σοι χαριστηρίους ὕμνους.

᾿Ωιδὴ δ´ ||

213^r

Θύτης ἐν θύταις ὄντως ἐξάρχων πάντων,*
 μάκαρ, ἀληθῶς ἐφάνης ἐν ποιμέσι,*
 καταλαμπρύνων πάντας ἐπιστημόνωσ*
 νημερτῶς τοῖς λόγοις σου τοῖς θεοπνεύστοις*
 45 ἄδουσι «δόξα» σὺν σοὶ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

᾿Ωιδὴ γ´ 27 προώρισε] Rm 8, 29–30; Eph 1, 5 et 1, 11

᾿Ωιδὴ γ´ ᾿Ερρηξε γαστρός in marg. | 26 ᾿Αληπτος ἐστὶν] ᾿Αληπτός ἐστιν C, metri causa correxi; cf. Eust. Com. Pent. 245 | 27 πλασθῆναι] πλαστήναι C | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ᾿Ωιδὴ δ´ ᾿Αναξ ἀνάκτων in marg.

Λουτρῶ δακρύων σμηχόμενος, παμμάκαρ,*
 λόγοις θεϊκοῖς καθάρας τε τὴν φύσιν*
 ὄμβροβλυτεῖς τὰ ρεῖθρα νῦν τῶν θαυμάτων*
 τοῖς πίστει προστρέχουσι τῷ σῶ λειψάνῳ,*
 ἐπισφραγίζων τὴν δόξαν ἣν ἔφθασας. 50

Κάμπτει τοὺς πάντας ἢ χάρις τῶν θαυμάτων*
 τοῖς σοῖς λειψάνοις, ἀρχιθύτα, πλουσίως*
 δέροντες ἄπερ νητρεκῶς δεδειγμένα*
 δόξαν ἀναπέμπουσι τῷ πανταιτίῳ*
 ἔλαμψε γὰρ σε* ἢ χάρις τοῦ πνεύματος. 55

213^v *Τελεῖσθε* πάντες τῇ πανάγνω παρθένῳ,*
 ὅσοι λατρευταὶ τῆς τριφεγγοῦς οὐσίας*
 ὑπερφυῶς γὰρ ἔτεκεν ὑπὲρ λόγον*
 τὸν ἐκ τοῦ πατρὸς ἀχρόνως γεννηθέντα*||
 νέμοντα πᾶσι τὴν χάριν τοῦ πνεύματος. 60

᾿Ωιδὴ ε΄

Λυτήριον κάθαρσιν ὡς ποιμενάρχης*
 λαβῶν ἐκ Θεοῦ δεσμοὺς ἀμπλακημάτων*
 λῦσον καὶ δεῖξον ἡμᾶς ἐνθέῳ πόθῳ*
 ὡς τέκνα φωτόμορφα τῆς ἐκκλησίας*
 ῥεραντισμένα τῇ δρόσῳ τοῦ πνεύματος. 65

Καθὼσπερ ἠυδόκησεν ὁ παντοκράτωρ*
 κρατεῖν ὠκονόμησε σε καὶ ποιμαίνειν*
 τὴν ἐκκλησίαν, ὑπὲρ ἧς φιλανθρώπως*
 αὐτὸς κατεδέξατο παθεῖν, ὡς οἶδε*
 κατ' ἴχνος οὐπερ ἐβάδισας ἐνθέως. 70

Ἰῆτο τοῖς λόγοις σου τοῖς θεοπνεύστοις*
 λαὸς ὁ φιλόχριστος ἐξ ἁμαρτίας*
 χαυτῶ γὰρ τὰ πρόσφορα σαφῶς ὠμίλεις*

᾿Ωδὴ ε΄ 61–63] cf. Mt 16, 19; 18, 18; Jh 20, 22–23

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ᾿Ωδὴ ε΄ Λυτήριον κάθαρσιν in marg. | 67 σέ] sic C

οἶμον δεικνύων τὴν ἄγουσαν ἐκείθεν*
75 σκηνὰς εἰς τέρμα μήποτε δεχομένας.

Λυτήριον, δέσποινα, σὴν προστασίαν,*
λιμένα σωτήριον ἄκλυστον πάντη*
ἐφευρηκότες οἱ γηγενεῖς, παρθένε,*
νῦν ἐξαιτοῦμεν τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ*
80 περιφρουρεῖσθαι παντοίων ἐκ κινδύνων.

ᾠδὴ ζ'

214^f

Γλασμὸν ἡμῖν κατάπεμψον ὑπόθεν*
ὡς ποιμὴν καὶ πρόστηθι τοῦ σοῦ ποιμνίου,*
ἴν' ἀφαρπάσης θηρὸς ἐκ βροτοκτόνου*
στέρνων σὸν λαὸν εἰς μάνδρας εἰσελεύσας*
85 πάντας τῆς Ἐδὲμ *παγγενεῖ* σεσωσμένους.

Ἰμερτὸν ἡμῖν προστρέχειν σὺ λειψάνω*
ὡς πηγὴν ἀένναον τῶν χαρισμάτων*
θεοδωρήτως *πάντοθεν* πεφυκότι,*
ῥύλης νοσερᾶς *καυστικὸν μολυσμάτων**
90 βλάβης *τε πάσης ῥυπτικὸν* παραδόξως.

Ὁρεκτὸν ἀξίωμα τῆς ἐκκλησίας*
πρὸς Θεοῦ δεξάμενος, ἱερομύστα,*
– *γνώρισμα* τοῦτο τῆς ἀρετῆς σου μέγα – *
πᾶσιν ἐμφανῶς ἐνέφηεν ὁ κτίστης*
95 ποιμένα σοφόν, οἶον ὁ Παῦλος γράφει.

Γλασμὸν ἡμῖν, παρθένε θεοτόκε,*
εὐμενῶς κατάπεμψον ὡς εὐεργέτης,*
ἵνα ῥυσθέντες τῶν βρόχων τοῦ Βελίαρ*
καὶ φωτισθέντες τοῦ τοκετοῦ σου φέγγει*
100 τοῦ σκότους ἐκφύγωμεν τοῦ αἰωνίου.||

ᾠδὴ ζ' 82 πρόστηθι ... ποιμνίου] Gen 25, 17 passim | 84–85] cf. Jh 10, 1–27 | 95] cf. Hebr 7, 26

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ᾠδὴ ζ' Ἰλασμὸς ἡμῖν Χριστέ in marg. | 85 παγγενεῖ] παγγενῆ C | σεσωσμένους] σεσωσμένας C

Κοντάκιον

- 214^v ¹ Τῷ ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ ἀκολουθήσαντι καὶ ἐν ἀσκήσει ὀλικῶς εὐ-
 αρεστήσαντι* ² ἑορτάζομεν ἡ ποιμήνη σου, θεοφόρε* ³ Ἀθανάσιε, πα-
 τέρων ἐγκαλλώπισμα,* ⁴ ἱεράρχα δὲ καὶ φίλε τοῦ Θεοῦ ἡμῶν* ⁵ ἀλλὰ
 πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν,* ⁶ πάτερ θεόπνευστε.

Ὡιδὴ ζ'

*Σύμφωνον ἀνέπεμπες ὕμνολογίαν**
*σέβειν τὰ προστάγματα τὰ τοῦ δεσπότου,**
*τὴν τοῦ παρακλήτου δὲ φωσφόρον χάριν**
 εἰσδεδεγμένος ἐδίδασκες τοὺς πάντας*
ἀναβοᾶν «δόξα σοι, Τριάς ἀγία». 105

*Φωνὴν ἀρχιποιόμενος ἀκηκοότες**
*ἔφασκον «προφθάσωμεν» οἱ λαοὶ πόθῳ,**
*ρήσεις ἐπαῖοντες τῆς θεοπνεύστου**
 διδασκαλίας τοῦ θείου ποιμενάρχου,*
 τῷ σωτῆρι μέλποντες· *«εὐλογητός εἶ».* 110

*Θέσπιν προηγόρευσεν ὁ ἱεράρχης**
*ἐνθους Ἀθανάσιος θεομηνίαν,**
 ἥτις κλόνῳ γῆς φρικτῷ συνετελέσθη*
 καὶ τοὺς κρατοῦντας ἐξέπληξε βωῶντας*
 «ὁ βλέμματι γῆν σείων, *εὐλογητός εἶ».* || 115

- 215^r *Τριττὴν μὲν ἐώρακε ταξιαρχίαν**
*ἐν ἀγγέλων τάγμασι διηρημένην**
 καὶ σὺν ταύταις νῦν συμπάλλων τῇ παρθένῳ*
 ὁ ποιμενάρχης καὶ θεοτόκῳ μέλπει*
 δόξαν ἀκατάπαυστον εἰς τοὺς αἰῶνας. 120

ὠιδὴ ζ' 115 ὁ ... σείων] Ps 103 (104), 32 | 116–117] cf. Ar. CH 26, 11–27,3

Κοντάκιον ἦχος πλ. δ'· Τῆ ὑπερμάχῳ in marg. **ὠιδὴ ζ'** Σύμφωνον ἐθρόρησεν in
 marg. | 115 εὐλογητός εἶ] sic C | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg.

ᾠδιὴ η´

Λύει τὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας πάλιν*
ὄντως Ἀθανάσιος καὶ μετὰ τέλος*
καὶ θαυμάτων χάριτας ἡμῖν ἐκπέμπει,*
τοῖς προσιούσι τούτῳ μετ' εὐλαβείας,*

125 βοῶσιν «εὐλογεῖτε τὸν πάντων κτίστην».

Μνήμην τῶν φρικτῶν θεωριῶν ὁ μέγας*
ἔχων ἐπὶ νοῦν τοῖς ὄχλοις ἀνεφώνει*
«μετανοεῖτε σὺν καθήκοντι τρόμῳ*
τοὺς βιωτικοὺς κυδοιμοὺς ἐκφυγόντες,*

130 ὅπως φλόγα φύγητε τὴν αἰωνίαν».

Σωτηριωδῶς ἐδίδασκεν ὁ μέγας*
«φῶς ἀντολαμπές εἰσδέξασθε πλησίμως*
οἱ τὰς ἐντολὰς νητρεκῶς συντηροῦντες*
τιμῆεν ὡς ἄημα πάντας ἀστράπτον*

135 ὡς θεραπευτὰς γνησίους τοῦ δεσπότης». ||

Ἦισε προφητῶν θεοφόρητον στόμα*
σὸν ὑπερφυῆ, παρθένε, θεῖον τόκον*
Υἱὸν γὰρ κόλπων πατρικῶν προηγμένον*
δέρκομεν σέθεν ἐκ κόλπων προελθόντα,*

140 στερρὰν ἐνανθρωπήσεως πιστοῖς δόξαν.

215^v

ᾠδιὴ θ´

Χαίροις, ἀΰχημα ποιμεναρχῶν καὶ κλέος*
ἅπαν γὰρ ἀπύλωτον τοῦ φθόνου στόμα*
ἐμφράττεται βλέπων σου τὸ θεῖον δέμας,*
ἰλιγγῶ δὲ νοῦς ἅπας ἐχεφρόνων*

145 σαφῶς βλέπων σου τὰ θεῖα τεράστια.

ᾠδὴ η´ 121] cf. Mt 16, 19; 18, 18; Jh 20, 22–23 | 128 μετανοεῖτε] Mt 3, 1–2 | 129 βιωτικὸς κυδοιμὸς] cf. Gr. Ant. Ep. 4.183.2

ᾠδὴ η´ Λύει τὰ δεσμὰ καὶ in marg. | 130 φύγητε] φύγιτε C | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ᾠδὴ θ´ Χαίροις ἄνασσα in marg.

Ἦδειν ἔοικε ποιμενάρχην τὸν μέγαν·*
 ἄνους γὰρ ἐν δίνῃσι καρδίας Πνεῦμα*
 ἔσχεν ἀλθαίνον τὸ ποίμνιον ἐν λόγοις,*
 λόγοις ἀναψύχουσι τοὺς καυσουμένους*
 δεινῶ καύσωνι τῆς δεινῆς ἀμαρτίας. 150

Ἦσους ἔφθασε πρὸς ζωὴν ὀδηγήσας*
 θεΐαις εἰσηγήσεσιν ὁ ποιμενάρχης,*
 ὀθνεΐαν ἀλλοΐωσιν τηλαυγεστάτην*
 ἀλλοιωθέντες βαδίζουσι συντόνως*
 ὀδὸν φέρουσαν πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον. || 155

216^ε Χαΐρε, δέσποινα, Χερουβὶμ ὑπερτέρα·*
 ἅπαν γὰρ ἐγκώμιον ἐν σοΐ, παρθένε,*
 ῥητόρων ἀνίσχυρον ἐφάνη πάντως*
 ἐγκωμιᾶσαι μὴ φθάνον ὡσπερ δέον*
 σὲ τὴν ἀληθῶς μητέρα τοῦ δεσπότου. 160

Ἐξαποστειλᾶριον

¹ Ἀρχιερέων κῦδος* ² καὶ μοναζόντων ἀπλανῆς* ³ σὺ ὀδηγὸς ἀνε-
 φάνης,* ⁴ ἀδικουμένων βοηθός* ⁵ καὶ πενομένοις ἀφθόνως* ⁶ παρέχων
 τὰ πρὸς τὴν χρεΐαν.

ᾠδὴ θ' 153 ὀθνεΐαν ἀλλοΐωσιν] Ps. 76, 11

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. | Ἐξαποστειλᾶριον Πρὸς τὸ Ὀ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις in marg.

CANON V

᾿Ωιδὴ α΄

1. ¹ Χοροὶ ἱερῶν ποιμένων ὁμοῦ* ² ἅμα μονασταῖς καὶ πιστῶ λαῶ νῦν ἀθροίσθητε* ³ ἐπαινέσαι, δοξάσαι* ⁴ ἱερῶς τὸν θεῖον Ἀθανάσιον, ὡς θέμις,* ⁵ ἐν ἀγαλλιάσει λέγοντες* ⁶ «ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι <δεδοξασται>».)

2. ¹ Ἐν πέτρᾳ στερρᾷ τῆς πίστεως* ² ἔχων ἠδρασμένον τὸν νοῦν σου, μακάριε,* ³ ἐκλεκτὸς ὡσπερ λίθος* ⁴ τοῦ Χριστοῦ ἐκόσμησας σαφῶς τὴν ἐκκλησίαν* ⁵ ἐν ἀγαλλιάσει ψάλλουσαν* ⁶ «ἄσωμεν τῷ <Θεῷ 216ᵛ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται>».)

3. ¹ Ὁ νοῦς σου Θεοῦ προνοίᾳ, σοφέ,* ² ὄλος καθαρθεὶς τῆς παθῶν δεινῆς ἀμαυρώσεως* ³ φωτοφόρος ἐφάνη* ⁴ καὶ λαοὺς ἐφώτισας ποιμένας θεαρέτως* ⁵ ἐν ἀγαλλιάσει ψάλλοντας* ⁶ «ἄσωμεν <τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδοξασται>».)

4. ¹ Χοροὶ ἱερῶν παρθένων, ἀγνή,* ² σήμερον ὁμοῦ μυστικὴν χορείαν στησάμενοι* ³ σὺν ἡμῖν ἐκβοῶσι* ⁴ τὸ τοῦ κόσμου χαίρει ἰλαστήριον, παρθένε* ⁵ ἐν ἀγαλλιάσει κράζομεν* ⁶ «ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, <ὅτι δεδοξασται>».)

᾿Ωιδὴ γ΄

1. ¹ Αἶγλη καθαρθεὶς τοῦ πνεύματος* ² καὶ τὴν θεῖαν τούτου περιζωσάμενος δύναμιν* ³ ἀνεβόας· «ἐστερεώθη* ⁴ ἐν κυρίῳ ἢ καρδίᾳ μου».

2. ¹ Ῥώμη θεϊκῆ ῥωννύμενος* ² σὺ τὴν τῶν δαιμόνων καταπεφρόνηκας δύναμιν* ³ ἀναμέλπων· «ἐστερεώθη* ⁴ ἐν κυρίῳ ἢ καρδίᾳ μου».

᾿Ωιδὴ α΄ tr. 2.1 ἐν πέτρᾳ ... πίστεως] Ps. 39 (40), 2; CPC 189.1 (TR 641) passim
᾿Ωιδὴ γ΄ tr. 1.2 περιζωσάμενος δύναμιν] Ps. 17, 33 et 40

tit. Ἔτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. Θεοκτίστου in marg. ᾿Ωιδὴ α΄ ἦχος δ΄ Χοροὶ Ἰσραὴλ ἀνίκμοις in marg. | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ᾿Ωιδὴ γ΄ Τόξον δυνατῶν in marg.

3. ¹ Κόσμος μοναστῶν γεγένησαι* ² καὶ ἀρχιερέων σὺ φωτοφόρος
διάκοσμος* ³ ἀναμέλπων· «ἐστερεώθη* ⁴ ἐν κυρίῳ ἢ καρδία μου».||

217^v 4. ¹ Ἄπας ἐγκωμίων ἤττηται* ² νόμος ἐπὶ σοί, θεοκυήτορ πανάμωμε*
³ ὁ γὰρ λόγος ἐκ σοῦ, ὡς οἶδε,* ⁴ δι' ἡμᾶς ἄνθρωπος γέγονεν.

Ῥιδή δ'

1. ¹ Καθωδήγεις, Ἄθανάσιε,* ² τοὺς ἐπομένους σοι πρὸς τρίβους
ζωῆς* ³ ὑποδεικνύων ταῖς διδαχαῖς σου,* ⁴ ἵνα ἐκ πλάνης πάσης ἐπι-
στρέψωσι* ⁵ δόξαν τῷ Θεῷ ἀναπέμποντες.

2. ¹ Μυσταγωγήσας, παμμακάριστε,* ² τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ
ιερωῶς* ³ ἀρχιερέων καὶ μοναζόντων* ⁴ στίφη προσάγεις πάντοτε
κραυγάζοντας* ⁵ «δόξα <τῇ δυνάμει σου, κύριε>».)

3. ¹ Νενοθευμένων ἡλευθέρωσας* ² τὴν ἐκκλησίαν σὺ δογμάτων,
σοφέ,* ³ ὡς ποιμενάρχης,* ^{3a} καὶ ἐντολῶν δε* ⁴ φύλαξ κυρίου μέλπων,
ιερῶτατε* ⁵ «δόξα τῇ δυνάμει σου, κύριε».

4. ¹ Ὑπερύμνητε, πανένδοξε,* ² παντὸς τοῦ κόσμου τὸ διάσωμα,*
³ σὲ δυσωποῦμεν,* ⁴ ἵνα λυτρώση πάντας τῆς κολάσεως,* ⁵ μόνη παντ-
ευλόγητε δέσποινα.

Ῥιδή ε'

217^v 1. ¹ Ὁ τοῦ φωτός τοῦ ἀύλου* ² τὴν ὑπέρλαμπρον δόξαν* ³ ὑπερφυῶς,
παμμακάκαρα, κατοπτεύων τρανώς* || ⁴ τὸν δημιουργόν* ⁵ καθικετεύων
μὴ ἐλλίπης ἐκάστοτε.

2. ¹ Σὺ μιμητῆς ἀποστολῶν* ² ἀνεφάνης, παμμακάκαρα,* ³ τῶν πειρασμῶν
τάς θλίψεις ὑποφέρων στερρῶς* ⁴ καὶ ἐν τῷ καιρῷ* ⁵ τῷ τῶν κινδύνων
ἀπερίτρεπτος ἔμεινας.

tr. 3.2 ἀρχιερέων ... διάκοσμος] cf. Ar. Ep. 8, 1 (1088 D) Ῥιδή δ' tr. 1.2 τρίβους
ζωῆς] Pron 16, 17 Ῥιδή ε' tr. 2] cf. 1 Cor 4, 9ff; 2 Cor 11, 23ff

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. Ῥιδή δ' Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον in marg. | tr. 3.3 δε] sic
C | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. | tr. 4.3] colon deest, sed textus lacunosus non videtur,
cf. Einleitung 6.2.3.6 p. 127–128 Ῥιδή ε' Ὁ τοῦ φωτός διατημῆζας in marg.

3. ¹ Τῆς ἀπαθείας τῷ πόθῳ* ² τῶν παθῶν τὰς ἐφόδους* ³ καταβαλῶν γενναίως ἐν ἀσκήσει, σοφέ,* ⁴ τῷ δημιουργῷ* ⁵ ἀνακραυγάζεις· «πρὸς ζωὴν ἡμᾶς ἴθυνον».

4. ¹ Τὴν ὑπεράγαθον κόρη,* ² τὴν παρθένον καὶ νύμφην* ³ ὡς τοῦ φωτὸς μητέρα ὑμνοῦμεν πιστῶς* ⁴ κράζοντες αὐτῇ* ⁵ «ἐν τῷ φωτί σου τὰς ὁδοὺς ἡμῶν ἴθυνον».

Ἰδιὴ ζ´

1. ¹ Παντευχία, μάκαρ,* ² τοῦ πνεύματος, φραζάμενος* ³ προσβολαίς ἐφάνης* ⁴ τῶν παθῶν ἀπαρασάλευτος.

2. ¹ Δαφιλῶς τὴν χεῖρα* ² ὑπανοίγων σὺ τοῖς πένησι* ³ τοῦ Θεοῦ τὴν χεῖρα* ⁴ σὲ φρουροῦσαν, μάκαρ, ἔσχηκας.

3. ¹ Τῷ φωτί τῷ πρώτῳ* ² παριστάμενος, θεόληπτε,* ³ φωτισμὸν θαυμάτων* ⁴ καταπέμπεις τοῖς ὑμνοῦσι σε.||

4. ¹ Θεοτόκε κόρη,* ² Παναγία μητροπάρθενε,* ³ τῶν παθῶν τὸ σκότος* ⁴ τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον. 218[†]

Κοντάκιον

¹ Τὰ τέκνα τὰ σὰ* ² περισώζε δεόμενος* ³ καὶ δίδου ποιειν* ⁴ ἐκ πάσης διαθέσεως* ⁵ τὴν σεπτὴν καὶ θείαν σου* ⁶ καὶ σεβάσιμον μνήμην τὴν σωτήριον,* ⁷ ὀρθοδοξίας ἄριστε ποιμήν,* ⁸ δογμάτων τῶν θείων ὁ διδάσκαλος.

Ἰδιὴ ζ´

1. ¹ Περιχυθεὶς τῷ φωτί* ² τῆς ἀπροσίτου δόξης* ³ σαφῶς, παμμάκαρ Ἀθανάσιε,* ⁴ Χριστῷ ἀνεβόησας* ⁵ «ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς <εὐλογητὸς εἶ>».)

ῥῶδη ζ´ tr. 3.1 Τῷ φωτί τῷ πρώτῳ] locus comm.

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ῥῶδη ζ´ Ἐν τῷ θλίβεσθαί με in marg. | tr. 3.4 τοῖς ὑμνοῦσι σε] sic C | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. **Κοντάκιον** ἠχος β´ Τὰ ἄνω ζητῶν in marg. ῥῶδη ζ´ Ἀβραμαῖοι ποτὲ in marg.

2. ¹ Πάρεσο μέσον ἡμῶν* ² νῦν ἀοράτως, μάκαρ,* ³ καὶ δόξη θεία καταφαίδρυνον* ⁴ ἡμᾶς ἀναμέλποντας* ⁵ «ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεός, *⟨εὐλογητὸς εἶ⟩*».)

3. ¹ Ὡφθης ποιμένων ποιμῆν* ² καὶ μοναζόντων κλέος,* ³ ἀρχιερέων ἀκροθήνιον,* ⁴ μεθ' ὧν ἀνέμελπες* ⁵ «ὁ τῶν πατέρων *⟨ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ⟩*».)

4. ¹ Παρθενομήτορ ἀγνή,* ² τὸ τῶν δαιμόνων τραῦμα* ³ καὶ τῶν ἀγγέλων ἀγαλλίαμα,* ⁴ ἀνθρώπων διάσωσμα,* ⁵ τὴν ταπεινὴν ψυχὴν μου ἐχθροῦ τῆς πλάνης ῥύσαι.||

218^v Ὡδιὴ η'

1. ¹ Νεύματι τὸ πᾶν ὁ φέρων* ² σοφὸν ποιμένα, μάκαρ, δεικνύει* ³ σαφῶς τὰ θεία πᾶσι λαοῖς* ⁴ πανσόφως ἐκδιδάσκοντα,* ⁵ καὶ τρίβον ζωῆς* ⁶ καθορώντες εὐφραϊνόμενοι ἔψαλλον* ⁷ «εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον».

2. ¹ Οἱ τῶν μαθητῶν σου δῆμοι* ² τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλω* ³ τὴν μνήμην σου τελοῦσι πιστῶς,* ⁴ παμμάκαρ ἱερώτατε,* ⁵ καὶ πόθῳ τῷ σῶ* ⁶ τετρωμένοι ἐν χαρᾷ ἀνακράζουσιν* ⁷ «εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον».

3. ¹ Τὴν εὐλογημένην κόρην* ² τῷ θείῳ πυρπολούμενοι ζήλω* ³ ὑμνήσωμεν ὡς οὐδσαν σαφῶς* ⁴ μητέρα τοῦ παντάνακτος* ⁵ καὶ «χαῖρε» αὐτῇ* ⁶ κατὰ χρέος ἐκβοήσωμεν κρίζοντες* ⁷ «εὐλογεῖτε πάντα τὰ *⟨ἔργα κυρίου τὸν κύριον⟩*».)||

ὦδι ζ' tr. 4.2 δαιμόνων τραῦμα] Acath. 141, 42–43 ὦδι η' tr. 1.1 Νεύματι τὸ πᾶν ὁ φέρων] 2 Ma 8, 18 | tr. 1.5 τρίβον ζωῆς] Pron 16, 17 | tr. 2.5–6 πόθῳ τῷ σῶ τετρωμένοι] cf. Cant 2, 5 et 5, 8

ὦδι η' Οἱ ἐν Βαβυλῶνι παῖδες in marg. | post tr. 2 lacunam habet C

᾿Ωιδὴ θ´

219^Γ

1. ¹ Ὁ ζῆλος σου ἄπειρος ἐδείχθη* ² Θεὸν γὰρ ποθήσας, ἱεράρχα,*
³ τὰ προστάγματα τούτου* ⁴ ἐπὶ γῆς μετὰ ἀνθρώπων ἔσπευσας,
 μάκαρ* ⁵ διαφυλάξαι* ^{5a} ὥσπερ ἄλλος οὐδεὶς πώποτε.

2. ¹ Βεβαίως λαβὼν τὰς ἀντιδόσεις,* ² ὧν πρὶν τὰς ἐμφάσεις
 ὑπεδέχου,* ³ καὶ ἀρρήτῳ τῇ δόξῃ* ⁴ οὐρανοὺς περιπολεύων σὺν τοῖς
 ἀγγέλοις* ⁵ μέμνησο πάντων* ^{5a} τῶν ἐκ πόθου εὐφημούντων σε.

3. ¹ Πηγάζει θαυμάτων θεῖα ρεῖθρα* ² σορὸς τῶν λειψάνων σου, τρις-
 μάκαρ,* ³ ἢ πανέντιμος αὐτῇ* ⁴ τοῖς πιστοῖς καὶ προσιοῦσι δίδωσι
 λύσιν* ⁵ τῶν νοσημάτων,* ^{5a} ἰατρεῖον ὥσπερ ἄμισθον.

4. ¹ Φωτὶ με καταύγασον τῷ θείῳ,* ² φωτὸς οἰκητήριον, παρθένε,*
³ τῶν παθῶν μου τὸ σκότος* ⁴ καὶ τῶν ἡδονῶν τὴν βαθυτάτην ὄντως
 νύκτα,* ⁵ θεοκυῆτορ Παναγία, ἀπελάνουσα. ||

Ἐξαποστειλάριον

219^Υ

¹ Πανήγυρις χαρμόσυνος* ² καὶ ἱερὰ ἐφέστηκε* ³ πιστῶν τὰ στίφη
 καλοῦσα* ⁴ ἀσματικὴν εἰς χορείαν* ⁵ δράμετε, δεῦτε, ἦκετε* ⁶ καὶ
 πόθῳ συναθροίσθητε* ⁷ ὕμνοις, ψαλμοῖς τε ἅπαντες* ⁸ Ἀθανασίου τὴν
 μνήμην* ⁹ πνευματικῶς ἑορτάσαι.

᾿Ωδὴ θ´ tr. 4.4 τῶν ἡδονῶν τὴν βαθυτάτην ὄντως νύκτα] TR 664

᾿Ωδὴ θ´ Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδεί(χθη) in marg. | tr. 2.5a εὐφημούντων σε] sic C
 tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. | **Ἐξαποστειλάριον** Πρὸς Γυναῖκες ἀκουτίσ(θητε) in
 marg.

CANON VI

ᾠδιὴ α´||

- 220^r 1. ¹ Τὸν βίον μου ἴθυνον* ² πρὸς ἀρετὴν, Ἀθανάσιε,* ³ τῇ χάριτι, πάνσοφε,* ^{3a} τῇ ἐνοικουσίᾳ ἐν σοί* ⁴ καὶ καταύγασον τὸν νοῦν μου, θεοφόρε,* ⁵ παθῶν τὴν σκοτόμαιναν* ^{5a} ἀποδιώκων μακράν.
2. ¹ Ἀστὴρ ἐξανέτειλας,* ² τῆς ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα* ³ φωτίζων ἐν πνεύματι, ὦ Ἀθανάσιε,* ⁴ καὶ ὠδήγησας* ^{4a} λαοὺς πρὸς σωτηρίας* ⁵ λιμένας τῇ χάριτι τοῦ παντοκράτορος.
3. ¹ Ὑπέταξας, ἅγιε,* ² δι' ἐγκρατείας τῷ πνεύματι* ³ σαρκὸς τὰ σκιρτήματα ὡς νουνεχῆς ἀληθῶς* ⁴ καὶ χαρίσματα* ^{4a} ἐδέξω ἰαμάτων* ⁵ καὶ παύεις νοσήματα τῶν προσιόντων σοι.
4. ¹ Τοὺς πόθῳ σε, δέσποινα,* ² παρθενομήτορ θεόνυμφε* ³ ὑμνοῦντας διάσωσον* ^{3a} πιστοὺς οἰκέτας σου* ⁴ καὶ δεόμεθα* ^{4a} ἐκ πάσης ἡμᾶς
220^v ῥῦσαι* || ⁵ παθῶν ἀμαυρώσεως καὶ κατακρίσεως.

ᾠδιὴ γ´

1. ¹ Ἀνύσας τὸν δρόμον σου νομίμως* ² νομίμως ἐστέφθης πρὸς Θεοῦ* ³ καὶ τοῖς χοροῖς ἠρίθμησαι* ⁴ πατριαρχῶν ἐν πνεύματι,* ⁵ μεθ' ὧν πιστῶς τιμῶμεν σε* ⁶ ἐπιτελοῦντες τὴν μηνίμην σου.
2. ¹ Λυτροῦσαι ποικίλων νοσημάτων* ² τοὺς πίστει προστρέχοντας τῷ σῶ* ³ λειψάνῳ, πάτερ ὅσιε,* ⁴ καὶ θεραπείαν ἄφθονον* ⁵ παρέχεις ὅθεν πάντες σε* ⁶ χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ´ tr. 1.1–2] 2 Tm 4, 7–8

tit: Κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως: φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε: ταῦτα λιγαίνει σε δμῶις σὴ γλώττῃ Ἀθανάσιε. Θεοκτίστου in marg. ᾠδὴ α´ ἤχος δ´ Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου in marg. ᾠδὴ γ´ Τοὺς σοὺς ὑμολόγους in marg.

3. ¹ Ἰάματα θεΐαις ἐπομβρίαϊς* ² πηγάζει τῆς χάριτος ἢ σὴ* ³ θεΐα σορὸς καὶ πάντιμος* ⁴ τοῖς προσιοῦσι πόθῳ σοι* ⁵ τὰ πάθη κατακλύζουσα* ⁶ τὰ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος.

4. ¹ Γενοῦ μοι, παρθένε, προστασία* ² ὡς οἶσα κυρία τοῦ παντὸς* ³ ἀγιωτέρα πάσης τε* ⁴ κτίσεως, παντευλόγητε* ⁵ ἐκδυσωπεῖ σε, δέσποινα,* ⁶ ὁ ἱερὸς Ἀθανάσιος.

ᾠδιὴ δ΄

1. ¹ Ἄλῃκτον τὴν ἔφεσιν πρὸς τὸν Θεόν,* || ² μάκαρ, κεκτημένος ἐνέκρωσας* ³ σαρκὸς τὰ πάθη* ⁴ καὶ νεκρὸς ὢν χορηγεῖς* ⁵ τοῖς προσιοῦσιν ἴασιν* ⁶ νόσων καὶ παθῶν, Ἀθανάσιε. 221[†]

2. ¹ Ἰλαθι, μακάριε, ὡς μιμητῆς* ² τοῦ παμβασιλέως καὶ πρόστηθι* ³ τοῖς ἐν ἀνάγκαις* ⁴ καὶ νοσημασι δεινοῖς* ⁵ συνεχομένοις, ἄγιε,* ⁶ καὶ τῇ σὴ σορῶ προσπελάζουσιν.

3. ¹ Νόμοις τοῖς τοῦ πνεύματος ἀκολουθῶν* ² νόμους ἀνομούντων ἐξέκλινας* ³ ὡς ἀνομούντας* ⁴ διελέγχων ἀληθῶς,* ⁵ νομοθετούντων πρόκριτε* ⁶ καὶ ἱεραρχῶν ἀκροθήνιον.

4. ¹ Εὖρω σε βοήθειαν, θεΐα πηγῆ,* ² βρύουσαν ἰάματα πάντοτε* ³ τοῖς ἐν ἀνάγκαις* ⁴ νοσημάτων χαλεπῶν* ⁵ ἐκτηκομένοις, δέσποινα,* ⁶ καὶ τῷ σῶ ναῶ προσπελάζουσιν.

ᾠδιὴ ε΄

1. ¹ Ἰέμενος, ἄγιε, ἀγίων τῆς λαμπρότητος* ² ἐν ἁγιασμῷ τὴν πολιτείαν* ³ τὴν σὴν διήλθες,* ^{3a} ὦ Ἀθανάσιε,* ⁴ κλέος ἀσκητῶν καὶ χαρμονῆ* ⁵ τῶν ἀ||νευφημούντων σου* ⁶ τὰ σεπτὰ προτερήματα. 221^v

2. ¹ Σαφῶς ἐχρημάτισας* ^{1a} ὡς ἥλιος ὀλόφωτος* ² δῆμον ἐπαγόμενος ἀστέρων,* ³ τῶν φοιτητῶν σου,* ^{3a} μεθ' ὧν φαιδρύνεις ἀεὶ* ⁴ τὸν τῆς ἐκκλησίας οὐρανόν,* ⁵ μάκαρ Ἀθανάσιε,* ⁶ τῇ τοῦ πνεύματος χάριτι.

ῶδη δ΄ tr. 1.2–3] Col 3, 5 ῶδη ε΄ tr. 1.1 ἄγιε ἀγίων] Lev 6, 10 passim

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ῶδη δ΄ Τὴν ἀνεξιχνίαστον in marg. ῶδη ε΄ Ἐξέστη τὰ σύμπαντα in marg.

3. ¹ Ἐξέπληξας ἅπαντας* ^{1a} τῷ βίῳ σου, μακάριε* ² σάρκα γὰρ νεκρώσας ἐν ἀσκήσει* ³ ψυχῆς τὸ κάλλος ἐναπεκάθηρας* ⁴ βλέπων τὰ ἐσόμενα σαφῶς* ⁵ καὶ προλέγων ἄριστα* ⁶ τοῖς κρατοῦσι τὰ μέλλοντα.

4. ¹ Διάλυσον, πάναγνε,* ^{1a} τὰ πάθη τῆς καρδίας μου,* ² ἄναψον ἀρδείαις σου πλουσίαις* ³ τὸν ἐσβεσμένον τῆς συνειδήσεως* ⁴ λύχνον, ἢ τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς* ⁵ κόσμῳ φανερώσασα* ⁶ διὰ σοῦ σωματούμενον.

Ἰδιὴ ζ'

1. ¹ Μονὴ Θεοῦ ἐχρημάτισας,* ² τριάδος τῆς σεπτῆς, Ἀθανάσιε,* ³ καὶ ταῖς λαμπρότησι* ⁴ τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγώνων σου* ⁵ τὰς τῶν πιστῶν καρ||δίαις, μάκαρ, ἐφώτισας.

222^r

2. ¹ Ὡς θεῖος μύστης τῆς χάριτος* ² λαοὺς ἐμυσταγώγησας ἄριστα* ³ καὶ καθωδήγησας* ⁴ πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον* ⁵ ταῖς διδαχαῖς (σου), μάκαρ, καὶ εἰσηγήσῃσιν.

3. ¹ Ἰσχυῖ, μάκαρ, τοῦ πνεύματος* ² τὴν τρίβον διοδοεύσας τὴν φέρουσαν* ³ διὰ στενώσεως* ⁴ πρὸς πλατυσμόν τὸν αἰώνιον* ⁵ ἐν οὐρανοῖς χορεύεις, ὦ Ἀθανάσιε.

4. ¹ Σιών τῆς ἄνω, μακάριε,* ² πολίτης χρηματίζων ἰκέτευε* ³ τοὺς ἀνυμνοῦντας σε* ⁴ ῥυσθῆναι πάσης κακώσεως* ⁵ καὶ νοσημάτων πάντων καὶ περιστάσεων.

5. ¹ Σκηνὴν εὐρῶν παναγίαν σε* ² ὁ Λόγος ἐπὶ σὲ κατεσκήνωσε,* ³ θεοχαρίτωτε,* ⁴ ἀποξηραίνων τὰ ῥεύματα* ⁵ τῆς πολυθέου πλάνης,* ^{5a} θεοχαρίτωτε.

tr. 3.2 σάρκα γὰρ νεκρώσας] Col 3, 5 | tr. 4.3–4 ἐσβεσμένον ... λύχνον] Mt 25, 1–13
 ῥδὴ ζ' tr. 1.1 Μονὴ Θεοῦ] Jh 14, 23 | tr. 3.2–4 τρίβον ... πλατυσμόν] Mt 7, 13–14;
 Lc 13, 24 | tr. 4.1 Σιών τῆς ἄνω] Gal 4, 26; Hebr 12, 22 | tr. 5.1 Σκηνὴν παναγίαν]
 Ex 25, 9 et passim

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ῥδὴ ζ' Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον in marg. | tr. 4.3
 τοὺς ἀνυμνοῦντας σε] sic C

ᾠδὴ ζ´

1. ¹ Ἡ καρδιά νευρουμένη σου τῇ χάριτι,* ^{1a} ὦ ᾠ Ἄθανάσιε,* ² ἀσκη-
 τικαῖς ἀγωγαῖς* ³ τὸν ὄφιν ἐπτέρνισε,* ⁴ καὶ παλαιὸν || πτερνιστήν* 222^v
⁵ ὄθεν, ἄγιε,* ⁶ ἀνεμποδίστως ὠδυσσας* ⁷ τὴν ὁδὸν τοῦ σωτηρίου.

2. ¹ Γαληνότατον λιμένα σε κεκτήμεθα,* ^{1a} ὦ ᾠ Ἄθανάσιε,* ² οἱ τῇ σορῶ
 νῦν τῇ σῆ* ³ προστρέχοντες, ἄγιε,* ⁴ καὶ νοσημάτων δεινῶν* ⁵ ἐκλυ-
 τρούμεθα* ⁶ ἀναβοῶντες πάντοτε* ⁷ ὁ Θεὸς εὐ(λογητ)ός εἶ.

3. ¹ Λαμπηδόσιν ἀστραπτόμενος τοῦ πνεύματος, ὦ ᾠ Ἄθανάσιε,*
² καταφαιδρύνεις ψυχὰς* ³ τῶν πόθῳ σοι, ἄγιε,* ⁴ προσερχομένων
 πιστῶς* ⁵ καὶ τὴν ἴασιν* ⁶ τὴν τῶν σωμάτων ἄφθονον* ⁷ χορηγεῖς τοῖς
 σέ ὑμνοῦσιν.

4. ¹ Ὡς αἰτίαν τῶν καλῶν σε ἰκετεύομεν* ^{1a} πάσης ἡμᾶς ἀπειλής*
² ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς,* ³ ἀγνή, ἀπολύτρωσαι* ⁴ πυρὸς φλογίζοντος*
⁵ τοὺς ὑμνοῦντας σου* ⁶ τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν* ⁷ καὶ τὴν ἄσπορον
 λοχείαν.

ᾠδὴ η´

1. ¹ Τῶν λόγων σου θειαῖς λαμπηδόσι* ² φωτίσας τῶν μοναζόντων τὰ
 συστήματα* ³ δῆμον θεοσύλλεκτον* ⁴ σῶν μαθητῶν τῷ κτίστῃ σου* || 223^r
⁵ καὶ ποιητῇ προσήγαγες* ^{5a} ψάλλοντας πάντοτε* ⁶ «τὸν κύριον
 ὑμνεῖτε τὰ ἔργα* ⁷ καὶ ὑπερυψοῦτε* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».)

2. ¹ Τοῖς πόνοις γενναίως ἐνασκήσας* ² ἐν σώματι γηραιῷ, μακαρι-
 ῶτατε* ³ ὄφιν τὸν ἀρχέκακον* ⁴ ἔνθεν ἐθανάτωσας* ⁵ καὶ τὴν ἀρχαίαν
 εἰληφας τοῦ παραδείσου τρυφήν* ⁶ σὺν πᾶσι τοῖς κλεινοῖς φοιτηταῖς
 σου,* ⁷ οἷς καὶ συγχορευῶν ἡμῶν μὴ ἐπιλάθη.

3. ¹ Ἄγρυπνὸν σε φύλακα, θεόφρον,* ² καὶ λύχνον ἀειλαμπῆ σε καὶ
 προπύργιον* ³ ἔχοντές σε πάντοτε* ⁴ πᾶσαν ἐκκρουόμεθα* ⁵ τῶν δυσ-

ᾠδὴ ζ´ tr. 1.3–4 τὸν ὄφιν ... πτερνιστήν] Gen 3, 1–6; loc. comm. ᾠδὴ η´ tr. 2.3 ὄφιν
 τὸν ἀρχέκακον] Gen 3, 1–6; loc. comm.

ᾠδὴ ζ´ Οὐκ ἐλάτρευσαν τὴν κτίσιν in marg. | tr. 2.7 εὐλογητός εἶ] sic C | tr. 4] θ(εο-
 τοκίον) in marg. | tr. 4.5 ὑμνοῦντας σου] sic C ᾠδὴ η´ Παῖδας εὐαγείς in marg.

μενῶν ἐπίνοιαν* ^{5a} συμφώνως ψάλλοντες* ⁶ «τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα* ⁷ καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».)

4. ¹ Θεῖος μοναζόντων ποδηγέτης* ² κανῶν τε τῆς ἐγκρατείας ἀκριβέστατος* ³ στάθμη τε πανάριστος* ⁴ πᾶσαν πράξιν ἄδικον* ⁵ ἀπορραπίζων, ἄγιε,* ^{5a} τῆς ἐκκλησίας μακράν* ⁶ διό σε γεγηθότες ὑμνοῦμεν* ⁷ καὶ δοξολογοῦμεν* ^{7a} Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

223v 5. ¹ Ἄγγελοι ἀπαύστως ἀνυμνοῦσι* ² τὸν τό||κον σου, θεοτόκε, τὸν ἀπόρρητον,* ³ μόνη παντευλόγητε,* ⁴ ἄνθρωποι δοξάζουσιν,* ⁵ ἡ οἰκουμένη ἅπασα «χαίρε» κραυγάζει σοι,* ⁶ «τὸν κύριον ὑμνεῖτε» βοῶσα,* ⁷ «καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν(τας τοὺς αἰῶνας).»

Ἵδιθ' θ'

1. ¹ Νῦν ὡς φωταυγῆς* ² ἡμέρα ἐξέλαμψε τοῦ ιεράρχου Χριστοῦ* ³ πάντων τὰ νοήματα* ⁴ φωταγωγοῦσα θεῖψ ἐν πνεύματι* ⁵ τῶν εὐφημούντων πάντοτε τὰ προτερήματα* ^{5a} καὶ τοὺς πόνους* ⁶ τούτου καὶ τὴν ἄσκησιν* ⁷ καὶ τοῦ βίου τὸν ζῆλον τὸν ἔνθεον.

2. ¹ Ἄξιον ἐστὶ* ² σκιρτᾶν ἐν τῇ μνήμῃ σου, μακαριώτατε,* ³ καὶ πανηγυρίζοντας* ⁴ ὑμνεῖν τὸν πάντων Θεὸν καὶ κύριον,* ⁵ τὸν ἀθανάτῳ δόξῃ σε κατακοσμήσαντα,* ^{5a} καὶ κραυγάζειν* ⁶ σῶσον, πολυέλεε,* ⁷ τοὺς ὑμνοῦντας τὸν σὸν νῦν θεράποντα.

224r 3. ¹ Στόματι σεπτῶ* ² Θεόν, Ἄθανάσιε, ἐδοξολόγησας* ³ ὅθεν τὸν αἰτήσαντα* ⁴ τὸν ὕμνον τοῦτον νῦν συντεθῆναι σοι* ⁵ ῥῶσιν διπλῆν πρυ||τάνευσον* ^{5a} καὶ αἰωνίου τυχεῖν* ^{5b} εὐφροσύνης,* ⁶ μάκαρ, καταξίωσον* ⁷ τοῦ δοξάζειν σὺν σοὶ τὸν φιλόανθρωπον.

4. ¹ Ἴθι πρὸς ἡμᾶς* ² λιπῶν τὰ οὐράνια, μακαριώτατε,* ³ τοὺς προσκαλουμένους σε* ⁴ καὶ νοσημάτων παντοίων λύτρωσαι* ⁵ ὡς ιεράρχης μέγιστος* ^{5a} καὶ συμπαθέστατος,* ^{5b} ἵνα πόθῳ* ⁶ πάντες σε γεραίρωμεν* ⁷ τὸν τῶν ὅλων Θεὸν μεγαλύνοντες.

tr. 5] θ(εοτοκίον) in marg. | tr. 5.7 ὑπερυψοῦτε] ὑπερυψοῦσα C ὥδη θ' Ἄπας γηγε- νῆς in marg.

5. ¹ Εὐρε διὰ σοῦ* ² Ἀδάμ τὴν ἀνόρθωσιν,* ^{2a} ὁ πρὶν κατάκριτος* ³ σὺ γὰρ μόνη τέτοκας* ⁴ τὴν σωτηρίαν καὶ ἀπολύτρωσιν,* ⁵ κόσμου παντὸς τὸν αἶροντα τὴν κατάραν,* ⁶ κόρη παντευλόγητε,* ⁷ κραταιὸν τῶν πιστῶν καταφύγιον.

ῥῶδη θ´ tr. 5.5 τὸν αἶροντα τὴν κατάραν] Gal 3, 10–13

tr. 5] θ(εοτοκίον) in marg. | tr. 5.5] colon deest, sed textus lacunosus non videtur, cf. Einleitung 6.2.3.6, p. 127–128

CANON VII

Ἰδιὴ α΄

224^v 1. ¹ Τῷ σωτήρι Θεῷ* ² παρεστηκώς ἐν χαρᾷ* ³ δυσώπει, πάτερ Ἀθανάσιε,* ⁴ τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων καὶ περιστάσεων* ⁵ τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντας σου μνήμην τὴν πάντιμον.

2. ¹ Ἐκ κοιλίας μητρὸς* ² καθιερώθης Θεῷ* ³ καὶ συνηυξήθης ἀγιότητι* ⁴ καὶ ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων τοῦτον ἦνεσας* ⁵ ποιμάνας τὸ ποίμνιον τοῦτου, πανίερε.

3. ¹ Ὀικειώθης Θεῷ* ² τὰς ἐντολὰς τὰς αὐτοῦ* ³ φυλάξας, πάτερ Ἀθανάσιε,* ⁴ καὶ παρρησίαν πρὸς αὐτὸν ὡς ἔχων πρέσβευε* ⁵ ῥυσθῆναι τὴν ποιμνὴν σου πάσης κακώσεως.

4. ¹ Χερουβίμ, Σεραφίμ* ² καὶ χριστωνύμου λαοῦ* ³ χαρὰ ὑπάρχεις, πανυπέραγνε,* ⁴ καὶ δυναμένη πάντα σῶζε τοὺς δούλους σου* ⁵ κινδύνων καὶ θλίψεων, θεογεννήτρια.||

225^r Ἰδιὴ γ΄

1. ¹ Δυνάμει θεϊκῇ κρατυνθείς* ² στερρῶς καθεῖλες τὸν ἀρχέκακον* ³ διὸ πρὸς μάνδραν οὐράνιον* ⁴ σοῦ τὸ ποίμνιον εἰσήλασας.

2. ¹ Ὁδῶ τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ* ² προθύμως, πάτερ, σὺ πεπόρευσαι* ³ καὶ τὴν ὁδὸν καθυπέδειξας* ⁴ πρὸς ζωὴν πιστοὺς τὴν φέρουσαν.

ῶδη α΄ tr. 2.1 Ἐκ κοιλίας μητρὸς] Gal 1, 15; Is 49, 1; Jer 1, 5 | tr. 2.4 ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων] Ps 106 (107), 32 | tr. 2.5 ποιμάνας τὸ ποίμνιον τοῦτου] Jh 21, 15–17
ῶδη γ΄ tr. 1.3–4] cf. Jh 10, 1–27 | tr. 2.1 Ὁδῶ τῶν ἐντολῶν] Ps 118 (119), 32–35; Bar 4, 13 passim | tr. 2.3–4 τὴν ὁδὸν ... φέρουσαν] Mt 7, 14

tit. Ἔτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. Θεοκτίστου in marg. ῶδη α΄ ἦχος πλ. α΄: Τῷ σωτήρι Θεῷ τῷ in marg. | ὑμνοῦντας σου] sic C | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ῶδη γ΄ Δυνάμει τοῦ σταυροῦ in marg.

3. ¹ Βαδίζειν με πρὸς τρίβους ζωῆς* ² ταῖς σαῖς πρεσβείαις καθοδήγησον,* ³ ὅτι πρὸς σέ τείνω, ἄγιε,* ⁴ τῆς καρδίας μου τὰ ὄμματα.

4. ¹ Παρθένον ὡς πρὸ τόκου, ἀγνή,* ² καὶ μετὰ τόκον σε γινώσκομεν,* ³ θεογεννήτρια, ὅθεν σε* ⁴ κατὰ χρέος μεγαλύνομεν.

Ἵδιὸν δ΄

1. ¹ *Εἰσακήκοας τὴν ἀκοὴν** ² εὐαγγελίων τῶν σεπτῶν,* ³ ὡς παράδεισος κληροῦται δι’ αὐτῶν,* ⁴ καὶ ἐβάδισας τούτων* ⁵ τοῖς προστάγμασιν, ἄγιε.

2. ¹ Ἐξεζήτησας ἀπὸ ψυχῆς* ² τὸν υπεράγαθον Θεὸν* ³ καὶ ἠγάπησας ἐξόχως τὸν Χριστὸν* ⁴ καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα,* ⁵ τὴν τριάδα τὴν ἄκτιστον.||

3. ¹ Ὡς λαμπτήρα φαεινὸν* ² τῷ στερεώματι, σοφέ,* ³ ἐκκλησίας σε 225^v ὑπέθετο Θεὸς* ⁴ καὶ ἐφώτισας ταύτην* ⁵ τοῖς σοφοῖς σου διδάγμασιν.

4. ¹ Προεώρακεν ὁ Δανιὴλ* ² τὴν σὴν λοχείαν τὴν φρικτὴν* ³ καὶ ἐν πόκῳ Γεδεὼν ὁ θαυμαστός* ⁴ καὶ ἐβόησαν* ⁵ «δόξα τῇ ἀρρήτῳ συλλήψει σου».

Ἵδιὸν ε΄

1. ¹ Ὁρθίσας πρὸς τὸν κύριον ἔφθασας φῶς* ² θεῖον, Ἀθανάσιε,* ³ καὶ μετ’ ἀγγέλων ἐσκήνωσας.

2. ¹ Σαλεύει ἀμαρτίας τῷ κλύδωνι ὁ ἐχθρός με,* ² ἀλλὰ σὺ κυβέρνησον* ³ ὡς ποιμενάρχης θεόληπτος.

3. ¹ Σορῶ τῇ τῶν λειψάνων σου, ἄγιε, πίστει θερμῆ* ² ἴασιν βραβεύοις νῦν* ³ τοῖς προσιούσιν ἐκάστοτε.

tr. 3.1 πρὸς τρίβους ζωῆς] Prov 16, 17; loc. comm. **ῶδη δ΄** tr. 4.1–2] cf. Dan 2, 31–45 | tr. 4.3] cf. Jud 6, 37–40

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. **ῶδη δ΄** Εἰσακήκοα τὴν ἀ(κοὴν) in marg. | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. **ῶδη ε΄** Ὁρθίζοντες βοῶ(μεν) in marg.

4. ¹ Τὴν ἄρρητόν σου σύλληψιν, δέσποινα θεοτόκε,* ² ἄσµασι γεραίροµεν* ³ σὺν τοῖς ἀγγέλοις οἱ ἄνθρωποι.

Ἰδιὴ δὲ ζ´

226^ε 1. ¹ Ἐκύκλωσέ σε χάρισιν* ² ὁ κτίσας* ³ Θεὸς καὶ ἐδόξασε* ⁴ ποικίλοις νῦν θαύµασι* || ⁵ τὸ θεῖον σου λείψανον* ⁶ πηγάζον πᾶσιν* ⁷ ἰάµατα τοῖς χρήζουσιν.

2. ¹ Ἐξήστραψεν ὁ βίος σου* ² ὡς ἄστρον* ³ πολύφωτον ἄδυτον* ⁴ καὶ σύµπαν ἐφώτισε* ⁵ τὸ πλήρωµα, τίµιον* ⁶ τῆς ἐκκλησίας* ⁷ κειμήλιον, πανίερε.

3. ¹ Συμπάθειαν ἀσύγκριτον* ² ἐκτίσω* ³ πρὸς πάντας τοὺς πένητας* ⁴ καὶ τούτοις ἐπήρκεσας* ⁵ πλουσίως, ἀείµνηστε,* ⁶ κἀντεῦθεν ὤφθης,* ⁷ ὦ πάτερ, χριστομίμητος.

4. ¹ Ἐκύκλωσάν µε, πάναγνε,* ² πταισµάτων* ³ τὰ πλήθη καὶ δέοµαι* ⁴ τῇ θεῖα πρεσβείᾳ σου* ⁵ παθῶν µε ἀπάλλαξον* ⁶ καὶ δός μοι λύσιν* ⁷ ἁµαρτιῶν πρεσβείαις σου.

Κοντάκιον

226^ν ¹ Ὡς τῶν αὐτῶν οὐσιῶν θεωρὸν ἄριστον* ² καὶ πρακτικῶν ὑφηγητὴν παναληθέστατον* ³ ἀνακράζει σοι ἡ ποίµνη σου, θεωρητὴν* ⁴ «µὴ ἐλλίπης ἰκετεῦειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου* ⁵ λυτρωθῆναι πειρασµῶν καὶ περι|στάσεων* ⁶ τῶν βοῶντων σοι* ⁷ "χαίροις, πάτερ Ἀθανάσιε"».

Ἰδιὴ δὲ ζ´

1. ¹ Ἐν τῇ ἀσκήσει στερρῶς* ² ἀγωνισάµενος ἐβόας* ³ «εὐλόγητός ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡµῶν».)

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ὀδὴ ζ´ Ἐκύκλωσέ µ(ε) in marg. | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. Κοντάκιον ἦχος πλ. δ´ Τῇ ὑπερμάχῳ in marg. | kont. 1 θεωρὸν] θεωρῶν C kont. 3 σοι] σου C ὀδὴ ζ´ Ὁ ἐν καμίνῳ in marg.

2. ¹ Ἐπί νομάς ζωηράς* ² τὴν ποιμνὴν ἄγων ἀνεβόας* ³ «εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν <πατέρων ἡμῶν>».)

3. ¹ Μὴ ἐπιλάθῃ τοῦ σου* ² ποιμνίου, μάκαρ, ἐκβοῶντος* ³ «εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν <πατέρων ἡμῶν>».)

4. ¹ Ὑπεραγία σεμνή,* ² τοὺς μελωδοῦντας σῶζε πάντας* ³ «εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν <πατέρων ἡμῶν>».)

ᾠδὴ η´

1. ¹ Τὸν ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων* ² γεννηθέντα υἱὸν καὶ Θεὸν* ³ ἐν ἀγαθῇ πολιτείᾳ,* ⁴ Ἀθανάσιε, δοξάσας καλῶς* ⁵ ἱερῶς ἐβόας* ⁶ «Χριστὸν ὑπερψοῦτε,* ⁷ λαοί, εἰς τοὺς <αἰῶνας>».)

2. ¹ Τῶν ἱερέων τὸ κλέος,* ² Ἀθανάσιον ὑμνοῦμεν πιστῶς* ³ ὡς ποιμενάρχην ὀφθέντα,* ⁴ ὃν ὁ Παῦλος ὑπογράφει καλῶς* ⁵ ἱερεῖς ὑμνεῖτε* ⁶ λαὸς ὑπερψοῦτε,* ⁷ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.)

3. ¹ Τῶν μοναζόντων χορεῖται* ² καὶ ποιμένων ἱερῶν ὁ χορός,* ³ τὸν ἀρχιποιμένα δεῦτε* ⁴ εὐφημήσωμεν || βοῶντες ὁμοῦ* ⁵ «ἱερεῖς ὑμνεῖτε,* ⁶ λαὸς ὑπερψοῦτε* ⁷ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».) 227^r

4. ¹ Τὴν φωτοφόρον νεφέλην,* ² τὴν ὑπέραγνον τοῦ Λόγου σκηνὴν* ³ καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέραν* ⁴ ἀνυμνήσωμεν βοῶντες πιστῶς* ⁵ «ἱερεῖς ὑμνεῖτε,* ⁶ λαὸς ὑπερψοῦτε* ⁷ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».)

ᾠδὴ θ´

1. ¹ Σὲ τὸν ἱερῶς τὸν βίον ἀνύσαντα νῦν* ² συνελθόντες ὑμνήσωμεν* ³ ὡς μέγαν θεράποντα τοῦ Χριστοῦ* ⁴ καὶ ἀγγέλων ὁμοδίαιτον.

ᾠδὴ ζ´ tr. 2.1–2] cf. Jh 10, 1–27 ᾠδὴ η´ tr. 2.4 ποιμενάρχην... ὑπογράφει] cf. Hebr 2, 17; Hebr 4, 14; Hebr 7, 26 | tr. 4.1 φωτοφόρον νεφέλην] cf. Ex 13, 21–22

tr. 4.] θ(εοτοκίον) ᾠδὴ η´ Τὸν ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων in marg. | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ᾠδὴ θ´ Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν in marg.

2. ¹ Σέ τὸν ἰλαρῶς τὰ πάντα τοῖς πένησι πρὶν* ² διανείμαντα, ἄγιε,*
³ καὶ νῦν ὡς θερίζοντα* ^{3a} πλουσίως τὰ δράγματα* ⁴ τῶν καμάτων
 σου, πάτερ, μακαρίζομεν.

3. ¹ Σέ τὸν ἀληθῆ ποιμένα, μακάριε, σέ* ² δυσωπῶ ὁ ταλαίπωρος*
³ ἐγώ, ὁ τοὺς ὕμνους σοι* ^{3a} ἐκ πόθου καὶ πίστεως* ⁴ ἐξυφαίνων· ἰκέ-
 τευε σωθῆναι με.

4. ¹ Σέ τὸν διὰ λόγου Λόγον υἱὸν τοῦ Θεοῦ* ² ὑπὲρ λόγον, θεόνυμφε,*
³ τεκοῦσαν γεραίρομεν* ^{3a} καὶ λόγοις δεόμεθα* ⁴ τῶν ἀλόγων παθῶν
 ἡμᾶς ἀπάλλαξον.||

227^v Ἐξαποστειλάριον

¹ Ἀθανασίας ὁ οἶκος* ² καὶ βασιλείας ὁ κῆρυξ* ³ τῆς ἀθανάτου, γεν-
 ναίε,* ⁴ σὺ ἐχρημάτισας, πάτερ,* ⁵ καὶ τῆς ἀσκήσεως φάος,* ⁶ τῆς ἐκ-
 κλησίας ὁ στῦλος.

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg.

| Ἐξαποστειλάριον Πρὸς ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις in

marg.

CANON VIII

᾽Ωιδὴ α΄

1. ¹ Δεῦτε μοι συνελθόντες, ᾧ φιλεόρτων πληθὺς,* ² τὸν τῆς ἀθανασίας* ³ ὡς ἀληθῶς φερώνυμον* ⁴ πιστῶς εὐφημησωμεν* ⁵ ἐκβοῶντες* ⁶ «χαίροις, ἱεραρχῶν τὸ θεῖον ἀγλαΐσμα». 227^v

2. ¹ Ἔρωσ ἐκ βρέφους, μάκαρ,* ^{1a} τὴν σὴν κατέσχε ψυχὴν* ² τῆς ἐν-θέου σοφίας* ³ ὅθεν ἀφείς τὰ ρέοντα* ⁴ Χριστῷ ἠκολούθησας* ⁵ δια-πύρω* ⁶ πόθῳ καὶ τῆς ἐκείθεν δόξης τετύχηκας.

3. ¹ Ξύλον πεφυτευμένον* ^{1a} ἐν ταῖς ἀύλαις τοῦ Θεοῦ* ² κατανύξεως ρείθροις* ³ διηνεκῶς ἀρδόμενον* ⁴ ἀνθοῦν ἀρετῶν μὲν* ⁵ τὰς ἐνεργείας* ⁶ ὥφθης, καρποῖς δε βρίθον, μάκαρ, τοῦ πνεύματος.||

4. ¹ Σάλπιγγες θεηγόροι* ^{1a} μητέρα σε τοῦ Θεοῦ* ² ἐπ' ἐσχάτων αἰώνων* ³ γενησομένην, πάναγνε,* ⁴ προφήται θεσπίζουσι* ⁵ μη-θέντες* ⁶ ἄνωθεν, θεοτόκε, τὰ σὰ μυστήρια. 228^r

᾽Ωιδὴ γ΄

1. ¹ Ἀνδρείως ἀντεστρατεύσω,* ² μάκαρ, ταῖς παρατάξεσιν* ³ τῶν δαιμόνων· ὅθεν καὶ κατεπάλαισας* ⁴ τούτους ἡγεμόνα λογισμὸν* ⁵ πῆξας ἐν σῇ καρδίᾳ* ⁶ διὸ βραβεῖοις, ἀξιάγαστε,* ⁷ τοῖς εἰρηνικοῖς ἐστε-φάνωσαι.

2. ¹ Ἀσκήσει νεανικῶς,* ² τρισμάκαρ, χρησάμενος* ³ σαρκὸς κατεμά-ρανας τὰ σκιρτήματα* ⁴ ταπεινώσιν δὲ καὶ προσοχὴν* ⁵ κτησάμενος τὸν νοῦν σου* ⁶ συναιρομένης σοι τῆς χάριτος,* ⁷ πάτερ, τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας.

ᾠδὴ α΄ tr. 3.1–1a] Ps 1, 3 | tr. 3.6 καρποῖς ... πνεύματος] Ga 5, 22–23

tit. Ἔτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον, πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. Θεοκτίστου in marg. ᾠδὴ α΄ ἦχος πλ. α΄ Ἴππον καὶ ἀναβάτην in marg. | tr. 3.6 καρποῖς δε] sic C | tr. 4] θεοτοκίον in marg. ᾠδὴ γ΄ Ὁ πῆξας ἐπ' οὐ(δενός) in marg. | tr. 1.5 σῆ] σοὶ C

228^v 3. ¹ Γυμνώσας φαντασιῶν* ² ἀτόπων σὴν διάνοιαν* ³ θείων ἠξιώθης, πάτερ, ἐλλάμψεων* ⁴ ὅθεν κατὰ βάθους εἰσελθῶν* ⁵ τῶν ἐν τοῖς οὔσι λόγων* ⁶ περὶ προνοίας τὲ καὶ κρίσεως* ⁷ γνώ||σεως ἐπλήσθης τοῦ πνεύματος.

4. ¹ Ῥυσθῆναι τῆς παθημάτων αἰχμαλωσίας με* ² δυσωπῶ σε, μήτερ Θεοῦ πανάμωμε,* ³ καὶ τῶν κακιῶν μου τὰς οὐλὰς* ⁴ πάσας ἐξάλειφθῆναι,* ⁵ τὴν ἁμαρτίαν ἢ τὸν αἴροντα* ⁶ κόσμου παραδόξως κυήσασα.

Κάθισμα

¹ Ἐκ πηγῶν τῆς ἀβύσσου τοῦ Ἰησοῦ* ² τῶν θαυμάτων τὰ ρεῖθρα θεοπρεπῶς* ³ ἀντλήσας, μακάριε,* ⁴ μυστικαῖς θεωρίαις τῶν παθῶν τὰς ζοφώδεις νεφέλας ἐμείωσας* ⁵ καὶ νοσοῦσιν ἀνθρώποις παρέχεις ἰάματα* ⁶ ὅθεν μοναζόντων συνηρίθμισας πλήθη καὶ πάντα ἐφώτισας* ⁷ διδασμάτων τοῖς λόγοις σου,* ⁸ ἱεράρχα Ἀθανάσιε* ⁹ πρόσβενε Χριστῶ τῷ Θεῷ* ¹⁰ τῶν παισιμάτων (δωρῆσαι τὴν ἄφεσιν τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.)

Ἰδιὴ δ'

229^r 1. ¹ Ὡς πῦρ τῆς ἀκανθώδους αἰρέσεως* ² ἀποτεφρώσας τὰς ὀρμάς* ³ δρόσος ἐγένου, θεσπέσιε,* ⁴ τοῖς τῷ πυρὶ || τῶν βασάνων* ⁵ ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας παλαίουςι.

2. ¹ Στερρῶς ἀντικατέστης, μακάριε,* ² ταῖς τοῦ κρατοῦντος προσβολαῖς* ³ ὅθεν καὶ μάρτυς γενόμενος* ⁴ τῇ προαιρέσει βραβεῖοις* ⁵ τοῖς τῆς ὁμολογίας κεκόσμησαι.

ῶδὴ γ' tr. 3.5 τῶν ἐν τοῖς οὔσι λόγων] cf. Max. C. Qu. 53.87; 55.296–297 passim
tr. 3.6 περὶ προνοίας τὲ καὶ κρίσεως] cf. Max. C. Qu. 53.26–29; 54.238–239 passim
| tr. 4.5–6 ἁμαρτίαν ... κόσμου] Jh 1, 29 ῶδὴ δ' tr. 1.3–5] cf. Dan 3, 50

tr. 3.6 προνοίας τὲ] sic C | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. **Κάθισμα** ἦχος πλ. δ': Τὴν σοφίαν τοῦ in marg. | kath. 5 παρέχεις] παρέχοις C ῶδὴ δ' Τὴν θεῖαν ἐννοήσας in marg.

3. ¹ Ἀρχὴν τῶν ὅλων μίαν ἐκήρυξας* ² ἐν ὑποστάσει τρισί* ³ θεωρουμένην, θεσπέσιε,* ⁴ μὴ κινουμένην οὐδόλως* ⁵ ἐκάστης τῶν ἰδίων πρὸς ἄλληλα.

4. ¹ Μαρία, ἡ κυρία τῆς κτίσεως,* ² ὡς βασιλέα τοῦ παντὸς* ³ τεκοῦσα, μόνη πανύμνητε,* ⁴ τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος* ⁵ ἐλεύθερόν με δεῖξον πρεσβείαις σου.

᾿Ωιδὴ ε΄

1. ¹ Καθαρθεῖς, ὦ πάνσοφε,* ^{1a} πυρὶ τοῦ πνεύματος* ² σκευὸς ὑπήρξας θείων χαρίτων* ³ ἀρετῆς καὶ γνώσεως* ⁴ εἰς ἄκρον ἐλάσας,* ⁵ θεόφρον Ἄθανάσιε.

2. ¹ Μυστικῶς, θεσπέσιε,* ^{1a} σεαυτὸν ἔθυσας* ² τῷ ὑπὲρ λόγον τυθέντι Λόγῳ,* || ³ δι' ἡμᾶς τὸ καθ' ἡμᾶς,* ⁴ ὦ νῦν συνδοξάζη* ⁵ τρανώς κατα- 229^v
λαμπόμενος.

3. ¹ Δοχεῖον γενόμενος* ^{1a} τοῦ θείου πνεύματος* ² ὅλος ἐξέστης τῶν ὧδε, πάτερ* ³ σαυτοῦ γὰρ γενόμενος* ⁴ Θεῶ σὺν ἐγένου,* ⁵ τὴν ὑπὲρ λόγον ἔνωσιν.

4. ¹ Νέκρωσον τὰ πάθη μου, θεογεννήτρια,* ² καὶ τὴν ψυχὴν μου* ^{2a} τὴν νεκρωθεῖσαν* ³ ἀμαρτίας δήγματι* ⁴ ἀνάστησον, μητερ* ⁵ τῆς ὄντως ἀναστάσεως.

᾿Ωιδὴ ς΄

1. ¹ Φῶς ὅλος γενόμενος* ^{1a} τῇ μεθέξει τοῦ θείου φωτὸς* ² ἱεράρχης, μάκαρ, ἀναδεικνυσαι* ³ τελειωθεῖς* ⁴ τῷ θείῳ μύρῳ τοῦ πνεύματος.

2. ¹ Ποιμὴν ὄντως γέγονας* ^{1a} τῶν προβάτων,* ^{1b} μάκαρ, τοῦ Χριστοῦ* ² τὴν ψυχὴν σου πάντοτε προέμενος* ³ ὑπὲρ αὐτῶν* ⁴ μιμήσει τοῦ ἀρχιποίμενος.

᾿Ωιδὴ ε΄ tr. 1.2 σκευὸς] Act 9, 15 | tr. 2.1a–2 σεαυτὸν ἔθυσας etc.] Rm 12, 1 ᾿Ωιδὴ ς΄ tr. 2] cf. Jh 10, 11–13; Jh 21, 15–17

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ᾿Ωιδὴ ε΄ Ὁ ἀναβαλλόμενος in marg. | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ᾿Ωιδὴ ς΄ Μαινομένην κλύδω(ν) in marg.

230^ο 3. ¹ Ποταμούς προχέεις διδαγμάτων ἄντικρυς Θεοῦ* ² τῆς σῆς ἐκ καρδίας, ἱερώτατε,* ³ τὰς τῶν πιστῶν* ⁴ ψυ|χὰς καταρδεύοντας.

4. ¹ Νοεραὶ δυνάμεις σε* ^{1a} καὶ ἀνθρώπων πᾶσαι γενεαὶ* ² ὡς Θεὸν γεννήσασαν* ³ δοξάζουσι διὰ παντός,* ⁴ εὐλογημένη πανάμωμε.

ᾠδιὴ ζ'

1. ¹ Πενομένοις γέγονας* ² πλοῦτος, ὀρφανοῖς πατήρ,* ³ νοσοῦντων ἀνάρρωσις* ⁴ χηρῶν τε προϊστασο* ⁵ πᾶσιν ἐγένου πάντα νόμω.

2. ¹ Πυρίπνου, θεσπέσιε,* ² ζήλω τῷ τοῦ πνεύματος* ³ γενόμενος ἔφλεξας* ⁴ φαύλων προαιρέσεων* ⁵ ὄρμὰς δυσκατασχέτους* ⁶ πρόρριζον ἐκσπῶν τὴν λύμην.

3. ¹ Τετέλεκας ἄριστα* ² τὸν σὸν δρόμον, ὅσιε,* ³ τὴν πίστιν ἐτήρησας* ⁴ θεωθεὶς οὖν χάριτι* ⁵ μετέστης τῶν ἐνταῦθα* ⁶ πρὸς λήξεις τὰς ἀϊδίους.

4. ¹ Πύλην ἀδιόδευτον* ² ὁ προφήτης βλέπει σε,* ³ παρθένε πανάχραντε,* ⁴ ἦν μόνος διώδευσεν,* ⁵ ᾧ πάντες μελωδοῦμεν* ⁶ «ὁ Θεὸς (εὐλογητὸς εἶ)».

ᾠδιὴ η'

230^ο 1. ¹ Νέα κιβωτὸς* ² ἡ σὴ σορὸς ἐδείχθη* || ³ σωρὸν ἔνδον φέρουσα* ⁴ θαυμάτων, ὅσιε* ⁵ ἥς πρὸ σκιρτῶντες* ⁶ τὸν δόντα σοὶ τὴν χάριν* ⁷ ἀνυμνολογοῦμεν Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

tr. 3.1–2 Ποταμούς ... ἐκ καρδίας] Jh 7, 38 | tr. 4.1a πᾶσαι γενεαὶ] Lc 1, 48 ᾠδὴ ζ' tr. 1.5 πᾶσιν ἐγένου πάντα] 1 Cor 9, 22 | tr. 3] 2 Tm 4, 7–8 | tr. 3.6 λήξεις ... ἀϊδίους] loc. comm.; cf. Th. Stud. MK 81.6 tit.; Sy. NTh Eth. 1.3.134 | tr. 4.1–4] Ez 44, 1–3 ᾠδὴ η' tr. 1.1–5 Νέα κιβωτὸς ... ἥς πρὸ σκιρτῶντες] J. Dam. Can. Pasch. 219.43–44; cf. 1 Par 13, 8 et 15, 25–29

tr. 3.1 προχέεις] πρὸ ἔχεις C; an προχέεις σὺ? ᾠδὴ ζ' Ὁ ὑπερψού(μενος) in marg. tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ᾠδὴ η' Σοὶ τῷ παν(τουργῷ) in marg.

2. ¹ Φιάλαι σαφῶς* ² τῶν ἀρωμάτων πλήρεις* ³ τοῦ πνεύματος, ὅσιε,*
⁴ αἱ σιαγόνες σου* ⁵ πάντας πληροῦσαι* ⁶ τοὺς πίστει προσιόντας*
⁷ θείας εὐωδίας,* ^{7a} θεόφρον ιεράρχα.

3. ¹ Γέγονε τὸ σὸν* ² σῶμα, θεόφρον, ξένη* ³ πηγὴ τις προχέουσα*
⁴ θαυμάτων πέλαγος* ⁵ ἢ προσιόντες* ⁶ ἀρνούμεθα πίστει,* ⁷ μάκαρ,
 σωτηρίαν* ^{7a} ψυχῶν τε καὶ σωμάτων.

4. ¹ Νεύρωσον, ἀγνή,* ² τὸν τῆς ψυχῆς μου τόνον* ³ λυθέντα τοῖς
 πταίσμασι* ⁴ καὶ τοῖς παθήμασι,* ⁵ ὅπως ὑμνήσω,* ⁶ παρθένε, τὸν σὸν
 τόκον,* ⁷ τὸν δεδοξασμένον εἰς πάντας τοὺς (αἰῶνας).

Ἰδιὴ θ´

1. ¹ Θησαυρὸν ἀκένωτον,* ² ιεράρχα,* ^{2a} πᾶσι τοῖς πιστοῖς* ³ τὸ σῶμα
 σου || τὸ σεπτὸν* ⁴ ἀπαφθαρτισθὲν* ⁵ Θεὸς ἐδωρήσατο* ⁶ πάντας 231^r
 πλουτίζον ἐν ἀρεταῖς* ⁷ ὃν μεγαλύνοντες* ⁸ σέ, θεόφρον, μα-
 καρίζομεν.

2. ¹ Νέος τίς παράδεισος* ² ὁ νεὸς σου,* ^{2a} μάκαρ, ἱερός* ³ δεδῶρηται
 πρὸς Θεοῦ* ⁴ πᾶσι τοῖς πιστοῖς* ⁵ ξύλον ζωοπάροχον* ⁶ ἔχων τὸ σὸν
 σῶμα τὸ σεπτὸν,* ⁷ ὃ ἀσπαζόμενοι* ⁸ θυμηδίας ἀπολαύομεν.

3. ¹ Τῷ ταύτην ἐκ πόθου σοι* ² συντεθῆναι,* ^{2a} μάκαρ, τὴν ῥῆδην*
³ αἰτησαμένῳ θερμῶς* ⁴ νῦν μὲν πρὸς Θεοῦ* ⁵ ῥῶσιν διπλῆν αἰτήσαι,*
⁶ ψυχικὴν τε καὶ σωματικὴν,* ⁷ ἐν δὲ τῷ μέλλοντι* ⁸ θείας δόξης τὴν
 ἀπόλαυσιν.

4. ¹ Σωτηρίας πρόξενος* ² τοῖς ἀνθρώποις γέγονας, ἀγνή,* ³ σωτήρα
 καὶ λυτρωτὴν* ⁴ καὶ δημιουργὸν* ⁵ τεκοῦσα, πανάμωμε,* ⁶ τὸν διὰ
 σοῦ* ^{6a} πᾶσιν ἰλασμόν* ⁷ τοῖς μεγαλύνουσι* ⁸ σέ, παρθένε, παρ-
 εχόμενον.||

tr. 2 Φιάλαι ... αἱ σιαγόνες σου etc.] Cant 5, 13 ῥῆδην θ´ tr. 2 παράδεισος ... ξύλον
 ζωοπάροχον ἔχων etc.] cf. Gen 2, 8–9

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ῥῆδην θ´ Ἡσαΐα χόρευε in marg. | tr. 2.1 νέος τίς] sic C,
 indefinitum intelligendum | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg.

231^v Ἐξαποστειλᾶριον

¹ Ὡς οὐρανὸς τοῖς ἄστροις* ² κατεκοσμήθης ἀρεταῖς* ³ ὑπὲρ ἀγᾶς
ἡλίου* ⁴ λάμπων ἐφώτισας ἡμᾶς,* ⁵ πανιερώτατε πάτερ,* ⁶ ὄθεν σε
ὕμνοις τιμῶμεν.

Ἐξαποστειλᾶριον Ὁ οὐρανὸν τοῖς in marg.

CANON IX

Ἰδιὴ ἀ΄

1. ¹ Τὴν πανταίτιαν* ² καὶ παρεκτικὴν ζωῆς,* ^{2a} τὴν ἄρρητον σοφίαν 231^v
τοῦ Θεοῦ,* ³ Ἀθανάσιε,* ^{3a} δεξάμενος σαφῶς* ^{3b} ἀρχῆς ἐκ προαν-
άρχου Πατρὸς* ⁴ λαὸν σὺ ποιμαντικῶς περιέσωσας* ⁵ ἐνδόξως δοξάζοντα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

2. ¹ Ἐμσταγωγίεις* ² πᾶσι τοῖς λαοῖς* ^{2a} τὴν ψυχοτρόφον ἐτοιμάζων
τράπεζαν* ³ διδαγμάτων σὺ* ^{3a} πανσόφων λογίων,* ^{3b} Θεοῦ κερνῶν
κρατήρα πιστοῖς* ⁴ «προσέλθετε τῷ Χριστῷ καὶ φωτίσθητε* ⁵ τοῖς
τούτου προστάγμασι* ^{5a} καλῶς ἀγαλλόμενοι».

3. ¹ Ναμάτων θείων* ² πνεύματος σαφῶς τοῦ || παναγίου γεγονὸς 232^r
κατάρρυτος* ³ τῆς ἀκτίστου καὶ ἐμφύτου σοφίας Θεοῦ ἐβόας· «γεύ-
σασθε* ⁴ καὶ πάντες φόβῳ σεπτῶς ἐκβοήσατε* ⁵ ἐνδόξως δεδό-
ξασται* ^{5a} Χριστός, ὁ Θεὸς ἡμῶν».

4. ¹ Εὐλογημένη* ² γέγονας, ἀγνή,* ^{2a} τὸν τοῦ Θεοῦ υἱὸν κηύσασα
σαρκί* ³ ᾧκοδόμησε γὰρ οἶκον ἑαυτῷ* ^{3a} αἱμάτων ἐξ ἀχράντων τῶν
σῶν* ⁴ διό σε θεοπρεπῶς ἀναμέλομεν* ⁵ παρθένε θεόνυμφε.

Ἰδιὴ γ΄

1. ¹ Πόνους ἐγκρατείας τὴν σάρκα, σοφέ,* ² τὴν κτιστὴν ὡς ἀπαθῆς
δαμάσας* ³ τῷ Θεῷ ἡγῶσαι* ⁴ καὶ τῆς δόξης ἐκείνου ἐντρυφῶν*
⁵ σαφῶς σὺν αὐτῷ συμβασιλεύεις* ⁶ πᾶσιν ἰλασμόν αἰτούμενος* ⁷ τοῖς
πίστει προσκαλουμένοις σε.

ᾠδὴ ἀ΄ tr. 2.4 προσέλθετε τῷ Χριστῷ καὶ φωτίσθητε] Ps 33 (34), 6 | tr. 4.3 ᾠκο-
δόμησε γὰρ οἶκον ἑαυτῷ] Prov 9, 1

tit. Ἔτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. Θεο-
κτίστου in marg. ᾠδὴ ἀ΄ ἦχος πλ. β΄ Τμηθεῖση τμᾶται in marg. | tr. 4] θ(εοτοκίον)
in marg. | tr. 4.5] colon deest, sed textus lacunosus non videtur, cf. Ein-
leitung 6.2.3.6, p. 127–128 ᾠδὴ γ΄ Κύριος ὢν πάντων in marg.

2. ¹ ῥεύμασιν ἰδρώτων ἀσκήσεως σῆς* ² τὴν πυρὰν τῶν ἡδονῶν σὺ σβέσας* ³ σεαυτῶ, ἄγιε,* ⁴ τὴν ἀπάθειαν ἤνωσας καλῶς* ⁵ διὸ καὶ σὺν ἀγγέλοις χορεύων* ⁶ μέμνησο ἡμῶν τῶν παίδων σου* ⁷ τῶν *πίστει* προσερχομένων σοι.

232^v 3. ¹ «*Ἄφρων*, ὃς οὐ μένει τοῖς νόμοις Χριστοῦ»,* ² *τοῖς οἰκείοις μαθηταῖς* ἐβόας,* ³ ὁ συμπαθέστατος,* || ⁴ «οὐ μὴ ὄφεται δόξαν κυρίου,* ⁵ *ἀσύνητος ὢν* οὐ μὴ συνήσει* ⁶ τούτοις δὲ ὑμεῖς *μείνατε** ⁷ *καὶ πίστει στερεωθήσεσθε*».

4. ¹ *Κύριον*, παρθένε, τὸν πάντων *Θεόν*,* ² ἐν γαστρὶ τὴν *ἀπαθῆ* ὡς βρέφος* ³ *ἑαυτῆς* ἔφερες* ⁴ *καὶ τῷ* κόσμῳ ἐπήγασας ζωὴν* ⁵ *αὐτὸν* τὸν ζωοδότην τεκοῦσα* ⁶ ὅθεν γενεαὶ νῦν *ἄπασαι** ⁷ ἐν *πίστει* σὲ μακαρίζουσιν.

Ῥιδὴ δ'

1. ¹ *Προκατιδῶν* ὁ προγνώστης* ² τῆς πολιτείας σου τὸ ὑπέρλαμπρον* ³ ποιμένα σε προώρισεν ὄντως κραταίον* ⁴ καὶ ποιμνιον ποιμάνας τούτου πανσόφως* ⁵ *τῷ* *μονογενεῖ* υἱῷ θεοπερεπῶς* ⁶ καὶ τῷ πνεύματι τοῦτο προσήγαγες.

2. ¹ *Ἐπὶ τὸ πάθος* σὺ βλέπων* ² τὸ τοῦ Χριστοῦ ἐβόας τῇ ποιμνῇ σου* ³ «ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος· δράμωμεν λοιπὸν* ⁴ *ἀγάπην* πρὸς τὸν κτίστην σχόντες γνησίαν* ⁵ ὁ *μονογενῆς* γὰρ Λόγος δι' ἡμᾶς* ⁶ ἑαυτὸν πρὸς σφαγὴν νῦν ἐξέδωκεν».

233^r 3. ¹ Τοὺς τῆς ἀσκήσεως πόνους* ² ἱερωσύνη, || *μάκαρ*, ἐκόσμησας* ³ καὶ ταύτη περιέθηκας* ^{3a} λίθον διαυγῆ* ⁴ *ἀγάπησιν* ἐλέει συγκεκραμένην* ⁵ τὸν γὰρ πενήτων ὄμιλον, σοφέ,* ⁶ ὡς πατὴρ ἠγκαλίσω, θεσπέσιε.

ῶδὴ γ' tr. 3.5 ἀσύνητος ὢν οὐ μὴ συνήσει] Ps 91 (92), 7 ῶδὴ δ' tr. 1.3 προώρισεν] Rm 8, 29–30; Eph 1, 5 et 1, 11 | tr. 1.3–4] cf. Jh 21, 15–17 | tr. 2.3 ἰδοὺ καιρὸς εὐπρόσδεκτος] 2 Cor 6, 2

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ῶδὴ δ' προκατιδῶν ὁ προφήτης in marg. | tr. 2.5 ὁ μονογενῆς γὰρ] sic C

4. ¹ Προκατιδὼν ὁ δεσπότης* ² τῆς παρθενίας σου τὸ ἀπόρρητον,*
³ σεμνή σε ἐξελέξατο πάντων τῶν βροτῶν* ⁴ ὑπέριμον ὀφθείσαν
κόσμῳ μόνην ἀφράστως* ⁵ τὸν μονογενῆ καὶ γὰρ υἱὸν αὐτοῦ* ⁶ ἀλη-
θῶς ὑπὲρ λόγον, κόρη, γεγέννηκας.

᾿Ωιδὴ ε΄

1. ¹ Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης* ² συνδεόμενος τοῦ δεσπότη σου*
³ καθωδήγεις θεαρέστως* ⁴ πρὸς ζωὴν πανσόφως τὸ ποιμνιον* ⁵ ποσὶν
ῥαίσις περιερχόμενος* ⁶ εὐαγγελιζόμενος πᾶσιν εἰρήνην.

2. ¹ Μαθηταῖς ὑποδεικνύων* ² ταπεινώσεως ὡς ἀγχίνους τύπον* ³ ἡμι-
φιένυσσο ῥακίσις* ⁴ πιναροῖς παρ' ὄλον τὸν βίον σου,* ⁵ γυμνοῖς ποσὶ
δε* ^{5a} σὺ τὰς πορείας σου* ⁶ καθωραϊζόμενος πᾶσιν ἐφάινου.

3. ¹ Ὑπὲρ λόγον ὁ δεσπότης,* ² ὑπεράμωμε, || ἐν τῇ μήτρᾳ σου* ³ ἀνε- 233^v
καίνισε τὴν κτίσιν* ⁴ καὶ σταυρὸν καὶ πάθος ἐκούσιον,* ⁵ ὡς οἶδε,
μόνος καταδεξάμενος* ⁶ καὶ πραγματευσάμενος πᾶσιν εἰρήνην.

᾿Ωιδὴ ς΄

1. ¹ ᾿Αφθονα* ² ναμάτων τοῖς ἀσθενοῦσι σορὸς ἡ θεία* ³ καταπέμ-
πουσα τὰ ρείθρα πᾶσιν* ⁴ ἡ σὴ σαφῶς ἡ τιμία* ⁵ ὄραται, ᾿Αθανάσιε
πάντιμε.

2. ¹ ᾿Ωφθη σου* ² ὁ βίος κανὼν καὶ τύπος τοῖς πᾶσιν ὄντως,* ³ ᾿Αθανά-
σιε, τοῖς ἐν τῷ βίῳ,* ⁴ καὶ μονασταῖς καὶ μιγάσι,* ⁵ ποιμέσι καὶ λαοῖς
τοῖς ὑμνοῦσι σε.

3. ¹ Πρόστηθι* ² ὡς μέγιστος ἱεράρχης* ^{2a} τῶν σὲ ὑμνούντων* ³ καὶ τοῦ
κλύδωνος τῆς ἀμαρτίας* ⁴ ἀναγαγὼν σαῖς πρεσβείαις* ⁵ ὁδήγησον
ζωὴν πρὸς αἰώνιον.

᾿Ωιδὴ ε΄ tr. 1.1 Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης] Eph 4, 5; Col 3, 14 | tr. 1.5–6 ποσὶν ... εἰ-
ρήνην] Rm 10, 15; cf. Is 52, 7; Nahum 2, 1 ᾿Ωιδὴ ς΄ tr. 2.2 βίος ... τύπος] cf. Bas.
RBr 1128, 49

tr. 4.] θ(εοτοκίον) in marg. | tr. 4.3 σεμνή σε] sic C; σεμνή vocativus est ᾿Ωιδὴ ε΄ Τῷ
συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης in marg. | tr. 2.5 ποσὶ δε] sic C | tr. 3.] θ(εοτοκίον) in marg.
᾿Ωιδὴ ς΄ ᾿Αβυσσος ἐσχάτη in marg.

4. ¹ «Ἄχραντε* ² παρθένε εὐλογημένη, βοήθησόν μοι* ³ καὶ τὸν κλύδωνα παθῶν μου στήσον* ⁴ ὡς συμπαθῆς, θεοτόκε»,* ⁵ βοῶ σοι, ὑπεράγαθε δέσποινα.

Κοντάκιον

234^r ¹ Κατὰ δαιμόνων ἐκ Θεοῦ τὰ νικητήρια* ² ἐκ || βρέφους, πάτερ, εἰληφώς, πανιερώτατε,* ³ καὶ ἰσάγγελος γενόμενος ἐν ἀνθρώποις* ⁴ εἰς οὐράνια μετέστης νῦν σκηνώματα* ⁵ διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ κάτω μένοντες* ⁶ σοὶ κραυγάζομεν* ⁷ «θεῖε, χαίροις, Ἀθανάσιε».

Ἰδιὴ ζ'

1. ¹ Φρονήσει κεκοσμημένος* ² θεοδωρήτω κατέλυσας* ³ τὴν τοῦ ψεύδους ἀπάτην* ^{3a} θεοφρόνως κραυγάζων, μακάριε* ⁴ «εὐλογητὸς εἶ, κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

2. ¹ Τῇ δόξῃ καὶ φρυκτωρία* ² λελαμπρυσμένος τοῦ πνεύματος* ³ ἐκκλησίαν Χριστοῦ σὺ ποιμαίνων τοῦ βοᾶν ἐξεπαιδευσας* ⁴ «εὐλογητὸς εἶ, κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

3. ¹ Νευστάζων κάραν ὁ φθόνος* ² κακὰ προβλέπων ὁ δόλιος* ³ μοχθηρία λαοῦ* ^{3a} ἀπελάσαι σε τῆς ποιμένης ἐσπούδασεν,* ⁴ «εὐλογητὸς εἶ, κράζοντα, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

4. ¹ Ἀγγέλων τιμιώτερα,* ² παρθενομήτορ, σὺ γέγονας* ³ συλλαβοῦσα Θεόν,* ^{3a} ὃν ἀπαύστως ὑμνοῦντες κραυγάζομεν* ⁴ «εὐλογητὸς εἶ, κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν».

Ἰδιὴ η'

234^v ¹ Ὡς ἱεράρχης τὰ οὐράνια* ² μεμνημένος, μάκαρ, ὄντως μυστήρια* ³ κατεκόσμησας || τὴν ποιμένην σου* ⁴ σαῖς διδαχαῖς πανσόφοις*

ῶδη ζ' tr. 3.3 μοχθηρία λαοῦ] CAr 8.47.36

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. **Κοντάκιον** ἦχος πλ. δ' Τῇ ὑπερμάχῳ in marg. ῶδη ζ' Οἱ παῖδες ἐν in marg. | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. | tr. 4.4 εὐλογητὸς εἶ] sic C ῶδη η' Νόμων πατρῶων in marg.

⁵ μεγαλοφρόνως,* ^{5a} λόγοις ἐντολῶν τῶν τοῦ Χριστοῦ,* ⁶ καὶ ποιμάνας εἰσήλασας πρὸς μονὰς οὐρανίους,* ⁷ «τὸν κύριον ὑμνεῖτε», βοῶντας,* ⁸ «καὶ ὑπερψοῦτε* ⁹ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

2. ¹ Ὡφθης ποιμένων ἐγκαλλώπισμα* ² ἤξιωμένος πάσης μακαριότητος* ³ ὡς συνόμιλος καὶ σύννοικος* ⁴ γεγωνὼς τῶν ἀγγέλων* ⁵ καὶ τὴν τελείαν ὄντως εὐκληρίαν κατασχών* ⁶ καὶ σὺν τούτοις γηθόμενος* ^{6a} ἀναμέλεις καὶ ψάλλεις* ⁷ «τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα* ⁸ καὶ ὑπερψοῦτε* ⁹ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας»).

3. ¹ Τοὺς ὑμνωδοὺς σου διαφύλαττε* ² πρὸς τοῦ σωτήρος τούτοις, μακαριώτατε,* ³ ἐξαιτούμενος αἴδιον* ⁴ καὶ πλουσίαν εἰρήνην* ⁵ καὶ τῶν σκανδάλων τούτους* ^{5a} ἐξαιρούμενος σαφῶς* ⁶ καὶ πταισμάτων τὴν ἄφεσιν καὶ ψυχῶν σωτηρίαν* ⁷ «τὸν κύριον ὑμνεῖτε», βοῶντας,* ⁸ «καὶ ὑπερψοῦτε* ⁹ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας»).

4. ¹ Σὺ σωτηρίας πᾶσι πρόξενος,* ² θεογεννήτορ, ὦφθης, μόνη παν-ὑμνητε,* ³ τὸν ἀθάνατον γενήσασα* ⁴ τοῦ Θεοῦ λόγον, κόρη* ⁵ δι' οὗ ὁ κόσμος* ^{5a} σέσωσται θανάτου καὶ φθορᾶς* ⁶ καὶ τοῖς πίστει κραυγάζουσιν* ^{6a} εὐλογία πη|γάζει* ⁷ «τὸν κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα* ⁸ καὶ ὑπερψοῦτε* ⁹ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας»).

Ὡιδή θ'

1. ¹ Ξενίας δεσποτικῆς καὶ ἀθανάτου τραπέζης* ² μεταλαμβάνων, μάκαρ,* ^{2a} ἐν οὐρανοῖς σαφῶς* ³ ἡμῖν αἰτησαι πρεσβεΐαις σου* ⁴ παντοίων ἐγκλημάτων λύσιν* ⁵ ἐκ τοῦ μόνου δεσπότη, ὃν μεγαλύνομεν.

2. ¹ Ὡς ῥόδον καινοφανὲς ἢ τῶν λειψάνων σου θήκη* ² ἐν ὑπερτίμω τόπῳ* ^{2a} τὰς τῶν πιστῶν ψυχὰς* ³ σαφῶς πάσας κατευφραίνουσα* ⁴ παρέχει νοσημάτων λύσιν* ⁵ ὡς θεόθεν πλουτοῦσα χάριν ἀένναον.

3. ¹ Ἡλίου φωτσειδοῦς ἢ παναγία σου μνήμη* ² καθαρωτέρα ὦφθης* ^{2a} τοῖς καθαραῖς φρεσὶ* ³ πιστῶς ταύτην ἐορτάζουσιν* ⁴ ἐπαναβεβη-κότι λόγῳ* ⁵ μυστηρίων ἀρρήτων, θεομακάριστε.

ὦδη η' tr. 1.6 ποιμάνας ... οὐρανίους] cf. Jh 10, 1–27

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ὦδη θ' Ξενίας δεσποτικῆς in marg.

4. ¹ Ἀφράστως σε καθαρὰν καὶ ὑπεράμωμον κόρην* ² καὶ Χερουβίμ,
παρθένε, ὑψηλοτέραν σε* ³ εὐρῶν ὅλως κατεσκήνωσε* ⁴ Πατρὸς ὁ τοῦ
ἀνάρχου Λόγος* ⁵ ἐπὶ σὲ καὶ τὸν κόσμον φθορᾶς ἐρρύσατο.

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg.

CANON X

ᾠδὴ α΄

1. ¹ Ἄβυσσον οὐρανόθεν* ² τὴν διὰ πλῆθος ἐλέους* ³ ἐν γῆ πλημμυρή- 235^v
σασαν* ⁴ τοῖς πᾶσι καθυπέδειξας* ⁵ ἥσπερ τῶν θείων ναμάτων* ⁶ ἔμ-
πλησον ἡμᾶς, ἱερὲ Ἀθανάσιε.

2. ¹ Ὑμνοὶς προαιρουμένω* ² ἀνευφημεῖν σε ἐν πίστει* ³ παράσχου
μοι, ἄγιε,* ⁴ τὸν φωτισμὸν τῆς χάριτος* ⁵ σὺ γὰρ φωτὸς ἀνεσπέρου*
⁶ υἱὸς ἀνεδείχθης φωτίζων τὸ ποιμνιον.

3. ¹ Σώματος ὁ γινώσκων* ² τὸ ἀσθενὲς ἡμῶν, Λόγε,* ³ ψυχῆς τε τὸ
ῥάθυμον* ⁴ ἐπάμυνον ἐν θλίψεσιν* ⁵ ἔχων σοῦ τὸν ἱεράρχην,* ⁶ σῶτερ,
δυσωποῦντα τὴν σὴν ἀγαθότητα.

4. ¹ Γέγονας ἀθυμοῦσι* ² παραμυθία, παρθένε,* ³ νοσοῦσι τε ἴαμα,*
⁴ ἀμαρτωλοῖς ἐξίλασμα* ⁵ ὄθεν σεπταῖς ἰκεσίαις* ⁶ τοῦ σοῦ ἱεράρχου
ἡμᾶς διαφύλαξον.

ᾠδὴ γ΄ ||

236^f

1. ¹ Ὡς θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν* ² ἢ τῶν λειψάνων σου θήκη* ³ δεδο-
μένη πᾶσιν ἐκ Θεοῦ* ⁴ παρέχει ἡμῖν ἀφθόνω χάριτι* ⁵ τὰς τῶν θαυμά-
των δωρεὰς* ^{5a} ἐν πειρασμοῖς καὶ κινδύνοις* ⁶ καὶ ἐν ἀσθενείαις τοῖς
αἰτούσι σε.

2. ¹ Ὁ καταβάς ἐξ οὐρανοῦ* ² δι' εὐσπλαχνίαν οἰκείαν* ³ σὲ μεσίτην
δέδωκε πιστοῖς* ⁴ αἰεὶ πρὸς αὐτὸν αὐτοὺς ἰθύνοντα* ⁵ καὶ ὀδηγοῦντα
ἀπλανῶς* ^{5a} ὡς ἱεράρχης τῷ ὄντι* ⁶ καὶ ποιμὴν ποιμένων, Ἀθανάσιε.

ᾠδὴ α΄ tr. 3.1–2] cf. Mt 26, 41 ᾠδὴ γ΄ tr. 1.1 θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν] PeR 394

tit. Ἐτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. Θεο-
κτίστου in marg. ᾠδὴ α΄ ἦχος βαρῦς, Νεύσει σου πρὸς γεῶδει (pro γεῶδη) in marg.
tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ᾠδὴ γ΄ Ὁ καταρχὰς τοὺς οὐρανοὺς in marg.

3. ¹ Ἐκ τοῦ πελάγους τῶν δεινῶν* ² τῆς ἀμαρτίας τὴν ποιμήνην* ³ ἀνεγκύσας ὡσπερ ὁ Μωσῆς* ⁴ λαὸν Ἰσραὴλ θεῖω κηρύγματι* ⁵ ἐνατενίζειν νοητῶς* ^{5a} τῆς ἀληθείας τῷ φέγγει* ⁶ τοῦτον ἐκδιδάσκεις, Ἄθανάσιε.

4. ¹ Ἐκ τοῦ χοῶς τὴν καθ' ἡμᾶς* ² ὁ ἀπορρήτῳ σοφία* ³ διαπλάσας φύσιν ὡς Θεός,* ⁴ αὐτὸς οἰκτιρμοῖς ἀπείροις, δέσποινα,* ⁵ ταύτην φορέσας ἐκ τῶν σῶν ὑπεραγίων αἱμάτων* ⁶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς νῦν ἐπανήγαγεν.

Ἰδιὴ δ'

236^v 1. ¹ Ἀποβαλὼν* ² ἔργοις πονηροῖς* ³ τὴν πρὸς || τὸν κτίστην παρηρησίαν, ἄγιε,* ⁴ σὲ μεσίτην καταλλάττοντα* ⁵ εἰς αὐτὸν προβάλλομαι* ⁶ ἐξαιτῶν πταισμάτων συγχώρησιν.

2. ¹ Φωτοειδοῦς* ² πάσης ἀρετῆς* ³ ἐκπεπτω(κῶς) τοῖς ζοφεροῖς παρώκησα,* ⁴ ἀλλ' αὐτὸς μοι, Ἄθανάσιε,* ⁵ φωτὶ τῆς πρεσβείας σου* ⁶ φωταγωγήσόν με τὸν δοῦλον σου.

3. ¹ Τὰ τῆς σαρκὸς* ² πάθη θανατῶν* ³ τὴν πρὸς Θεὸν ἐπιθυμίαν ζώωσον* ⁴ τῆς ψυχῆς μου, Ἄθανάσιε,* ⁵ καὶ ὄλην, πανίερε,* ⁶ πρὸς τὸν πόθον τούτου μετάγαγε.

4. ¹ Αἰὶ πρὸς σὲ* ² πάντων ὀφθαλμοῖ* ³ ἐνατενίζουσιν αἰὶ ἐν θλίψεσι* ⁴ τῶν τιμώντων σε μητέρα Θεοῦ* ⁵ λύσιν ἐξαιτούμενοι* ⁶ τῶν δεινῶν καὶ πάσης κακώσεως.

Ἰδιὴ ε'

1. ¹ Νύξ με πολλῆς ἀθυμίας,* ² σοφέ,* ^{2a} ἐν τῇ τοῦ βίου ὀδῷ* ³ ἐν πειρασμοῖς κατέλαβεν,* ^{3a} ἀλλὰ τῷ φέγγει τῆς σῆς πρεσβείας* ⁴ πρὸς εὐθυμίαν χειραγωγήσον.

tr. 3.2–3] cf. Ex 14, 15–31 | tr. 4.1–3] cf. Gen 2, 7 **φδὴ ε'** tr. 1.1 Νύξ ... ἀθυμίας] loc. comm.

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. **φδὴ δ'** Ὁ πατρικοὺς κόλπ(ου)ς in marg. **φδὴ ε'** Νύξ ἀφεγγῆς τοῖς in marg.

2. ¹ Τῆ νοητῇ δαδουχίᾳ,* ² σοφέ, τοῖς τοῦ κυρίου λαοῖς* ³ τὸν τηλαυγῆ τῶν λόγων σου πυρσὸν ἀ||νήψας* ⁴ καὶ πρὸς τὸ φέγγος τῆς ἀληθείας 237^r τούτους ἴθυνας.

3. ¹ Τοὺς χαλεποὺς διακόψας* ² δεσμοὺς τῶν σαρκικῶν ἡδονῶν* ³ ἐν τῇ τομῇ τῶν λόγων σου* ^{3a} τῆς ἀπαθείας ἀλύτω πόθω* ⁴ τὴν ποιμήνην ἔδησας, θεόληπτε.

4. ¹ Ῥάβδος ἡμῖν παρεσχέθης,* ² ἀγνή, ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,* ³ τῆς ἀσφαλοῦς δυνάμεως* ^{3a} ἐχθρῶν τὰ θράση τῇ σῆ ἰσχύϊ* ⁴ ἐκπολεμοῦσα καὶ συντρίβουσα.

Ῥιδη ζ´

1. ¹ Μακροθύμω γνώμη* ² καὶ συμπαθεστάτη προνοία* ³ καὶ τρόποις χρηστότητος, ἱεράρχα,* ^{3a} τὰ ἐν τῷ βίῳ φυέντα μοι πταίσματα,* ⁴ ἄγιε, βοῶ, ἐξαφάνισον* ⁵ καὶ τῶν σφζομένων με χορῶ κατὰταξον.

2. ¹ Δαπανήσας ὅλην* ² ἐν ταῖς ἡδοναῖς, ἱεράρχα,* ³ ζῶν μου, ὁ ἄθλιος,* ^{3a} καταφεύγων πρὸς τὴν σωτήριον σκέπη σου δέομαι* ⁴ μή με ἀπορρίψης ἐπταικότα,* ⁵ ἀλλ´ ὡς ποιμενάρχης προσλαβὼν με ζώωσον.

3. ¹ Ἐκμοχλεύων πᾶσαν* ² τὴν ἐν ταῖς ψυχαῖς || κεκρυμμένην* ³ ἀπά- 237^v την, πανίερε, τῶν παρόντων* ^{3a} τῶν ἀπλανῶν καὶ μενόντων κατέβλαες,* ⁴ μάκαρ, ἐν αὐταῖς τὸν θεῖον σπύρον* ⁵ ὅθεν φυτουργόν σε τῶν καλῶν γινώσκομεν.

4. ¹ Γυμνωθέντες πάλαι* ² τῇ τῆς ἐντολῆς παραβάσει* ³ στολῆς ἢς ἐτύχομεν, θεοτόκε,* ^{3a} τῆς κατ' εἰκόνα Θεοῦ τοῦ ποιήσαντος* ⁴ ταύτην λαμπροτέραν οἱ τὸν τόκον* ⁵ πάντες σου ἐν πίστει προσκυνοῦντες εὐρόμεν.

tr. 4.1–3 [Ῥάβδος ... δυνάμεως] Ps 109 (110), 2 Ῥιδη ζ´ tr. 3.3a–5] cf. Mt 13, 3–43; Mc 4, 3–20; Lc 8, 5–15 | tr. 4.1–3a] cf. Gen 3, 7

tr. 3.2 δεσμοὺς] θεσμοὺς C | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. Ῥιδη ζ´ Ναυτιῶν τῷ σάλω in marg. | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg.

Κοντάκιον

¹ Ὡς τῶν ἀϋλῶν οὐσιῶν θεωρὸν ἄριστον* ² καὶ πρακτικῶν ὑφηγητὴν παναληθέστατον* ³ ἀνακράζει σοι ἡ ποιίμνη σου, θεωρῆμον* ⁴ «μὴ ἐλλίπης ἰκετεῦειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου* ⁵ λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων* ⁶ τῶν βοώντων σοι* ⁷ χαίροις, πάτερ Ἀθανάσιε».

Ὡιδὴ ζ´

1. ¹ Σῶσον πρεσβεία* ² τῇ σῆ, ἱεράρχα,* ³ τὸν ἀπογνώσει κρατούμενον,* ⁴ ἵνα πιστῶς ἀννυμήσω τὰ θαύματα* ⁵ καὶ δοξολογήσω σου* ⁶ τῶν χαρίτων σαφῶς πασῶν τὰ δωρήματα.||

238^r 2. ¹ Ὡ τῆς ταχέως* ² φθανούσης τοὺς πίστει* ³ προσκαλουμένους σε χάριτος* ⁴ ἅμα κληθεὶς γὰρ προφθάνεις καὶ ῥύεσαι* ⁵ ἐκ πάσης κακώσεως,* ⁶ ἱερέων κλέος, διό με οἴκτειρον.

3. ¹ Ἀμαρτημάτων* ² πολλὰ τρικυμίας* ³ καὶ τῶν παθῶν κατακλύζουσι* ⁴ καὶ πρὸς βυθὸν ἀπωλείας ἀπάγουσι* ⁵ δός μοι χεῖρα, δέσποινα* ⁶ καὶ διάσωσόν με τὸν ἄθλιον.

Ὡιδὴ η´

1. ¹ Ἄβυσσον ἐν γῆ* ² πλημμυροῦσαν εὐσπλαγχνίας* ³ ὡς πάλαι προεμήνυσας* ⁴ καὶ νῦν ἡμῖν ταύτης τὰ νάματα* ⁵ ἐξαίτησαι, δυσωπῶ,* ⁶ παρασχεθῆναι τοῖς Χριστῶ ἀεὶ κραυγάζουσι* ⁷ «πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον ὑμνεῖτε* ⁸ (καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας)».

2. ¹ Λόγον του Θεοῦ,* ² ἱεράρχα, σοῦ τῇ ποιίμνη* ³ ὡς συμπαθὴ ὑπέδειξας* ⁴ ἀναμαρτήτως τὸν ἀράμενον* ⁵ τὰς νόσους τὰς τῶν βροτῶν* ⁶ τοῦτον δυσώπει καὶ ἡμῶν τὰ ἀμαρτήματα* ⁷ πάντων βαστάσαι καὶ σῶσαι,* ^{7a} ὡς κύριον καὶ κτίστην* ⁸ τῶν ὑπερυψούντων αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.||

ὠδὴ η´ tr. 2.4–5] Is 53, 4; Mt 8, 17

Κοντάκιον ἦχος πλ. δ´. Τῇ ὑπερμάχῳ in marg. | kont. 1 θεωρὸν] θεωρῶν C | kont. 3 σοι] σου C ὠδὴ ζ´ Κάμινον παιδες in marg. ὠδὴ η´ Ἀφλεκτος πυρι in marg.

3. ¹ Ἐνδικον τομῆν* ² κατὰ πάσης ἀμαρτίας* ³ ὡς ἱεράρχης, ὅσιε,* 238^v
⁴ ἀποφαινόμενος ἐφύτευσας* ⁵ τὰς ρίζας τῶν ἀγαθῶν,* ⁶ ἐν οἷς τῷ
 πάντων ποιητῆ* ^{6a} ἀπαύστως κρᾶζομεν* ⁷ «πάντα τὰ ἔργα κυρίου*
^{7a} τὸν κύριον ὑμν(εῖτε* ⁸ καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας)»).

4. ¹ Δῶρον παρ' ἡμῶν* ² ἡ δοθεῖσα τῷ δεσπότῃ* ³ ὡς ἀπαρχὴ τῆς φύ-
 σεως* ⁴ τὰς ἰκεσίας τὰς ἡμῶν, ἀγαθή,* ⁵ προσδέχου δῶρα τερπνὰ*
⁶ ἀντιπαρέχουσα ἡμῖν τὴν σὴν βοήθειαν,* ⁷ ὅπως ἀπαύστως ὑμνοῦμεν
 σε, παρθένε,* ⁸ τὴν εὐλογημένην* ^{8a} καὶ κεχαριτωμένην.

Ἵδιθ' ἦ

1. ¹ Ῥῦσαι ταῖς σαῖς* ² ἰκεσίαις, ἄγιε,* ³ ἐκ τοῦ πυρὸς τῆς γεέννης*
⁴ καὶ ἐκ πάσης βασάνου τοὺς ἀνυμνοῦντας σε, πανίερε* ⁵ ἔχεις γὰρ
 ὄντως* ⁶ πολλὴν παρρησίαν* ⁷ ὡς ἀρχιεράρχης* ^{7a} καὶ ποιμὴν θεο-
 πρόβλητος.

2. ¹ Μαρμαρυγὰς* ² ἐκ τῆς ἐνοικούσης σοι* ³ θείας λαμπρότητος
 πέμπεις* ⁴ καὶ ἀκτῖνας θαυμάτων* ^{4a} τοῖς τῷ λειψάνῳ σου προστρέ-
 χουσιν* ⁵ ὅθεν ἐν πίστει* ⁶ σοὶ πάντες βοῶμεν* ⁷ «σῶσον καὶ ἡμᾶς*
^{7a} τοὺς γνησίους οἰκέτας σου».||

3. ¹ Ὅλην ἐν σοὶ* ² τὴν ἐλπίδα, ἄγιε,* ³ ἀνατεθείκαμεν ἡμεῖς* ⁴ οἱ 239^r
 σορόν σου τὴν θεῖαν* ^{4a} περικυκλοῦντες καὶ δεόμενοι* ⁵ οἶδας γὰρ,
 οἶδας,* ⁶ ὡς πόθῳ σε πάντες* ⁷ νῦν ἐπικαλούμεθα σωτῆρα καὶ
 φύλακα.

4. ¹ Ὡς θαυμαστός* ² ἐν ἰσχύϊ, δέσποτα,* ³ καὶ κραταῖος ἐν πολέμοις*
⁴ δεξιᾶ σου παλάμη* ^{4a} τῷ βασιλεῖ ἡμῶν συμμάχησον* ⁵ κατὰ βαρ-
 βάρων* ⁶ τῶν ἀντικειμένων* ⁷ θείαις μεσιτείαις τῆς ἀγνώως κυησάσης
 σε.

tr. 4.1–3] MR II 651 ὦδῃ ἦ tr. 4.3] Ps 23, 8

tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg. ὦδῃ ἦ Μήτηρ Θεοῦ καὶ παρθένε in marg. | tr. 1.4 ἀνυ-
 μνοῦντας σε] sic C | tr. 3.6 σε] σοι C | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg.

CANON XI

Ὡδιή α΄

1. ¹ Σταυρῶ Χριστοῦ πεποιθὼς* ² ἐκ νεότητός σου* ³ τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα* ⁴ ἐνέκρωσας, μακάριε* ⁵ καὶ πόθῳ τῷ τοῦ Χριστοῦ* ⁶ ἐν ἀσκήσει ἔλαμπας ἀστήρ ὡς μέγιστος* ⁷ φωτίσας τὰς αἰσθήσεις* ⁸ τῆς ψυχῆς σου, θεόφρον,* ⁹ βοῶν· «Χριστῶ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται».

239^v 2. ¹ Ἀνέθηκας σεαυτὸν* ² ὡς εἰκόνα πᾶσι* ³ φθοροποιῶν λυτήριον* ⁴ τοῖς μιμου||μένοις, ἅγιε,* ⁵ τοῦ βίου σου τὸ λαμπρόν* ⁶ Φαραῶ δὲ κάκιστον* ^{6a} ποντίσας ὤλεσας* ⁷ τὸν ὄφιν τὸν ἀρχαῖον* ⁸ τὸν περ-
νίσαντα Εὔαν* ⁹ βοῶν· «Χριστῶ ἄσωμεν* ^{9a} τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δε-
δόξασται)».

3. ¹ Ὑπέδειξε τοῖς λαοῖς* ² ὁδηγόν σε μέγαν* ³ ὁ φωτοδότης κύριος* ⁵ φωτίζοντα τοὺς πιστοὺς* ⁶ πρὸς ζωὴν αἰδίων* ^{6a} καὶ δόξαν ἀφρα-
στον* ⁷ τὸν φόβον ὑπογράφων* ⁸ τῆς γεέννης πανσόφως* ⁹ βοῶν·
«Χριστῶ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται)».

4. ¹ Παρθένε, μήτηρ Θεοῦ,* ² τῆς ψυχῆς μου, δέομαι,* ³ τὸ σκότος φω-
ταγώγησον* ⁴ ταῖς πρὸς Θεόν, ὃν ἔτεκες,* ⁵ πρεσβείαις, δέσποινα,
σαῖς,* ⁶ ἵνα σου τὴν ἄμετρον* ^{6a} χάριν γηθόμενος* ⁷ πολλῶν τε δωρη-
μάτων* ⁸ μεγαλύνῃς τὴν δόξαν* ⁹ βοῶν· «Χριστῶ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ
ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται)».

ὦδιή α΄ tr. 2.6–6a] cf. Ex 14, 21–28 | tr. 2.7–8] loc. comm.; cf. Gen 3, 1–6

tit. Ἔτερος κανὼν εἰς τὸν ἅγιον Ἀθανάσιον πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως. Θεο-
κτίστου in marg. ὦδιή α΄ Ἦχος πλ. δ΄: Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς in marg. | tr. 2.3
φθοροποιῶν] φθοροποιῖς C | tr. 3.3–5] colon deest, sed textus lacunosus non vide-
tur, cf. Einleitung 6.2.3.6, p. 127–128 | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg.

᾿Ωιδὴ γ´

1. ¹ Ῥάβδον ἰσχύος* ² ἱερωσύνης ἀναδεξάμενος* ³ ὡς καλὸς ποιμεν-
άρχης ἰθύνεις ὄντως,* ⁴ τῇ στειρευούσῃ δὲ πρόῳν* ⁵ ἐκκλησίᾳ σὺ ἐξήν-
θησας* ⁶ θεῖος ποιμὴν* ⁷ εἰς δόξαν καὶ κραταίωμα.

2. ¹ Σὺ ἐπαφήκας* ² διδασκαλίας ὕδωρ ἀένναον* || ³ εὐπειθοῦντι λαῶ ^{240^τ}
καὶ ἀκολουθοῦντι* ⁴ ταῖς ὑποθήκαις σου, μάκαρ,* ⁵ καὶ σοφαῖς σου
εἰσηγήσεσι* ⁶ καὶ πρὸς ζωὴν* ⁷ τὴν ἄνω καθωδήγησας.

3. ¹ Σὺ καθωράθης* ² ὡς λύχνος, μάκαρ, φωτίζων ἅπαντας* ³ τοὺς ἐν
σκότει παθῶν κατεπτωκότας* ⁴ καὶ πρὸς τὸ φῶς ἐπανάγων* ⁵ τῆς
ἐκείθεν ἀπολαύσεως* ⁶ ὅθεν πιστῶς σε πάντες μακαρίζομεν.

4. ¹ Τῶν λογισμῶν μου* ² τῶν ἀκαθάρτων σὺ μόνη, πάναγνε,* ³ ἀπο-
κάθαρον, παρθένε, τοὺς σπίλους* ⁴ καθαρωτέρα ὡς οὐσα* ⁵ ἀσυγ-
κρίτως πάσης κτίσεως* ⁶ καὶ οὐρανίου βασιλείας με ἀξίωσον.

᾿Ωιδὴ δ´

1. ¹ Ἡ θεόπνευστος γλῶσσα σου* ² φῶς διδασκαλίας πᾶσιν ἐξέλαμψε*
³ καὶ ἐφώτισε τοὺς θέλοντας* ⁴ πρὸς ζωὴν βαδίζειν τὴν οὐράνιον.

2. ¹ Ἐθαυμάστωσε κύριος* ² σὲ καὶ μετὰ τέλος ὡσπερ καὶ ζῶντα σέ*
³ θεῖοις θαύμασι, θεόληπτε,* ⁴ καὶ μεσίτην πᾶσιν ἐδωρήσατο.

3. ¹ Τὸ τοῦ βίου κλυδώνιον* ² ὄντως σὺ διέβης ἀβρόχως, πάνσοφε,*
³ καὶ λιμέσιν ἐγκαθάρμιστα* ⁴ τοῖς ἐπουρανίοις ἀγαλλόμενος. ^{240^υ}

4. ¹ Νεκρωθέντα με ζώωσον,* ² ἄχραντε παρθένε· σὺ γὰρ ἐκήσας*
³ τὴν ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον,* ⁴ τὸν ζωὴν τοῖς πᾶσι παρεχόμενον.

᾿Ωιδὴ γ´ tr. 3.2] Mt 5, 15; Mc 4, 21; Lc 8, 16–17; Lc 11, 33 ᾿Ωιδὴ δ´ tr. 3.1 Τὸ τοῦ
βίου κλυδώνιον] cf. Gr. Nys. Ephr. 844.13

᾿Ωιδὴ γ´ Ῥάβδος εἰς τύπον in marg. | tr. 1.7 εἰς] καὶ C | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg.
᾿Ωιδὴ δ´ Εἰσακήκοα, κύριε, τῆς in marg. | tr. 2.2 σέ] sic C | tr. 4] θ(εοτοκίον) in marg.

᾿Ωιδὴ ε΄

1. ¹ Καταστολὴν ἀφθαρσίας* ² τοὺς ἐν τῇ ποιίμῃ τῇ σῆ* ³ ἐνδύσαι ἐφ-
ιέμενος* ⁴ ἐκδιδάσκων καὶ σοφῶς περιστέλλων* ⁵ ἀπεγύμνωσας ἐχ-
θροῦ* ⁶ καλῶς τὰ πανουργήματα* ⁷ διὰ τοῦτο σου* ⁸ μεμνημένοι μα-
καρίζομεν.

2. ¹ Λελαμπρυσμένος ἐν κάλλει* ² πολυειδῶν ἀρετῶν* ³ παμμάκαρ
Ἄθανάσιε* ⁴ θείῳ φόβῳ τε πεφραγμένος* ⁵ τὴν ἀπάτην τοῦ ἐχθροῦ*
⁶ διέδρασας γενναίως, σοφέ,* ⁷ καὶ ἐσκήνωσας* ⁸ γεγηθῶς εἰς τὸν
παράδεισον.

3. ¹ Ὑπεραγία παρθένε,* ² τῶν θεραπόντων τῶν σῶν* ³ ἰάτρευσον τὰ
τραύματα* ⁴ τὸν σωτήρα ἰατρὸν ἢ τεκοῦσα* ⁵ τὸν ἐν πάθει φρικτῶ*
⁶ τραυματισθέντα, ἄχραντε,* ⁷ καὶ παρέχοντα* ⁸ τὴν εἰρήνην ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν.

᾿Ωιδὴ ζ΄

241^r 1. ¹ Ὡς τόξον, σοφέ, κατέχων* ² νηστείαν καὶ συμπά||θειαν πολλὴν
ἔσβεσας πᾶσαν* ³ τὴν ἰσχὺν τῶν δαιμόνων* ⁴ τῷ πόθῳ δὲ τοῦ Χρι-
στοῦ* ⁵ διδασκαλίαις σου σοφαίς* ⁶ τοὺς ἐν ποιίμῃ πλανωμένους*
⁷ ἀπλανῶς διέσωσας* ⁸ καὶ προσήξας αὐτοὺς εἰς οὐράνιον* ⁹ διαγω-
γὴν, θεοφόρε* ^{9a} σοφέ Ἄθανάσιε.

2. ¹ Ὑφῆψας τὸ πῦρ πλειόνως* ² τῆς γνώμης τῆς ἐνθέου εὐσεβῶς, ὦ
θεοφόρε* ³ ὀπηνίκα τῷ θρόνῳ* ⁴ σεπτῶς ἐκάθισας* ⁵ τῇ τῆς τριάδος
ἱερᾶ* ⁶ ψῆφῳ, μακάριε,* ⁷ καὶ ἅπαντες κατεφωτίζοντο* ⁸ σοῦ τοῖς
λόγοις καὶ πνεύματος χάριτι* ⁹ τοῦ προωρίσαντος ταῦτα,* ^{9a} σοφέ
Ἄθανάσιε.

3. ¹ Παρθένε, ἀγνή παρθένε,* ² φωτὶ με καταλάμπρυνον τῷ σῶ,
ἄχραντε κόρη,* ³ ἢ τὸ φῶς τετοκυῖα* ⁴ τὸ πᾶσι πρόξενον* ⁵ τῆς βασι-
λείας οὐρανῶν,* ⁶ ἀθανασίας οὐρανόιου τε καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν* ⁸ ἐν
αὐτῇ τὴν χαρὰν προξενοῦντι μοι* ⁹ ὄθεν σὲ πᾶσαι γενεαὶ πόθῳ
μεγαλύνουσι.

᾿Ωιδὴ ε΄ ᾿Ω τρισμακάριστον ξύλον in marg. | tr. 3] θ(εοτοκίον) in marg. ᾿Ωιδὴ ζ΄
Νοτίου θηρός in marg. | tr. 3] θ(εοτοκίον) in marg.

Κοντάκιον

¹ Κατὰ δαιμόνων ἐκ Θεοῦ τὰ νικητήρια* || ² ἐκ βρέφους, πάτερ, εἰλη- 242^v
φῶς, πανιερώτατε, καὶ ἰσάγγελος γενόμενος ἐν ἀνθρώποις* πρὸς
οὐράνια μετέστης νῦν σκηνώματα* διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς οἱ κάτω
μένοντες* σοὶ κραυγάζομεν· «θεῖε χαίροις, Ἄθανάσιε».

ᾠδὴ ζ´

1. ¹ Ἄσκησιν ἤνεγκας,* ² παμμάκαρ, ἱερώς τὴν ὑπεράνθρωπον* ³ παύ-
ουσαν παθῶν τῶν ἀκαθάρτων τὰς προσβολάς, ῥαδίως κακίας πάσης
ἐξαίρεις μανίαν* καὶ πάθη ἡμῶν σαφῶς ἰᾶσαι* ψυχικά τε τραύματα*
καὶ ψάλλειν προτρεπόμενος* «ὁ ὑπερύμνητος* τῶν πατέρων καὶ
ἡμῶν Θεὸς εὐλογη(τὸς εἶ)».

2. Πόνους τὴν ἄπονον κληρώσασθαι ζωὴν καλῶς ἐσπούδασας* ὅθεν
τοὺς ἡμῶν πόνους κουφίζεις καὶ τοῖς πιστοῖς* χάριν [.....] τὴν ἐξ
ὑψους, ἔνδοξε* ἰᾶσαι [.....]* καὶ τοὺς δαίμονας ἀποδιώκεις* καὶ
καλῶς προϊστασαι καὶ σφῆζεις τοὺς κραυγάζοντας* «ὁ ὑπερύμνητος*
τῶν πατέρων (καὶ ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ)».

3. Ὡφθης, μακάριε, [.....]ως τὸν δεσπότην σὺ μιμούμενος [..] δι'
ἡμᾶς

Κοντάκιον ἦχος πλ. δ´: Τῆ ὑπερμάχῳ in marg. ᾠδὴ ζ´ Ἐκνοον πρόσταγμα in
marg. | textus hoc loco abrumpritur

